

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΔΟΓΗΣ

Κ Α Ι

1121

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΙΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ,

ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ Π. ΤΑΦΟΥ.

Α Ω Ε.

Πράξις Τυπογραφείου ἀριθ. 40.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων
πρὸς τοὺς Πατέρας τῆς Συνάξεως
τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ.

ΜΕΤΑ μακρὰν νοσήλευσιν μετέβη τέλος ἐν εἰρήνῃ εἰς τὰς αἰωνί-
ους μονὰς, προχθὲς τῆ ἐ. τοῦ τρέχοντος μηνός, ὁ ἀείμνηστος Πατὴρ
ὑμῶν καὶ Δεσπότης καὶ κηδεμὼν τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ Πανα-
γιώτατος Πατριάρχης Κωνσταντίας, καὶ κηδευθεὶς ἀξιοπρεπῶς, ἐνε-
ταφιάσθη χθὲς ἐν τῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, καθ' ἃ διετάξατο. Τὸ
πρὸς τὸν ἀείμνηστον ἐκείνον ἄνδρα ἐγκάρδιον ἡμῶν σέβας, καὶ ἡ πρὸς
ἡμᾶς ἀμοιβαία ἐκείνου ἀγάπη καὶ πίστις, ὑπηγόρευσαν ἡμῖν ὅπως καὶ
ἐν ταῖς τελευταίαις αὐτοῦ ἡμέραις ἐκπληρώσωμεν πᾶν ὅ,τι καθῆκον,
οὐ μόνον τῇ προσωπικῇ ἡμῶν πρὸς τὸν ἀείμνηστον σχέσει, ἀλλὰ καὶ
τῷ ὀφειλετικῷ ζήλῳ, ὃν διατρέφομεν ὑπὲρ τῆς ἀγαθῆς καταστάσεως
τῆς ἱερᾶς ὑμῶν Ἀδελφότητος. Διὸ καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρι-
στιανικῶν καθηκόντων ἐτοίμως ὑπηρετήσαντες τῷ ἀειμνήστῳ, καὶ τὴν
ἐξομολόγησιν αὐτοῦ δεξάμενοι τῇ παραμονῇ τοῦ νέου ἔτους, ἐψάλα-
μεν ἱερὸν εὐχέλαιον, καὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους ἐπιτελέσαντες τὴν ἀναί-
μακτον λατρείαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σιναΐτικου Μετοχίου, μετέδομεν τῷ
ἀειμνήστῳ τὰ πανάχραντα Μυστήρια. Οὕτω δὲ καλῶς καὶ θεαρέστως
τελεσθέντων τῷ αἰοιδίμῳ ἀπάντων τῶν χριστιανικῶν χρεῶν, προύνοήσα-
μεν καὶ περὶ τῆς ἐν χερσὶ τοῦ ἀειμνήστου ἱερᾶς μοναστηριακῆς περι-
ουσίας, καὶ τῇ θελήσει καὶ καταλεύσει αὐτοῦ συγεπράξαμεν τὰ πρὸς

ἐξασφάλισιν αὐτῆς μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιτρόπων, οὓς ὁ ἀείμνηστος Δεσπότης κατέλιπεν ἐκτελεστάς τῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἦτοι τοῦ Γέροντος ἀγίου Νικομηδείας, τοῦ Ἄρχοντος Ποστελνίκου Α. Φωτιάδου, καὶ τοῦ Καθηγουμένου τοῦ Σιναΐτικοῦ Μετοχίου κὺρ Γερασίμου.

Ἰπὸ τῶν αὐτῶν δὲ ὀρμώμενοι φρονημάτων, καὶ χρέος συνειδήσεως ἀγαθῆς γινώσκοντες τὸ νὰ προασπιζώμεθα πάντοτε τῶν ἱερῶν προνομίων τῆς σεβασμίας ὑμῶν Μονῆς, καὶ νὰ ὑπερμαχῶμεν τῶν δικαίων τῆς ἱερᾶς ὑμῶν Ἀδελφότητος καὶ τῶν ἀρχαιοτάτων τάξεων καὶ κανόνων, ἐφ' ὧν ἐστήρικται ἡ ἐκλογή τοῦ ποιμένου καὶ Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ, προαγόμεθα εἰδοποιῆσαι τῇ ἱερᾷ ὑμῶν Συνάξει διὰ τῆς παρούσης πατρικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ ἀειμνήστου Δεσπότη, καὶ συγχρόνως συμβουλευσαί πατρικῶς ἀπαξάπαση τῇ ἱερᾷ ὑμῶν Ἀδελφότητι, ὅπως ἀναλογιζόμενοι τὴν ἱερότητα τῶν προνομίων τῆς σεβασμίας ταύτης Μονῆς, καὶ τοῖς ἔχνεσιν ἀκολουθοῦντες τῶν γερόντων καὶ προκατόχων ὑμῶν σεβασμίων Πατέρων, συναφθῆτε πρὸς ἀλλήλους ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τῆς ὀρφανίας τοῦ ἱεροῦ τούτου Κοινοβίου διὰ τῆς ἀδελφικῆς ὁμοιοῖας καὶ ἀγάπης, καὶ ἐν μόνον ἔχοντες τὸ κινεῖν, τὴν εὐστάθειαν τοῦ ἱεροῦ Κοινοβίου τούτου, πρὸς τὸ παρὸν μὲν διὰ κοινῆς συσκέψεως καὶ γνώμης ἢ ἀναθήσητε διὰ κοινῶν γραμμάτων τὴν προσωρινὴν ἐπιτροπείαν τῷ ἐνταῦθα Καθηγουμένῳ τοῦ Σιναΐτικοῦ Μετοχίου κὺρ Γερασίμῳ, ἢ ἐκ μέσου ὑμῶν ἐκλέξαντες ἕτερον ἀδελφὸν ἀποστείλητε ἐνταῦθα, διὰ νὰ παρίσταται ὡς ἐπίτροπος ἐκ μέρους τῆς ἱερᾶς Συνάξεως ἐν παντὶ συμφέροντι τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν Κοινοβίου, ἄχρι τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ κανονικοῦ ὑμῶν Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου.

Ὡς δὲ κατὰ χρέος προνοήσαντες μετὰ τῶν συνεπιτρόπων ἐξησφάλισαμεν πάντα τὰ παρὰ τῷ αἰοδίμῳ εὐρισκόμενα χρήματα καὶ πράγματα, οὕτω καὶ μετὰ τὴν ἀποσφράγισιν τῆς Διαθήκης καὶ τὴν καταμέτρησιν τῶν χρημάτων δὲν θέλομεν λείψῃ τοῦ νὰ γνωστοποιήσωμεν περὶ πάντων τῇ ἱερᾷ Συνάξει. Διὸ καὶ μενέτω ἡ ἱερὰ ὑμῶν Ἀδελφότης ἀτάραχος, πεποιουῖα ὅτι οὐδὲν ἡμεῖς ἀνεξόμεθα τὴν ἐλαχίστην ἀδικίαν ἢ ἀθέτησιν τῶν προνομίων τῆς ἱερᾶς ταύτης Μονῆς, ἥς τὰ συμφέροντα ὡς ἴδια ἡμῶν ἑαυτῶν ἐθεωρήσαμεν πάντοτε, καὶ ὁ ἀείμνη-

στος Δεσπότης ἐνεπιστεύσατο τῇ συνειδήσει ἡμῶν, παραγγείλας ἵνα καὶ πρὸς τὴν ἱερὰν Σύναξιν ἀνακοινώσωμεν λόγους τινὰς σπουδαίους, ἀφορῶντας τὴν τοῦ μέλλοντος Ἀρχιεπισκόπου ἐκλογήν, οὓς καὶ ἐν δευτέροις θέλομεν ἐκθέσει τῇ ἱερᾷ ὑμῶν Συνάξει πρὸς ἀπόνησιν τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, καὶ ἵνα συνελθόντες τότε οἱ συγκοινοβιάται ἅπαντες Σιναΐται Πατέρες, ἐκλέξωσιν ἐν φόβῳ Θεοῦ τὸν ποιμένα τῆς ἱερᾶς ταύτης Μάνδρας, καὶ κατὰ τὴν καθεστῶσαν τάξιν ἀποστείλωσιν εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, καὶ λάβῃ ἐκεῖ τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης χάρισμα ἀδωροδοκῆτως, ὡς οἱ ἱεροὶ Κανόνες ἐντέλλονται, καὶ ἀποκαταστῇ Ἐπίσκοπος τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ.

Ταῦτα, ἀγαπητὰ ἡμῶν τέκνα, πατρικῶς γράφοντες σήμερον τῇ ὑμῶν Ὁσιότητι, εὐχόμεθα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἵνα μὴ συγχωρήσῃ συμβῆναι ἐν τῇ ἱερᾷ ὑμῶν Ἀδελφότητι σκάνδαλα ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, ἀλλὰ συνάψῃ τῇ χάριτι αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν πάντων εἰς ἓν, ἵνα οὕτω καὶ τὰ προνόμια καὶ δικαιώματα τῆς ἱερᾶς ὑμῶν Μονῆς διατηρηθῶσιν ἄθικτα κατὰ τὸν πόθον ὑμῶν, καὶ ἡ τοῦ αἰοδίου Δεσπότη στέρησις μὴ γένηται συμφορῶν παραίτιος τῷ ἱερῷ τούτῳ Κοινοβίῳ, ὡς καὶ ὁ ἀείμνηστος ἐκεῖνος μεριμνῶν ἐνετείλατο ἡμῖν νὰ προσέξωμεν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες ἐν τῷ ἀδεκάστῳ βήματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἀπειρον ἔλεος καὶ ἡ εὐχὴ καὶ εὐλογία τῆς ἡμῶν Μετριότητος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ ζ'. Ἰαννουαρίου α ω ν θ'.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων

πρὸς τοὺς Πατέρας τῆς Συνάξεως

τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ.

ΤΗΝ μὲν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ ἀειμνήστου Πατρὸς ὑμῶν, τοῦ Παναγιωτάτου Δεσπότη κυροῦ Κωνσταντίου, ἐδηλώσαμεν τῇ Ὁσιότητί σας, γράψαντες πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν· σήμερον δὲ ἐκπληροῦντες ὅσα τε τὸ καθήκον τῆς θέσεως ἡμῶν καὶ ἡ πρὸς τὴν ἱερὰν ὑμῶν Ἀδελφότητα ἀγάπη ὑπαγορεύει, καὶ ὅσα ὁ ἀειμνήστος ἐκεῖνος ἐνεπιστεύσατο καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν ἐν ταῖς ἐσχάταις αὐτοῦ ἡμέραις, πρῶτον μὲν φανεροῦμεν τῇ Ὁσιότητί σας, ὅτι μετὰ τὴν περιφανῶς τελεσθεῖσαν κηδεῖαν τοῦ ἀοιδίμου, προνοήσαντες ἡμεῖς μετὰ τῶν συνεπιτρόπων τῆς Διαθήκης αὐτοῦ, κατεγράψαμεν πάντα τὰ εὐρεθέντα χρήματα τὰ ἀνήκοντα τῷ Θεοβαδίστῳ Ὁρει Σινᾶ, (ὧν κατάλογον συναποστέλλομεν πρὸς γνῶσιν τῆς ἱερᾶς Ἀδελφότητος·) καὶ παρελάβομεν αὐτὰ εἰς χεῖρας ἡμῶν πρὸς φύλαξιν ἀσφαλῆ, καὶ νῦν ἐνασχολούμεθα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὅσα ὁ ἀοίδιμος διετάξατο περὶ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ μικρᾶς περιουσίας ἐν τῇ Διαθήκῃ αὐτοῦ, ἧς ἀντίγραφον καὶ ἀπέστειλε, ζῶν ἔτι, πρὸς τὴν ἱερὰν Σύναξιν ὑπὸ σφραγίδα, ὡς ἐπληροφορήθημεν, ὅπως μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ ἀνοιχθῆ καὶ ἀναγνωσθῆ εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν ἀδελφῶν, καὶ τούτου ἕνεκα περιττὸν ἐκρίναμεν τὸ νὰ ἀποστείλωμεν ἡμεῖς ἀντίγραφον τῇ Ὁσιότητί σας, καθὰ ἐν τῇ προλαβούσῃ ἐπιστολῇ διελάβομεν.

Εἶτα δὲ γνωστοποιοῦμεν τῇ Ὁσιότητί σας, ὅτι πρὸ καιροῦ μὲν τινος, ὡς καὶ ὑμεῖς οἴδατε, εἶχεν ἀποβλέπει ὁ ἀοίδιμος, εἴτε ἐξ οἰκείας βουλήσεως, εἴτε ἐκ προτροπῆς προσώπων ἄλλων σχετικῶν μετὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κὺρ Κυρίλλου, Ἡγουμένου τοῦ ἐν Μολδαβίᾳ Μοναστηρίου Φιστιτζίου, εἰς τὸ ἄτομον τῆς Ὁσιότητός του, ὡς προσφορώτερον καὶ ἱκανώτερον μεταξύ τῶν ἄλλων Σιναϊτῶν Πατέρων εἰς

τὸ νὰ διαδεχθῆ τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ. Ἀλλὰ, καὶ τοι δόντος τοῦ ἀοιδίμου ἔγγραφον τὴν προτίμησιν τῷ Ἀρχιμανδρίτῃ κὺρ Κυρίλλῳ, ἔκτοτε ὅμως δισταγμούς τινας ἐβλέπομεν ἐν ταῖς μετὰ τοῦ ἀοιδίμου ὀμιλίαις ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τινος καιροῦ φανερὰν καταστήσας τὴν μεταμέλειαν, οὐ μόνον πρὸς ἡμᾶς διωμολόγει συχνὰ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς προσερχομένοις ἐξέφραζε τὴν ἀποδοκιμασίαν ἑαυτοῦ περὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου, κατηγορῶν τοὺς τρόπους αὐτοῦ, καὶ ἀγανακτῶν ὅτι οὐ μόνον ἀπατηλῶς ἔλαβε καὶ πέρυσι νέαν ἡγουμενεῖαν τοῦ Μοναστηρίου Φιστιτζίου ἐπὶ εὐτελεστάτῃ ἐτησίᾳ δόσει, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων μετοχίων τοῦ Σινᾶ, τῶν ἐν Βλαχίᾳ, ἐσφετερίσατο ἰδιοτελῶς ποσότητος οὐ μικρᾶς χρημάτων, καὶ ὅτι τὰ ἱερὰ χρήματα εἰς συγγενεῖς ἐσκόρπισε διὰ προικοδοτήσεων πολυταλάντων. Ταῦτα ζῶν ὁ ἀοίδιμος διελάλει πρὸς πάντας, καὶ πρὸς τὴν ἱερὰν ὑμῶν Σύναξιν ἔγραψεν, ὡς εἶπεν ἡμῖν, ἀκυρῶν τὰ πρὶν ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κὺρ Κυρίλλου γραφέντα. Ἀλλ' ὅτε, πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου ἐγγίσας, προσεκάλεσεν ἡμᾶς καὶ ἐξωμολογήσατο, τότε ἐνεπιστεύσατο ἡμῖν καὶ τινων κωλυμάτων ἄλλων τὴν ἀνακάλυψιν, δι' ἧς οὐ συγκεχώρηται κατὰ τοὺς ἱεροὺς τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας Κανόνας τὸ νὰ προαχθῆ ὁ Ἀρχιμανδρίτης κὺρ Κύριλλος εἰς τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, εὐ ἕνεκα ἀκυρῶν τὰ ἐκ συναρπαγῆς τότε δοθὲν πρὸς τὴν Ὁσιότητά του ἔγγραφον, ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν, ἵνα, ἐλευθέρως καὶ αὐτοθελήτως ἐκλεξάσης τῆς ἱερᾶς Συνάξεως ἕτερον ἕνα ἐκ τῶν ἀρχαίων καὶ γνησίων μελῶν τῆς ἱερᾶς Ἀδελφότητος, προβιάσωμεν αὐτὸν εἰς τὸν χηρεύοντα θρόνον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Σινᾶ.

Ἡμεῖς λοιπὸν ὀφειλομένως γνωστοποιοῦντες ταῦτα πάντα τῇ ἱερᾷ ὑμῶν Συνάξει, καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου ἐμμένοντες εἰς τὴν ἀπαράτρεπτον φυλακὴν τῶν ἱερῶν θεσμῶν καὶ προνομίων καὶ τάξεων τοῦ ἱεροῦ τούτου Κοινοβίου, προτρεπόμεθα πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες πάντας τοὺς Ὁσιωτάτους Πατέρας τῆς ἱερᾶς Συνάξεως, μεγάλου τε καὶ μικροῦς, καὶ παρακελευόμεθα ἡμῖν ἐν ἀγίῳ πνεύματι, ὅπως συνελθόντες ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν τοῦ εἰπόντος, « Ἐνθὶ εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι ἐν τῷ ἐμῷ ὀνόματι, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν », καὶ ἐπικαλεσάμενοι τὴν θείαν χάριν εἰς φωτισμὸν τῶν καρ

διῶν ὑμῶν, ἐκλέξητε ὁμοψήφως ἀπαθῶς καὶ ἀφιλοπροσώπως ἓνα ἐκ μέσου τῶν συναδελφῶν ὑμῶν εἰς ποιμένα τῆς ἱερᾶς ταύτης Μάνδρας, ἄνδρα εὐλαβῆ, μεμαρτυρημένον ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, κουράν ὄντα τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου, καὶ ἱκανὸν ποιᾶναι μὲν ὑμᾶς ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, περιελεῖν δὲ καὶ τὰς καταχρήσεις καὶ τὴν σπατάλην τῶν ἱερῶν προσόδων, ἣν καὶ ὁ ἀείμνηστος Δεσπότης ἐπεπόθει ἐν ἐσχάτοις διορθῶσαι, ἀλλὰ βαρυνόμενος ὑπὸ τοῦ γήρατος οὐδὲν ἴσχυσε κατορθῶσαι. Κατὰ δὲ τὴν τάξιν τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν Κοινοβίου, τὴν ἐν τοῖς κώδικει τῆς ἱερᾶς Μονῆς κατεστρωμένην, ὀφείλετε μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὑποψηφίου νὰ συντάξητε γραπτὰς συμφωνίας καὶ ὅρους, οὓς ἔχει φυλάξαι κατὰ τὰ ἀρχαῖα ὁ μέλλων Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ οὕτω νὰ παραστήσητε πρὸς ἡμᾶς διὰ κοινῶν γραμμάτων τὸν τε ἐκλεχθησόμενον ἀδελφὸν καὶ τὰς μετ' αὐτοῦ συμφωνίας τῆς ἱερᾶς Συνάξεως, ὅπως, ἐφοδιασθεὶς μετὰ τῆς κανονικῆς πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐκδόσεως, ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, καὶ λάβῃ τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκεῖ συναδελφῶν ἁγίων Ἀρχιερέων, καὶ ἀναδειχθῆ κανονικὸς Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ὄρους Σινᾶ, φυλαττομένων ἀπαρασαλεύτως τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας Κανόνων καὶ τῶν μοναστηριακῶν θεσμῶν, ὑφ' ὧν ὄρισταὶ ἀδωροδοκῆτως γίνεσθαι τὰς χειροτονίας. Ὅφείλετε δὲ νὰ προσέξῃτε καλῶς καὶ ἵνα ὁ ἐκλεγθησόμενος παρ' ὑμῶν ἦ πιστὸς ὑπήκοος τῆς κραταιᾶς Βασιλείας, καὶ πάσης σχέσεως ξενικῆς ἀλλότριος, καὶ γνήσιον μέλος τοῦ ἱεροῦ τούτου Κοινοβίου.

Μὲν ὅλον ὅτι δὲ ἡμεῖς οὐδαμῶς προαιρούμεθα νὰ ἐπέμβωμεν εἰς τὰ δικαιώματα τῆς ἱερᾶς ὑμῶν Ἀδελφότητος, οὕτε ἀνεχόμεθα τὸ παράπαν νὰ λογισθῶμεν ὡς παραβιάζοντες τὴν θέλησιν ὑμῶν καὶ τὴν αὐτεξούσιον ἐκλογὴν, ὅμως ὡς ἀγαπῶντες τὴν στερέωσιν, τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς ἱερᾶς ταύτης Μονῆς, προβάλλομεν τῇ ἱερᾷ Συνάξει ὡς ἀρμοδιώτερον πρόσωπον καὶ ἄξιον τῆς κοινῆς ἐκλογῆς τὸν ἐνταῦθα Ἡγούμενον τοῦ Σιναϊτικοῦ Μετοχίου κὺρ Γεράσιμον, ὃν ἐρὸ χρόνων πολλῶν ἐγνωρίσαμεν ἐν τῇ κατὰ Τζουβανίαν διατριβῇ ὑμῶν ὡς σεμνοπρεπῆ φιλάδελφον καὶ παρὰ πᾶσιν ἀγαπητὸν, καὶ ἐνταῦθα βλέπομεν πολιτευόμενον θεαρέστως, καὶ τρέφοντα ζῆλον εἰλικρινῆ ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ Μετανοίας, καθὸ ὄντα ἐκ παιδῶν ἀφωσιω-

μένον καὶ κουράν τοῦ ἱεροῦ τούτου Κοινοβίου. Τοῦτον δὲ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν καὶ ὁ ἀείμνηστος Δεσπότης συνέστησεν ἡμῖν πολλάκις ὡς ἄξιον ἀναλαβεῖν τὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς θρόνον, δοκιμάσας αὐτὸν καὶ εὐρῶν εἰλικρινῆ καὶ φιλάδελφον καὶ πιστὸν εἰς τὴν ἱεράν αὐτοῦ Μετανοίαν. Διὸ καὶ καλὸν φρονοῦμεν καὶ συμφέρον τὸ νὰ συνέλθωσιν αἱ γνώμαι ὅλαι τῶν Πατέρων εἰς τὸν εἰρημένον Καθηγούμενον κὺρ Γεράσιμον, καὶ νὰ προσκαλέσητε τὴν Ὁσιότητά του νὰ μεταβῇ αὐτόθι προσωπικῶς, ἵνα καὶ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον συνδιαλεχθῆτε, καὶ οὕτω πράξῃτε ὅσα ἢ τάξεις τῆς ἐκλογῆς ἀπαιτεῖ. Τοῦτο ὡς γνώμην κοινωφελῆ προβάλλοντες, οὐδαμῶς παραβιάζομεν τὰ φρονήματα τῶν συναδελφῶν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀφίεμεν τῇ ἐλευθέρᾳ καὶ αὐτοκινήτῳ αὐτῶν θελήσει καὶ γνώμῃ. Ἀπεκδεχόμεθα δὲ κατὰ τάχος τὰς ἀπαντήσεις τῆς ἱερᾶς ὑμῶν Συνάξεως καὶ τὴν δήλωσιν τῆς ὁμοψήφου ὑμῶν ἐκλογῆς, ἵνα δόξαν δώμεν τῷ Θεῷ τῷ ἐμπνεύσαντι ταῖς καρδίαις ὑμῶν τὴν ὁμοφροσύνην, τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν εἰς αὐτὸν τὸν δοτῆρα τῶν ἀγαθῶν ἀφοσίωσιν· ἢ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις κτλ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ κ' Ἰαννουαρίου α' ω ν θ'.

Γ Ρ Α Μ Μ Α

τῶν Πατέρων τῆς Συνάξεως τοῦ Σιναίου Ὄρους

πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην τῶν Ἱεροσολύμων.

Μακαριώτατε Δέσποτα!

Συνεπεία τῶν δύο πρὸς ἡμᾶς εὐχετικῶν ἐπιστολῶν σας, ἀναγγελλουσῶν τὴν ἐποβίωσιν τοῦ σοφοῦ Πατριάρχου καὶ ἐνθέρμου ἡμῶν προστάτου καὶ κηδεμόνος τοῦ Σινᾶ κυρίου Κωνσταντίου Α΄. τοῦ Βυζαντίου, οὗ τὴν στέρησιν θὰ πενθῆ διὰ πολλοὺς αἰῶνας ἡ Σιναϊτικὴ ἡμῶν ὀμήγυρις, εἶδομεν τὰς πατρικὰς καὶ εὐνοϊκὰς συμβουλὰς καὶ προτροπὰς σας εἰς τὸ νὰ σκεφθῶμεν ὁμογνωμόνως μιᾶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ περὶ τοῦ αὐτονόμου τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Μοναστηρίου καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῶν ἀνεπηρεάστων αὐτοῦ προνομίων· ἐπομένως νὰ διορίσωμεν ἀδελφοὺς γνησίους Σιναίτας, ἵνα ἀφιχθέντες αὐτόθι παραλάβουν ἀπὸ τὴν σεβαστὴν ἐπιτροπὴν (ἧς πρῶτον μέλος κατ' εὐτυχίαν ἡμῶν εἶναι ἡ Μακαριότης σας) τῆς Διαθήκης τοῦ αἰοδίου ἡμῶν Πατριάρχου, ὅσῃν παρ' αὐτῷ μέχρι τῆς ἀποβιώσεώς του χρηματικὴν καὶ πραγματικὴν περιουσίαν. Διὸ συνελθόντες σήμερον ἐπὶ Συνοδικοῦ, καὶ ὠρίμως σκεφθέντες περὶ πάντων, ἐνεκρίναμεν κοινῇ τῇ γνώμῃ καὶ ἐξαποστέλλομεν τρεῖς ἀδελφοὺς ἐξάρχους καὶ ἐπιτρόπους εἰς τὸ νὰ παραλάβωσι τὴν περιουσίαν τοῦ ἀειμνήστου ἡμῶν Πατριάρχου, ἐγχειριζομένην διὰ τῆς Μακαριότητός σας καὶ τῶν λοιπῶν σεβαστῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, σύμφωνα τῇ ἐννοίᾳ τῆς Διαθήκης τοῦ αἰοδίου, καὶ τῇ ἐννοίᾳ τῶν πρὸς ἡμᾶς εὐχετικῶν ἐπιστολῶν σας, καὶ ἐπανέλθωσιν ἐνταῦθα ὅσον τάχος, ἐφωδιασμένοι μὲ τὰς ἀνηκούσας ἀποδείξεις τῆς σεβαστῆς ἐπιτροπῆς. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ, Μακαριώτατε Δέσποτα, τὸ περὶ ἐκλογῆς ἀξίου διαδόχου, λέγομεν ὅτι, ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον εἶναι ζήτημα καὶ ζήτημα ἱερὸν, ἐξαρτώμενον ἀπὸ μόνῃν τὴν Σιναϊτικὴν Ἀδελφότητα, ἣτις ἐκλέγει ἐνταῦθα καὶ ὄχι ἀλλαχοῦ τὸν

Ἀρχιεπισκοπόν της, κατὰ τὰς βασιλικὰς διακελεύσεις καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατυπώσεις, δεῖται καὶ χρόνου μακροῦ καὶ σκέψεως οὐ σμικρᾶς· χρόνου μὲν μακροῦ, μέχρις οὗ συνέλθωσιν ἐνταῦθα οἱ ἀποδημῶντες εἰς τὰς οἰκονομικὰς αὐτῶν θέσεις Σιναίται· σκέψεως δὲ οὐ σμικρᾶς, ἕως οὗ ὁ ἅγιος Θεὸς παρρησιάσῃ ἡμῖν τὸν ἰκανώτερον Σιναίτην, ὡς καὶ ἡ Μακαριότης σας τοῦτο ἀπὸ ψυχῆς ἐπιθυμεῖτε. Ἐπὶ τούτοις οἱ τρεῖς ἀποσελλόμενοι ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐξάρχου ἀποκλείονται τοῦ νὰ κάμουν τὸ παραμικρὸν βῆμα μέχρι καὶ λόγου εἰς τὸ περὶ ἐκλογῆς ἢ ἄλλης τινὸς οἵαςδήποτε ὑποθέσεως, ὡς μὴ ἔχοντες παρ' ἡμῶν οὐδεμίαν ἄλλην ἄδειαν ἢ πληρεξουσιότητα, εἰ μὴ τοῦ νὰ παραλάβωσι μόνον καὶ μόνον τὴν περιουσίαν τοῦ ἀειμνήστου κηδεμόνος ἡμῶν, κατὰ τὴν διπλὴν Διαθήκην του καὶ τὸν κατάλογον, ὧν ἀντίγραφα διὰ τῆς Μακαριότητός σας ἐστάλησαν ἡμῖν. Διὸ συνιστῶντες τοὺς εἰρημένους τρεῖς ἀδελφοὺς ἀποκλειστικῶς τοῦ νὰ παραλάβουν μόνον τὴν ρηθεῖσαν τοῦ ἀειμνήστου ἡμῶν Πατρὸς περιουσίαν, κατὰ τὴν ἐντολὴν ἣν καὶ παρ' ἡμῶν ἔχουν, παρακαλοῦμεν τὴν Μακαριότητά σας καὶ τὴν λοιπὴν σεβαστὴν ἐπιτροπὴν, ἵνα ἐγχειριζομένων αὐτοῖς πάντων ἀνελλιπῶς, ἐφοδιάσετε αὐτοὺς μὲ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας σας. Πεισθότες εἰς τὰ πατρικὰ αἰσθήματά σας, καὶ εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Μοναστηρίου ἀγαθὴν διάθεσίν σας ἐσμέν

Τῆς ὑμετέρας πανσεβάστου ἡμῖν Μακαριότητος.

Τῆ ἀ. Φεβρουαρίου 1859.

(ὑπογ.)

Ὁ Πρωτοσύγκελλος Ἀγαθάγγελος
ἐπίτροπος τοῦ Δικαιάτου

καὶ ἡ Σύναξις τῶν Πατέρων τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων
πρὸς τοὺς Πατέρας τῆς Συνάξεως τοῦ Σιναίου Ὄρους.

Οὕτως παρὰ τῆς ἱερᾶς ὑμῶν Συνάξεως ἀπεσταλμένοι τρεῖς ἀδελφοί, παραγενόμενοι ἐνταῦθα, ἐνεχείρισαν ἡμῖν τὸ ἀπὸ ἀ. Φεβρουαρίου υἱϊκὸν ὑμῶν γράμμα, καὶ ἔγνωμεν ἐξ αὐτοῦ ὅτι ἐπεφορτίσθη τῇ Ὁσιότητι τῶν ἡφροντίς τοῦ νὰ παραλάβωσι τὴν παρὰ τῷ ἀειμνήστῳ Δεσπότη Παναγιωτάτῳ Πατριάρχῃ κυρῷ Κωνσταντίῳ εὑρεθεῖσαν περιουσίαν τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ.

Συμπράξει λοιπὸν καὶ τῶν δύο συνεπιτρόπων τοῦ ἀοιδίμου, παρέδομεν εἰς χεῖρας τῶν τριῶν ἀπεσταλμένων τῆς Συνάξεως ὑμῶν τὰ τε χρήματα καὶ ἔγγραφα καὶ κειμήλια, ὅσα παρὰ τῷ ἀοιδίμῳ εὑρεθέντα ἐξησφαλίσσαμεν παρ' ἡμῖν, καὶ τούτων κατάλογον ἀκριβῆ ἐνεχειρίσαμεν ἐνυπόγραφον τῇ Ὁσιότητι τῶν πρὸς γνῶσιν πάσης τῆς Ἀδελφότητος, λαβόντες καὶ παρ' αὐτῶν ἀμοιβαίως τὴν ἐξόφλησιν. Ταῦτα δηλοῦντες τῇ ὑμῶν Ὁσιότητι διὰ τῆς παρούσης, εὐχόμεθα τοῖς ἐπιστρέφουσιν ἀπεσταλμένοις ὑμῶν ἀκίνδυνον τὴν εὐδωσιν· ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἀπειρον ἔλεος σὺν τῇ πατρικῇ ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογία εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ κ'. Μαρτίου α ω ν θ'.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων
πρὸς τοὺς Πατέρας τῆς Συνάξεως τοῦ Ὄρους Σινᾶ.

Εὼν προεγράψαμεν τῇ ὑμῶν Ὁσιότητι, μετὰ τὴν χηρείαν τῆς ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ, ἔγνωτε ὅσα τε ὁ ἀείμνηστος Δεσπότης καὶ κηδεμὼν τῆς ἱερᾶς ταύτης Μάνδρας κατέλιπεν ἡμῖν ἐντάλματα, καὶ ὅσα ἐκ προνοίας ὀφειλετικῆς ὑπὲρ τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀγίου τούτου Προσκυνήματος ἐπράξαμεν μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ ἀοιδίμου, καὶ ἐσυμβουλευσαμεν πατρικῶς τῇ Ὁσιότητι σας. Ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν, ἀγαπητὰ ἡμῶν τέκνα, ὁ σπορευὲς τῶν ζιζανίων ταραττεῖ πάντοτε τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν, ἐὰν καὶ ἐν μέσῳ τῆς ἱερᾶς ὑμῶν Ἀδελφότητος εἰσχωρήσωσι λογισμοὶ σκανδάλων, ταραττοντες τὴν ἐν Χριστῷ ὁμοφροσύνην ὅλων τῶν ἀδελφῶν· οἱ λογισμοὶ ὅμως, ὅταν ἐκ πρώτης ἀρχῆς ἀποσκορακισθῶσι καὶ δὲν φέρωσιν ἀποτέλεσμα πρακτικόν, γίνονται συγγνωστοί. Διὰ τοῦτο ἡμεῖς χρέος ἱερὸν ἐθεωρήσαμεν, καθὰ καὶ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐδώκαμεν τῇ Ὁσιότητι σας συμβουλὰς πατρικᾶς, ἀφορώσας τὸ κοινὸν καλὸν τῆς ἱερᾶς Μετανοίας σας, οὕτω καὶ σήμερον νὰ γράψωμεν πρὸς τὴν ἱεράν ὑμῶν Ἀδελφότητα, μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ πανταχόθεν εἰς τὸ ἱερὸν ὑμῶν Μοναστήριον, διὰ νὰ συσκεφθῇ καὶ νὰ συναποφασίσῃ περὶ τοῦ ἀναδεξομένου τὸν χηρεύοντα θρόνον τῆς ἀγιωτάτης ταύτης Ἀρχιεπισκοπῆς.

Καὶ πρῶτον μὲν γνωρίζοντες ὅπόσον καὶ ὁ ἀείμνηστος Δεσπότης ἐθλίβετο διὰ τὰς ἀθεμίτους καταχρήσεις, εἰς ἃς ὑπέκειντο ἄχρι τοῦδε τὰ οὐσιωδέστερα συμφέροντα τοῦ Σιναίου Ὄρους, τὸ ὅποιον, μικρὰν μόνον ὠφέλειαν ἀπολαμβάνον ἀπὸ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐν Βλαχίᾳ καὶ Μολδαβίᾳ Μετοχίων του, ἀφινεν εἰς χεῖρας ὀλίγων τινῶν τὴν ἀπολαυσιν καὶ σπατάλην τῶν ἱερῶν προσόδων· γνωρίζοντες δὲ πόσον ἡ τοιαύτη ἀθέμιτος κατάστασις κινεῖ τὴν κατάκρισιν ὅλου τοῦ κόσμου,

καὶ πόσον δυσαρεστῆ καὶ αὐτὴν τὴν κραταιὰν Βασιλείαν, διεγείρουσα καὶ τῶν ἐκεῖ τοπικῶν Κυβερνήσεων τὴν γλωσσαλγίαν, κρίνομεν ἀναγκαιότατον τὸ νὰ λάβῃ πρόνοιαν ἡ ἱερὰ ὑμῶν Σύναξις συνελθοῦσα ἐπὶ τὸ αὐτὸ, πρὸς διόρθωσιν ἢ μᾶλλον ἐξάλειψιν τῆς τηλικαύτης καταχρήσεως, καὶ νὰ καταστρώσῃ πρᾶξιν καὶ ἀπόφασιν καθιεροῦσαν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν κατάργησιν τῶν δι' ἐμβατοικίου παρανόμως γινομένων ἀποκαταστάσεων τῶν Ἡγουμένων, ὥστε νὰ ἀπολαμβάνῃ ἡ ἱερὰ Ἀδελφότης οὐχὶ ἐν μικρὸν μέρος, ἀλλὰ τὸ ὅλον τῶν εἰσοδημάτων, ὅσα οἱ ἀείμνηστοὶ ἐκεῖνοι ἀφιερῶται προσήνεγκαν εἰς αἰώνιον των μνημόσυνον, καὶ ὥστε διὰ τῆς καλῆς αὐτῶν χρήσεως νὰ γίνηται ἐπαινετὴ ἐν ὅλῳ τῷ ὀρθοδόξῳ πληρώματι ἡ τῶν Σιναϊτῶν Ἀδελφότης.

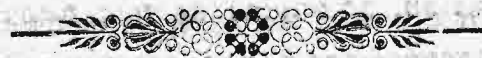
Δεύτερον δὲ, ἐπειδὴ ὁ προχειρισθησόμενος Ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου ἀπαιτεῖται οὐ μόνον νὰ ᾔῃαι κουρὰ γνησίᾳ τοῦ ἱεροῦ τούτου Μοναστηρίου, ἀλλὰ καὶ ἀνὴρ θεοφιλῆς καὶ ἀμεμπτος, καὶ μεμαρτυρημένος ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, καὶ πρὸ πάντων ζηλωτὴς τοῦ ἱεροῦ Κοινοβίου, καὶ ὡς τοιοῦτος ὁμολογεῖται ὁ καὶ παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Δεσπότη ἐγκριθεὶς ὀσιώτατος συναδελφὸς ὑμῶν Καθηγούμενος κύρ Γεράσιμος, ἡμεῖς μὲν καὶ αὐθις προβάλλοντες τὴν Ὀσιότητά του, οὐδαμῶς ἀφορῶμεν εἰς τὸ νὰ παραβιάσωμεν τὰς γνώμας τῆς ἱερᾶς Συνάξεως τῶν Πατέρων· ἐσμέν δὲ βέβαιοι, ὅτι καὶ πᾶσα ἡ ἱερὰ ὑμῶν Ἀδελφότης θέλει εὖρη τὴν Ὀσιότητά του ὡς ἄξιον νὰ ποιμάνῃ θεαρέστως τὴν λογικὴν ταύτην Μάνδραν, ζῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ φυλάττων τὰς ἀρχαίας τάξεις καὶ παραδόσεις καὶ ὄρους τοῦ ἱεροῦ Κοινοβίου.

Τρίτον δὲ, ὀφείλει ἡ ἱερὰ ὑμῶν Σύναξις, ὥστε κατὰ τὰ ἀνέκαθεν ὠρισμένα νὰ συντάξῃ προηγουμένως ἐν κεφαλαίοις τοὺς ὄρους, οὓς ἔχει φυλάττειν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ ἐγγραφὸν τὴν ὑπόσχεσιν τῆς διηνεκοῦς τηρήσεως τῶν ὄρων ἐκείνων, καὶ νὰ ἐφοδιάσῃ αὐτὸν μετὰ ἀντιγράφου τῶν συμφωνιῶν τούτων, ἀποστέλλουσα εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, ὅπου θέλει λάβῃ τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης χάρισμα ἀδωροδοκῆτως, κατὰ τὴν Ἀποστολικὴν ἐντολὴν καὶ τὴν ἀνέκαθεν ἐπικρατήσασαν ἐν ὅλῳ τῷ Πατριαρχικῷ ἡμῶν θρόνῳ τάξιν. Χωρὶς δὲ νὰ δίδῃ προσοχὴν ἡ ἱερὰ Ἀδελφότης εἰς ὑποκινήσεις τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ λέγωσι τὸ γλυκὺ πικρὸν, καὶ τὸ πικρὸν γλυκὺ,

ἔστω βεβαία, ὅτι ἡμεῖς ὡς ἐν τῶν πρώτων καὶ ἱερωτάτων καθηκόντων ἡμῶν θεωροῦμεν καὶ πρεσβεύομεν τὸ νὰ προασπιζώμεθα ὅλαις δυνάμεσι τῶν ἱερῶν προνομίων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ, καὶ σὺν Θεῷ οὐδέποτε θέλομεν ἀνεχθῆ ἢ συγχωρήσει τὴν καταπάτησιν καὶ ἀθέτησιν τῶν προνομίων αὐτοῦ· καὶ αὕτη ἡ διάθεσις ὑπαγορεύει ἡμῖν τὸ νὰ δώκωμεν καὶ ἐν τῷ παρόντι πρὸς τὴν Ὀσιότητά σας τὰς πατρικὰς ἡμῶν συμβουλάς ἐπ' ἀγαθῷ καὶ εὐκλείᾳ καὶ στερεώσει τῆς ἱερᾶς Μετανοίας σας· καὶ εὐχόμεθα πρὸς Κύριον ἐκ καρδίας ἵνα συνάψῃ διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ εἰς ἐν τὰς καρδίας ὅλων ὑμῶν, καὶ πάντα λογισμὸν σκανδάλου ἐκδιώξῃ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τῶν ἀδελφῶν, καὶ μὴ συγχωρήσῃ ὅπως ἡ χηρεία τοῦ θρόνου τούτου γένηται αἰτία δυστυχημάτων εἰς τὸ εὐαγὲς ὑμῶν Κοινόβιον.

Ταῦτα κατὰ χρέος πατρικῆς προνοίας εὐχετικῶς· ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις κτλ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ κ'. Μαρτίου αωνθ'.

Γ Ρ Α Μ Μ Α

τοῦ Σιναΐτου Δικαίου Ἀρχιμανδρίτου Μακαρίου

πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων.

Μακαριώτατε καὶ παρσέβαστε Δέσποτα !

Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἀοιδίμου ἡμῶν Πατρὸς καὶ κηδεμόνος κυροῦ Κωνσταντίου, (ὃν Κύριος ἀναπαύσαι ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ) εἶπετο ἵνα, συμφώνως τοῖς ἀρχαίοις δικαιώμασι καὶ προνομίαις τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Μοναστηρίου, τὰ ὅποια διάφοροι ἐκκλησιαστικοὶ θεσμοὶ ἐθέσπισαν καὶ ἀλλεπάλληλα αὐτοκρατορικὰ διατάγματα ἐπεκύρωσαν, ἡ ἱερὰ Σιναΐτικὴ Ἀδελφότης λάβη πρόνοιαν περὶ τῆς ἐκλογῆς ἀξίου διαδόχου τῆς χηρευούσης Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ. Καὶ δὴ συνελθοῦσα ἅπασα ἡ ἱερὰ αὕτη Ἀδελφότης, ἔχουσα δὲ καὶ τὰς ψήφους τῶν ἐν διαφόροις διακονίαις ἀπόντων συναδελφῶν, καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐκ τῆς προκειμένης πράξεως ἐξήρτηται κατὰ μέγιστον μέρος ἡ μέλλουσα εὐημερία καὶ εὐκλεία τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Μοναστηρίου, τὸ ὅποιον ἐν τοῖς παροῦσι μάλιστα καιροῖς δεῖται ἀρχηγοῦ καὶ προεστῶτος ἐμφρονος, τὴν τε ἱεράν ταύτην Ἀδελφότητα ἐπαξίως ποιμανοῦντος, καὶ τὰ τῆς ἀγίας ἡμῶν Μονῆς συμφέροντα μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἰκανότητος διαχειρισομένου, ἐπικαλεσαμένη τὴν θείαν ἀντίληψιν βοηθὸν καὶ τὴν προστάτιδα ἀγίαν Αἰκατερίνην συναντιλήπτορα, ἀφ' οὗ ὠρίμως ἐσκέφθη καὶ πολυειδῶς συνεζήτησε τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, κοινῇ ψήφῳ καὶ ὁμοφώνῳ γνώμῃ ἀπάντων τῶν ἀδελφῶν, τῶν τε ἐνταῦθα καὶ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ Μοναστηρίῳ ἐνασκουμένων, μηδενὸς ἀπολιπομένου, ἐν ἀπαραβιάστῳ ἐκάστου πεποιθήσει καὶ ἐν πάσῃ εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ, ἐξελέξατο ἐκ τῆς ὀλομελείας αὐτῆς διάδοχον τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς ταύτης τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ ἔδρας τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην καὶ Ἡγούμενον Φιστιτζίου Κύριον Κύριλλον, ἀνδρα φέροντα ὅλα τὰ προσόντα

ἐπαξίου κατοχῆς τῆς θέσεως ταύτης, χαίροντα ἀνέκαθεν τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὸν σεβασμὸν ἀπάσης τῆς Σιναΐτικῆς Ἀδελφότητος, ἐπὶ τριακονταετίαν δὲ δόντα πλεῖστα δείγματα εἰλικρινοῦς ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως τῷ ἱερῷ Μοναστηρίῳ, καὶ καθόλου εἰπεῖν μόνον παρέχοντα ἅπαντα τὰ ἀπαιτούμενα ἐχέγγυα τῆς ἀρίστης κυβερνήσεως καὶ ὑπερασπίσεως τῶν προνομίων καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτοῦ· ὅστις, εἰ καὶ διστάσας ἀπέναντι τῆς βαρύτητος τοῦ φορτίου, ἐπὶ τέλος ὅμως ὑπήκουσεν εἰς τὴν ἐπίμονον πρόσκλησιν τῆς ἱερᾶς Ἀδελφότητος καὶ τὰς ἐπανελημμένας αὐτῆς ἐνστάσεις, καὶ πρὸς ὃν ἀνέθηκεν ἀπὸ τοῦδε ἀμεταθέτως ἡ ἱερὰ ὀλομέλεια ἅπασαν τὴν κυβέρνησιν τῶν ἡμετέρων πραγμάτων.

Τούτων πάντων εὐτυχῶς περαιωθέντων, ἡ ἱερὰ αὕτη Σύναξις ἀποστέλλει τῇ ὑμετέρᾳ θειοτάτῃ Μακαριότητι τοὺς ἐπιδότας τοῦ παρόντος αὐτῆς ταπεινοῦ συναδελφοῦς ἐκ τῆς ὀλομελείας αὐτῆς Ἀρχιμανδρίτην Κ. Παρθένιον, ἱερομ. Κ. Διονύσιον, πρωτ. Κ. Στέφανον, ἱεροδ. Κ. Μελέτιον καὶ ὀσιώτατον Κ. Ἰωάσαφ, τὸ μὲν, ἵνα βαθυσεβάστως εἰδοποιήσῃ αὐτῇ τὴν τελεσθεῖσαν ταύτην ὁμόφωνον ἐκλογὴν τοῦ εἰρημένου ὑποψηφίου Ἀρχιμανδρίτου Κυρίου Κυρίλλου, τὸ δὲ, ἀκολουθοῦσα τὴν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀρχαίαν συνήθειαν, καθικετεύσῃ αὐτὴν ὅπως εὐαρεστομένη ἐπιδώσῃ αὐτοῖς τὴν ἀναγκαιοῦσαν τῆς χειροτονίας ἔχδοσιν πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ Πανιερωτάτους ἀγίους Ἀρχιερεῖς, ὥστε ἀπελθὼν ἐκεῖσε ὁ μνησθεὶς ὑποψήφιος Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Κύριλλος, λάβῃ καὶ τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα. Πεποιθότες ἐπὶ τῇ φιλαγάθῳ αὐτῆς προαιρέσει, καὶ μηδὲν ἐνδοιάζοντες περὶ τῆς πατρικῆς αὐτῆς διαθέσεως καὶ τῆς εὐμενοῦς ἀποδοχῆς τῆς ἡμετέρας αἰτήσεως, ἐξαιτούμεθα καὶ τὰς θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχὰς ἀρωγοῦς, διατελοῦντες

Τῆς ὑμετέρας θειοτάτης Μακαριότητος

1859 Ἀπριλίου 30. Κάϊρον.

(Ὑπογ.) Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος Δικαῖος
καὶ ἡ Σύναξις τῶν Πατέρων.

ΤΕΣΚΕΡΕΣ

του Ὑψηλοτάτου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν
πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων.

Κερίκλειστος ἀποστέλλεται πρὸς ὑμᾶς ἀγωγὴ ἀπὸ μέρους καλογήρων τοῦ Μοναστηρίου Σινᾶ· ὡς δὲ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς θέλετε πληροφορηθῆ, ἐν ᾧ ἐμελλε νὰ ἐκλεχθῆ ὡς Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Σινᾶ ὁ ἡγούμενος Γεράσιμος, συνέβη νὰ προταθῆ διὰ τινων τρόπων ὁ διορισμὸς καλογήρου τινὸς Κυρίλλου.

Δὲν εἶναι παντελῶς ἀναγκαῖον νὰ παραστήσωμεν εἰς τὴν ὑμετέραν σύνεσιν ὅτι οἱ εἰς τοιαύτας θέσεις διορισθησόμενοι καλόγηροι ἐπάναγκες νὰ ὑπάρχωσιν ἐγνωσμένοι ἐπὶ ἰκανότητι καὶ καλῇ διαγωγῇ· καὶ ἐπειδὴ, τίς ἐκ τῶν ρηθέντων δύο καλογήρων ἔχει τὰ προσόντα ταῦτα καὶ εἶναι προτιμότερος, τοῦτο εἶναι ἔργον τῆς ὑμετέρας φρονήσεως νὰ διακρίνητε, διὰ τοῦτο, ὃν τινα ἐγκρίνητε προτιμότερον, διορίσατε εἰς τὴν θέσιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ἀναγγείλατε πρὸς ἡμᾶς.

26 Ἰουλίου 1275.

15 Ἰουνίου 1859.

(ὑπογ.)

Φ Ο Υ Α Δ

ΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΣΙΝΑΪΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΚΛΕΙΣΤΟΣ ΤΩ ΑΝΩΤΕΡΩ ΤΕΣΚΕΡΕ.

Ο ἀποθανὼν Πατριάρχης Κωνσταντῖος κηδεμὼν τοῦ Μοναστηρίου Σινᾶ, γνωρίζων τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τοῦ Μοναστηρίου τούτου, καὶ θέλων νὰ κάμῃ τὴν πρέπουσαν διόρθωσιν, ἐνόησεν ὅτι πρὸ πάντων χρήζει ἐνὸς ἀρχηγοῦ φοβουμένου τὸν Θεὸν, πιστοῦ πρὸς τὴν Βασιλείαν, καὶ φρονίμου οἰκονόμου, καὶ ὡς τοιοῦτον πρὸ τοῦ θανάτου του ἐπέκρινε τὸν ἡγούμενον τῆς ἐν Μπαλατᾶ ἐκκλησίας Γεράσιμον, καὶ διέταξε νὰ ἀποκαταστῆ διάδοχός του εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, δηλώσας τοῦτο πρὸς τὸν Πατριάρχην τῶν Ἱεροσολύμων, εἰς οὗ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται καὶ τὸ Μοναστήριον τοῦ Σινᾶ.

Μ' ὄλον ὅτι δὲ ἔκτοτε ἐγνωστοποιήθησαν τὰ περὶ τούτου πρὸς τοὺς Πατέρας τοῦ Μοναστηρίου ἡμῶν, ἐλθὼν ὅμως ἀπὸ Πογδανίας ὁ ἐκ

τῶν ἐκεῖ Σιναϊτῶν ἡγούμενων καλόγηρος Κύριλλος μετὰ τριῶν ἄλλων ἡγούμενων ἐκ Πογδανίας καὶ Βλαχίας, καὶ κατελθὼν εἰς Αἴγυπτον πρὸ δλίγου, συμπαρέλαβε καὶ ξένους τινὰς καλογήρους, καὶ μετ' αὐτῶν περιστοιχίσας τοὺς ἐν τῷ Μετοχίῳ τῆς Τζουβανίας Πατέρας, καὶ ἄλλους μὲν ἐκφοβίσας διὰ τῆς βίας, ἄλλους δὲ ἀποδιώξας, καὶ ἄλλους ἐξαπατήσας, ἤρπασεν ἀπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν τὴν σφραγίδα τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ὑπήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ ὑπογράψωσιν ὅτι ἐκλέγουσιν αὐτὸν εἰς Ἀρχιεπίσκοπον. Εἶναι δὲ πασίγνωστον ὅτι ὁ ρηθεὶς Κύριλλος καὶ οἱ συνεταῖροι αὐτοῦ ἡγούμενοι, εὐρισκόμενοι ἰκανὰ ἤδη ἔτη εἰς τὰ ἐν Βλαχίᾳ καὶ Μολδαβίᾳ Μοναστήρια τοῦ Σινᾶ, ἐσφετέρισαν ὅλα τὰ εἰσοδήματα καὶ διέσπειραν αὐτὰ εἰς τοὺς συγγενεῖς των, καὶ κατησώτευσαν εἰς τὰς ὀρέξεις των καὶ εἰς τὰς ἀτόπους ἐπιδείξεις, καθὼς ἐπὶ τοῦ 1854 ἔτους ἔπραξεν ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Κύριλλος, σκορπίζων τὰ χρήματα τοῦ Μοναστηρίου διὰ νὰ ἀπολαύσῃ ξένα παράσημα. Ἐκ τούτων δὲ κατήτησαν οἱ γνήσιοι καλόγηροι τοῦ Μοναστηρίου εἰς τὴν πτωχείαν καὶ ἀθλιότητα καὶ ἀμηχανίαν, εἰς ἣν εὐρίσκονται τὴν σήμερον· ὥστε εἶναι πασιφανές, ὅτι, ἂν ὁ ρηθεὶς Κύριλλος κατορθώσῃ νὰ λάβῃ διὰ μεσιτείας τῶν φίλων του καὶ τῶν δωροδοκιῶν τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς του ἀπὸ τὸν Πατριάρχην τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ νὰ καθέξῃ τὴν θέσιν, θέλει συνάξῃ περὶ ἑαυτὸν ὁμοίους τοῦ ξένου καλογήρους, καὶ θέλει σκορπίσῃ εἰς τοὺς συγγενεῖς του τὰ χρήματα τοῦ Μοναστηρίου, καὶ θέλει φέρεῖ τὴν τελείαν φθορὰν καὶ τὸν ἀφανισμόν εἰς τὸ δυστυχές ἡμῶν Μοναστήριον, ὑπερισχύων εἰς τὸ νὰ καταστρέψῃ ὅλους τοὺς γνησίους καὶ πιστοὺς καλογήρους.

Ἔνεκα τούτων, πεποισθότες εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς κραταιᾶς Βασιλείας, ἀναγγέλλομεν ἐγκαίρως ταῦτα πάντα, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ἐλεήσῃ ἡ ὑμετέρα Ὑψηλότης τὸ πτωχὸν ἡμῶν Μοναστήριον, καὶ νὰ σώσῃ αὐτὸ ἀπὸ τοὺς ἀνυχας τοῦ φθοροποιοῦ κόμματος τοῦ Κυρίλλου, δίδουσα τὰς προσηκούσας διαταγὰς εἰς τὸν Πατριάρχην τῶν Ἱεροσολύμων, ὥστε νὰ προφυλαχθῆ ἀπὸ τοῦ νὰ γένη συνεργὸς τῆς καταστροφῆς τοῦ Μοναστηρίου, παραδεχόμενος τὸν ρηθέντα Κύριλλον· οὗ ἔνεκα πάντες οἱ παιδιόθεν δουλεύοντες εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦτο πτωχοὶ καλόγηροι θέλουσιν εὐχεσθαι πρὸς Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Κραταιοτάτου ἡμῶν Ἀνακτος.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων

πρὸς τὸν Ὑψηλότατον Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν.

Τὸν ἀριῶς σταλέντα μοι ὑψηλὸν τεσκερὲν καὶ τὴν συμπερίκλειστον ἀγωγὴν τῶν Σιναϊτῶν διήλθον μετὰ προσοχῆς, καὶ ἔγνων τὰς ὑψηλὰς ὑμῶν διαταγὰς περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ καταλληλοτέρου ὑποκειμένου εἰς τὴν χηρεύουσαν Ἀρχιεπισκοπὴν τοῦ Μοναστηρίου Σινᾶ. Τὰ ἐκτιθέμενα ἄτοπα κινήματα τοῦ καλογήρου Κυρίλλου συνέβησαν πραγματικῶς. Καὶ μ' ὄλον ὅτι κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ ἀποθανόντος Πατριάρχου Κωνσταντίου, ὅστις ἀνακαλύψας εἰς ἐμὲ πρὸ τοῦ θανάτου του θρησκευτικὰ κωλύματα, ἀπηγόρευσε τὸ νὰ προαχθῆ εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ταύτην ὁ εἰρημένος Κύριλλος, ἐγὼ δὲν ἔλειψα τοῦ νὰ γράψω πρὸς τοὺς καλογήρους τοῦ Μοναστηρίου, καὶ νὰ φανερώσω εἰς αὐτοὺς τὰ περὶ τούτου, καὶ ἐσύστησα συμβουλευτικῶς νὰ ἐκλέξωσι τὸν Γεράσιμον, ὁ εἰρημένος ὅμως Κύριλλος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κατελθόντες ἀπὸ Βλαχίας εἰς Αἴγυπτον Ἠγούμενοι, διέσπειραν εἰς τοὺς Πατέρας ψευδεῖς φήμας, καὶ κατέκρυψαν τὰ παρ' ἐμοῦ σταλέντα περὶ τῆς ἐκλογῆς γράμματα, καὶ ἄλλους μὲν τῶν καλογήρων παρέσυραν διὰ δώρων καὶ ὑποσχέσεων, ἄλλους δὲ ἐφοβέρισαν καὶ ἄλλους ἀπεδίωξαν, καὶ οὕτως ἔλαβον τὰς ψήφους τῆς ἐκλογῆς ὑπὲρ τοῦ Κυρίλλου.

Ἡ τοιαύτη ὅμως ἐκλογὴ ἀντιβαίνει εἰς τὰς ἀρχαίας τάξεις τοῦ Μοναστηρίου, καὶ εἰς τοὺς κανονισμοὺς, οἱ τινες σώζονται καταγεγραμμένοι εἰς τοὺς κώδικάς του· καὶ ὡς τοιαύτη μὲν δὲν ἔχει κῦρος, ὡς ἐν ἀγνοίᾳ δὲ τῶν θρησκευτικῶν κωλυμάτων τοῦ Κυρίλλου ἐνδόντων τῶν περισσοτέρων καλογήρων εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην, εἶναι παράνομος καὶ ἀπατηλὴ. Ἐνεκα τούτων, πρὸς κατάπαυσιν τῆς ἐμπεσοῦσης ταραχῆς καὶ διχονοίας μεταξὺ τῶν καλογήρων, καὶ πρὸς διατήρησιν τῶν ἀρχαίων δικαιωμάτων τοῦ Μοναστηρίου, τῶν ὁποίων ἡ εὐροφυλακὴ εἶναι ἀντικείμενον καὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς μεγίστης

μου ἐπιθυμίας, δύο τρόπους νομίζω ἀρμοδίους ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ· δηλαδή ἢ νὰ μακρυνθῶσιν ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν οἱ μετὰ τοῦ Κυρίλλου ἐλθόντες Ἠγούμενοι, καὶ νὰ ἐκλεγῆ ὑπὸ τῶν καλογήρων ἐλευθέρως καὶ ἄνευ καταπίεσεως ἐν πρόσωπον δεδοκιμασμένον, πιστὸν καὶ ἱκανὸν νὰ διορθώσῃ τὰς καταχρήσεις τῶν Ἠγουμένων, καὶ νὰ διαφυλάξῃ τὰς τάξεις καὶ τὰ δίκαια τοῦ Μοναστηρίου· ἢ, πρὸς ἐξάλειψιν παντὸς σκανδάλου, νὰ ἐξαιρεθῆ καὶ ὁ Γεράσιμος ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν, καὶ νὰ παύσωσιν οὕτως αἱ κομματικαὶ διενέξεις, καὶ εἰς τρίτος νὰ ἐκλεχθῆ, ὅστις ἤθελεν εἶναι ὁ εὐάρεστος εἰς τὸ σύνολον τῶν καλογήρων, καὶ τὰ προσόντα ἔχων τὰ ἀπαιτούμενα ὑπὸ τε τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ τῶν ἀρχαίων τάξεων τοῦ Μοναστηρίου Σινᾶ. Τὰς δύο ταύτας προτάσεις καθυποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν Ὑψηλότητα πρὸς πληροφορορίαν αὐτῆς, καὶ ὁποῖαν ἐγκρίνη ἢ ὑμετέρα Ὑψηλότης, κατ' ἐκείνην καὶ εὐαρεστηθῆτω νὰ ἐκδώσῃ τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς προσταγὴν.

20 Ἰουνίου 1859.

Τ Ε Σ Κ Ε Ρ Ε Σ

του Ὑψηλοτάτου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν
πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων.

Ἐπίπερὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ ληφθεῖσαι ἀπαντήσεις ὑμῶν ἐμε-
λετήθησαν· ἐπειδὴ δὲ τὸ τῆς ἐκλογῆς δικαίωμα τοῦ ρηθέντος Ἀρχιεπι-
σκόπου εἶναι ἐξειδικασμένον εἰς τὸ εἰρημένον Μοναστήριον, καὶ ἤδη ἡ
ἐκλογή ἐξετελέσθη, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἀπόφασις, ὥστε ὁ ἐκλεγείς νὰ
ἀναγνωρισθῆ ἐπισήμως εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο, ἀθωούμενος διὰ τῆς γενο-
μένης ἀκριβοῦς ἐξετάσεως ἀπὸ τῶν κατηγοριῶν τῆς προηγουμένης
διαγωγῆς του· ἐπειδὴ δὲ ἡ θρησκευτικὴ ἀποκατάστασις αὐτοῦ εὐρί-
σκεται ἀνήκουσα εἰς ὑμᾶς, εἰδοποιοῦνται ὑμῖν τὰ περὶ τούτου.

Τῆ 25 Ζιλχιτζὲ 1275.

16 Ἰουλίου 1859.

(ὑπογ.)

Φ Ο Υ Α Δ.

Α Π Α Ν Τ Η Σ Ι Σ

τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων
πρὸς τὸν Ὑψηλότατον Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων τῆ ὑμετέρα Ὑψηλότητι ἐγένετο καταφα-
νές, ὅτι, ἀποβιώσαντος τοῦ κηδεμόνος τοῦ Σιναίου Ὁρους Πατριάρχου
Κωνσταντίου, ἐν ᾧ προέκειτο ὥστε οἱ Πατέρες τοῦ Μοναστηρίου ἐκεί-
νου νὰ συνέλθωσιν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ ἐκλέξαντες νέον Ἀρ-
χιεπίσκοπον καὶ Ἡγούμενον, νὰ ὑποβάλωσιν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀρχαίαν
τάξιν εἰς τὴν νόμιμον ἔγκρισιν τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱερο-
σολύμων, Ἀρχιμανδρίτης τις Κύριλλος, πακτωτῆς ἐνός Σιναίτικοῦ
Μοναστηρίου ἐν Μολδαβίᾳ, καταβάς ἐκεῖθεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ θέλων
νὰ γίνῃ αὐτὸς Ἀρχιεπίσκοπος, ἐξέβαλε διὰ τῆς βίας τὸν ἐπίτροπον
τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἄλλους μὲν ἐκ τῶν Σιναϊτῶν καλογήρων ἐδίω-
ξεν, ἄλλους δὲ ἐδωροδόκησεν, ἄλλους διὰ φοβερισμῶν παρεβίασε,
καὶ τοιοιτοτρόπως κατῴρθωσε νὰ ἐκλεχθῆ ἀπὸ μερικοὺς, ἐναντίον
τῶν ἀρχαίων τάξεων τοῦ Μοναστηρίου· ἔπειτα δὲ ἀπέστειλεν ἐδῶ εἰς
Κωνσταντινούπολιν δύο τρεῖς ὁπαδοὺς του, διὰ νὰ ἐνεργήσωσι τὸν
ἀναγνωρισμὸν τῆς βιαίας καὶ παρανόμου ἐκλογῆς αὐτοῦ. Οἱ ἄνθρω-
ποι οὗτοι, μηδὲν ὄντες γνήσια μέλη τῆς Σιναίτικῆς Ἀδελφότητος,
καὶ μόνον τὸ ἴδιον θηρεύοντες ὄφελος, τρέχουσιν ἄνω κάτω διασπεί-
ροντες μυρία ψεύδη, ἐνοχλοῦσι τὰς ἀκοὰς τῆς κραταιᾶς Βασιλείας,
καὶ τολμῶσι νὰ λέγωσιν, ὅτι ὁ Πατριαρχικὸς θρόνος τῶν Ἱεροσολύ-
μων δὲν ἔχει κάμμιναν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τοῦ Σιναίου Ὁ-
ρους, ἐν ᾧ τοῦτο κεῖται ἐντὸς τῶν ὁρίων ἐκείνου, καὶ ὑπάρχει ἀνέκαθεν
γνωστὸν, ὅτι εἶναι Ἀρχιεπισκοπὴ αὐτοῦ, ὡς διαλαμβάνει καὶ τὸ Πα-
τριαρχικὸν Περάτιον.

Ἐγὼ ὁμως ἀπέναντι τούτων χρεωστῶ νὰ φυλάξω ἀπαρασαλεύτως
τὴν ἀνέκαθεν νενομισμένην τάξιν, ἐπειδὴ καθὼς οἱ Πατέρες τοῦ Σι-
ναίου Ὁρους ἔχουσι παλαιόθεν τὸ προνόμιον τοῦ νὰ ἐκλέγωσι μόνοι
τῶν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Ἡγούμενον αὐτῶν μεταξὺ τῶν γεροντο-
τέρων καὶ γνησίων ἀδελφῶν, οὕτω καὶ ὁ Πατριαρχικὸς θρόνος τῶν

Ἱεροσολύμων κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐξετάζη τὴν νομιμότητα τῆς ἐκλογῆς, καθὼς καὶ τὰς συμφωνίας τὰς γιγνομένας μεταξὺ τῶν καλογήρων καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου· ἐπειδὴ ὅταν τὸ ἓν μέρος παραβῆ αὐτὰς ἢ ὅπωςδῆποτε καταχρασθῆ, τὸ ἄλλο μέρος εὕρισκει τὰ δίκαιά του εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον, ὅστις εἶναι τὸ θρησκευτικὸν αὐτῶν δικαστήριον. Ὅθεν οὔτε ἡ συνείδησίς μου, οὔτε τὸ κανονικὸν τῆς Ἐκκλησίας δίκαιον, οὔτε τὰ προνόμια καὶ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς Κοινότητος τοῦ Σιναίου Ὅρους, οὔτε τέλος τὰ δίκαια παράπονα τῶν διωχθέντων γνησίων καὶ παλαιῶν Σιναϊτῶν καλογήρων συγχωροῦσιν ὥστε νὰ γίνῃ παραδεκτὴ ἡ ἐκλογή τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου, ὅστις ὄχι μόνον δικαίωμα γνησιότητος δὲν ἔχει, καθὼς ἀπαιτεῖ ἡ ἀρχαία τάξις τοῦ Μοναστηρίου, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους θρησκευτικῶν σφαλμάτων δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνῃ Ἀρχιερεὺς. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ παύσῃ ταχέως τὸ σκάνδαλον, καὶ νὰ ἀποκατασταθῆ ἡ εὐταξία καὶ ἡσυχία μεταξὺ τῶν καλογήρων τοῦ Σιναίου Ὅρους, καὶ νὰ ἐξασφαλισθῶσι τὰ δίκαια καὶ συμφέροντα τοῦ Μοναστηρίου ἐκείνου, παρακαλῶ νὰ δαψιλεύσῃ ἡ κραταιὰ Βασιλεία πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο Μοναστήριον τὸ ἔλεος αὐτῆς, καὶ νὰ διατάξῃ ὑψηλῶς ὥστε, ὡς οὔσης ἀκύρου τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου, νὰ συνέλθωσιν ὅλοι οἱ γνήσιοι Πατέρες τῆς Κοινότητος εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Ὅρους Σινᾶ Μοναστήριον, καὶ νὰ ἐκλέξωσιν ἐλευθέρως καὶ ἀπαραβιάστως ὅποιον ἐγκρίνωσι μεταξὺ τῶν ἐχόντων δικαίωμα κατάλληλον καὶ ἄξιον, καὶ πιστὸν πρὸς τὴν κραταιὰν Βασιλείαν, διότι τοιοῦτον μόνον δύναται νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ χειροτονήσῃ ὁ Πατριαρχικὸς θρόνος, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ προνόμια τόσοῦ τοῦ Μοναστηρίου, ὅσον καὶ τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐὰν δὲ ἡ κραταιὰ Βασιλεία ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς νομίμου δικαιοδοσίας, ἣν ἔχει ὁ Πατριαρχικὸς θρόνος τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ τοῦ Σιναίου Ὅρους, ἄς εὐδοκήσῃ νὰ διατάξῃ πρὸς τοὺς συναδελφούς μου Πατριάρχας Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας, ὥστε νὰ πληροφορήσωσιν αὐτὴν περὶ τῶν καθεστώτων, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς κώδικας τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Σιναίου Ὅρους, καθὼς καὶ τὰς παλαιὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ συνοδικὰς πράξεις, ἐξ ὧν ἀποδειχθήσεται ἡ ἀλήθεια.

Τῆ 12 Σεπτεμβρίου 1859.

Τ Ε Σ Κ Ε Ρ Ε Σ

τοῦ Ὑψηλοτάτου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν
πρὸς τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐὰν μετὰ τὴν ἐκλογήν τοῦ καλογήρου Κυρίλλου εἰς τὴν χηρεύουσαν Ἀρχιεπισκοπὴν τοῦ Σινᾶ ἐλθόντα εἰς τὴν ὑψηλὴν Πόρταν ἔγγραφα ἀποστέλλονται συμπερίκλειστα πρὸς ὑμᾶς· καὶ μ' ὅλον ὅτι ἡ ὑψηλὴ Πόρτα δὲν ἔχει τι νὰ ἀντιλέξῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐπειδὴ ὅμως ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἀνθίσταται εἰς τὴν ῥηθεϊσαν ἐκλογήν, προβάλλων ὅτι τόσοῦν τὰ ἐπιτοπίως ἐκεῖ γεγόμενα, ὅσον καὶ τὰ μετέπειτα, ἀντιβαίνουν εἰς τὰ σωρούτια τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ ἐπειδὴ συνέπεσε νὰ εὕρισκωνται ἐνδημοῦντες καὶ οἱ Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας, διὰ ταῦτα σᾶς ἐπιφορτίζομεν νὰ συγκροτήσῃτε μίαν ἐπιτροπὴν, συνισταμένην ἐκ τῶν τεσσάρων Πατριαρχῶν καὶ ἐκ δύο Ἀρχιερέων τῆς Συνόδου, καὶ ἐξετάσαντες τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, νὰ μοὶ ἀναγγείλητε τὰς σκέψεις ὑμῶν, ἐπιστρέφοντες καὶ τὰ στελλόμενα ἔγγραφα.

Τῆ 4 Ἑπιοῦλ-Ἀχίρ 1276.

19 Ὀκτωβρίου 1859.

(ὕπογ.)

Φ Ο Υ Α Δ.

ΤΕΣΚΕΡΕΣ ΕΤΕΡΟΣ

τοῦ Ὑψηλοτάτου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν
πρὸς τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως.

Μετὰ τεσκερὲ ἐστάλησαν τῇ 4. Ῥεπιούλ-Ἀχίρ πρὸς ὑμᾶς τὰ μετὰ τὴν ἐκλογήν τοῦ καλογήρου Κυρίλλου εἰς τὴν χηρεύουσαν Ἀρχιεπισκοπὴν τοῦ Σινᾶ ἐλθόντα εἰς τὴν ὑψηλὴν Πόρταν ἔγγραφα· κ. λ. π. καὶ ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις αὕτη πρέπει νὰ λάβῃ πέρας, σᾶς γράφομεν καὶ αὐθις νὰ συγκροτήσητε μίαν ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἐκ τῶν τεσσάρων Πατριαρχῶν καὶ ἐξ ὅλων τῶν Ἀρχιερέων τῆς Συνόδου, καὶ προσκαλέσαντες καὶ τοὺς Σιναίτας καλογήρους, διὰ νὰ ἀκουσθῶσι καὶ οἱ λόγοι αὐτῶν, νὰ ἐξετάσητε ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ νὰ μοὶ ἀναγγείλητε τὰς σχέψεις σας.

Τῇ 7 Ῥεπιούλ-Ἀχίρ 1276.

22 Ὀκτωβρίου 1859.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων
πρὸς τοὺς Σιναίτας Πατέρας.

Οσιώτατοι Πατέρες οἱ ἐν τῷ Θεοβαδίστῳ Ὄρει Σινᾶ ἀσκούμενοι, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος! χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Πρὸ τοῦ Θεοῦ Πάσχα, ἀναχωροῦντες ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, ἐγράψαμεν ἐκ τρίτου πρὸς τὴν Ὀσιότητά σας, καὶ σᾶς ἐσυμβουλευσαμεν πατρικῶς νὰ προσενεχθῆτε, ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει τῆς ὀρφανίας τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν Κοινοβίου, με φρόνησιν καὶ ἀγάπην καὶ φόβον Θεοῦ, καὶ νὰ ἐκλέξητε ἐκ μέσου ὑμῶν ἕνα γνήσιον ἀδελφόν, ὡς αἱ τάξεις τοῦ Μοναστηρίου σας ἀπαιτοῦσι, διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ νὰ παραστήσητε αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς μετὰ τῶν συμφωνητικῶν ἐγγράφων, καθ' ὃν τρόπον φαίνονται εἰς τὸν Μοναστηριακὸν κώδικα, καὶ νὰ τὸν ἀποστείλητε εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ λάβῃ τὸ τῆς χειροτονίας χάρισμα. Ἐφ' ὅσον δὲ διετρίψαμεν ἐκεῖ, δὲν ἤλθον παντελῶς γράμματα τῆς ἱερᾶς ὑμῶν Ἀδελφότητος. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπανεστρέψαμεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἤλθον καὶ ἐνεφανίσθησαν ἡμῖν Πατέρες τινὲς καὶ μᾶς ἐνεχείρισαν ἕν γράμμα τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κὺρ Μακαρίου, ἐκ τοῦ ὁποίου γράμματος ἐμάθομεν, ὅτι ὁ κὺρ Μακάριος ἔλαβε τὸν τόπον τοῦ Δικαίου εἰς τὸ ἐν Τζουβανία Μετόχιον, καὶ, ὡς φέρων τάχα τὸ πρόσωπον ὅλης τῆς Ἀδελφότητος, ἀναφέρει πρὸς ἡμᾶς ὅτι ἐξελέχθη διὰ κοινῆς ψήφου ὁ Ἀρχιμανδρίτης κὺρ Κύριλλος, καὶ ζητεῖ νὰ ἀποστείλωμεν τὴν πατριαρχικὴν ἐκδοσὶν διὰ νὰ χειροτονηθῇ Ἀρχιεπίσκοπος. Ἐρωτήσαμεν τοὺς ῥηθέντας Πατέρας, ποῦ εἰσὶ τὰ ἐπίσημα κοινὰ τῆς Ἀδελφότητος γράμματα περὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ αἱ γραπταὶ συμφωνίαι, τὰς ὁποίας ἡ τάξις ἀπαιτεῖ νὰ παραστήσῃ ἡ Ἀδελφότης τῶν Σιναϊτῶν πρὸς ἡμᾶς, καὶ νὰ τὰς παρατηρήσωμεν καὶ ἐπιβεβαιώσωμεν; ἀλλὰ τοιαῦτα γράμματα δὲν εἶχον, καὶ βέβαια οὔτε ἠδύναντο νὰ ἔχωσιν, ἀφ' οὗ τοιαῦτα σκάν-

δαλα καὶ διχόνοιαι ὑπῆρξαν, καὶ τοσαῦται βίαι καὶ καταδιωγμοὶ ἐνηργήθησαν παρὰ τῶν ὀπαδῶν τοῦ κυρ Κυρίλλου ἐναντίον τῶν γνησιωτέρων καὶ παλαιότερων ἀδελφῶν, οἳ τινες βεβαίως ἀποβληθέντες, διότι δὲν συνεφώνησαν μετὰ τῶν ὀπαδῶν τοῦ κυρ Κυρίλλου, διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς παρανόμου ἐκλογῆς. Ἐπορήσαμεν δὲ, πῶς οἱ ἐν τῷ ἱερῷ Μοναστηρίῳ τοῦ Σινᾶ ἀσκούμενοι Πατέρες δὲν ἠκολούθησαν εἰς τὴν ἐντολήν τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου κυροῦ Κωνσταντίου, τὴν ὁποίαν διὰ τῶν προλαβόντων γραμμάτων ἐφανερῶσαμεν πρὸς ὅλην τὴν Ἀδελφότητα. Πλὴν ἐμάθαμεν ποῖον δόλον οἱ τοῦ κυρ Κυρίλλου ὀπαδοὶ μετήληθον, διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν ἰδιοτελή των σκοπὸν· δηλαδὴ τὰ μὲν γράμματα ἡμῶν, καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν, ἣν ὁ ἀείμνηστος Δεσπότης ἀπέφηνε περὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου ἕνεκα κανονικῶν κωλυμάτων, ταῦτα κατέκρυψαν οἱ καλοὶ ἐκεῖνοι Πατέρες καὶ δὲν ἐκοινοποίησαν πρὸς τὴν Ἀδελφότητα· ἐπλασαν δὲ καὶ διέδωκαν ψευδολογίας, καὶ μὲ αὐτὰς ἐτάραξαν τὰς ψυχὰς τῶν ἀκάκων συναδελφῶν, πείθοντες αὐτοὺς νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι μέγας κίνδυνος ἐπαπειλεῖται εἰς τὰ προνόμια τοῦ Σινᾶ, διότι ζητοῦμεν ἡμεῖς νὰ ὑποτάξωμεν τὸ Σιναιὸν Ὅρος καὶ νὰ τὸ ἐνώσωμεν μετὰ τοῦ παναγίου Τάφου, καὶ ὅτι μὲ αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐσυστήσαμεν εἰς τοὺς Πατέρας τὸν κυρ Γεράσιμον, καὶ ὅτι μόνος ὁ κυρ Κύριλλος, ἐὰν λάβῃ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, εἶναι ἱκανὸς νὰ διασώσῃ τὰ προνόμια τοῦ Σινᾶ. Μὲ τοιαύτας ψευδολογίας ἀπατήσαντες τὴν Ἀδελφότητα οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κυρ Κυρίλλου, ἐμίσθωσαν κατασκόπους, διὰ νὰ συλλαμβάνωσιν ὅλα τὰ ἐξωθεν γράμματα, διὰ νὰ μὴ ἤθελον μάθῃ τὴν ἀλήθειαν οἱ ἐν τῷ Σιναιῷ Ὅρει συναδελφοί, καὶ γνωρίσωσι τίς ἐστὶν ὁ κυρ Κύριλλος, καὶ διὰ ποῖον σκοπὸν διαδίδονται αἱ καθ' ἡμῶν ψευδεῖς ἐκεῖναι κατηγορίαι· διότι, ἂν ἐμάνθανεν ἡ Ἀδελφότης τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἤθελε βέβαια ὑποπέσει εἰς τὴν ἀπάτην, οὔτε ἤθελε δεχθῆ νὰ ἐνοχοποιηθῆ εἰς τὰς τρομερὰς ἀράς τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου, καὶ νὰ γένη κοινῶς ἀλλοτρίων ἀμαρτημάτων.

Τοῦτο δὲ φοβούμενοι καὶ οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κυρ Κυρίλλου, προσέτρεξαν ἐνταῦθα εἰς μέσα ἐξωτερικὰ, καὶ ἀγωγὰς ἔδωκαν εἰς τὴν ὑψηλὴν Πόρταν, ζητοῦντες νὰ λάβωσι διὰ τῆς βίας τὴν πατριαρχικὴν ἡμῶν ἔκδοσιν ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου τῶν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀδικηθέντες καὶ κατατρεχθέντες συναδελφοὶ ἐκίνησαν ἀγωγὰς, παριστῶντες τὰς βιαιοπραγίας τῶν

ὀπαδῶν τοῦ κυρ Κυρίλλου καὶ τοὺς ὀλεθρίους αὐτῶν σκοποὺς, καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης διχονοίας ἠγέρθη ἡ κοινὴ κατάκρισις, ἐκφαιλίζουσα τὸ ἱερὸν ὄνομα τοῦ Μοναστηρίου σας, καὶ μάλιστα ἐξ ὅτου ἦλθε καὶ ὁ κυρ Κύριλλος εἰς Κωνσταντινούπολιν, φέρων Ἰλάμια τῆς κρίσεως περὶ τῆς ἐκλογῆς του, καὶ περιτρέχων ἄνω καὶ κάτω, καὶ θέλων οὐχὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων διὰ τῆς θύρας, ἀλλὰ νὰ ἀναβῆ ἀλλαχόθεν. Ἐμεῖς δὲ κατὰ χρέος συνειδήσεως ἐνουθετήσαμεν αὐτὸν εὐαγγελικῶς νὰ παραιτηθῆ ἀπὸ ἀθέμιτα μέσα, καὶ νὰ ὑποταχθῆ τῷ Κυρίῳ, ὅστις διὰ στόματος τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Κωνσταντίου ἐλάλησε· πλὴν βλέπομεν, ὅτι, καὶ ἂν ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶχεν προαίρεσιν νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως, εὐρισκόμενος ὁμως δυστυχῶς ἐν μέσῳ τῶν ἐχόντων συμφέρον εἰς τὸ νὰ ἐξάψωσιν αὐτὸν εἰς φιλοδοξίαν, ἐθολώθη κατὰ τὸ λογικὸν καὶ δὲν δύναται νὰ αποσυρθῆ ἀπὸ τοὺς ἔλκοντας αὐτὸν, ἀλλὰ ἐκὼν καὶ ἄκων θυσιάζει πᾶν ὅ,τι ἀπαιτοῦσι παρ' αὐτοῦ, ἀρκεῖ μόνον νὰ ὀνομασθῆ εἴτε νομίμως, εἴτε παρανόμως, Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Σινᾶ· διὰ τοῦτο καὶ πείθεται ὑπὸ τῶν λεγόντων αὐτῷ κέρδους χάριν, ὅτι, καὶ παρ' ἐνορίαν ἐὰν χειροτονηθῆ, δὲν θέλει εἶναι παράνομος. Πλὴν οὔτε τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων, οὔτε αἱ δωροδοκίαι, οὔτε αἱ διαστροφαὶ τῆς ἀληθείας δύνανται νὰ ἀναιρέσωσι τὴν αἰωνίαν αὐθεντίαν καὶ τὸ κῦρος τῶν Ἀποστολικῶν κανόνων, οὔτε ἰσχὺν ἔχει νόμιμον καὶ κανονικὴν ἄλλος τις τῶν Πατριαρχικῶν θρόνων νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὰς χειροτονίας τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχικοῦ θρόνου, οὔτε νὰ δικάζῃ ὑποθέσεις πνευματικὰς ἐκτὸς τῶν ὀρίων ἑαυτοῦ. Μόνη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ῥώμης ἐφρόνησε τοιαύτην ἀνωτάτην δικαιοδοσίαν καὶ ὑπεροχὴν, καὶ κατεκρίθη ὡς ἐναντία τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Συναδικῶν Κανόνων φρονήσασα.

Ταῦτα πάντα γράφομεν σήμερον κατὰ χρέος πατρικὸν πρὸς τὴν Ὀσιότητά σας, ἐλπίζοντες ὅτι ἡ παροῦσα πατριαρχικὴ ἡμῶν ἐπιστολὴ θέλει φθάσει εἰς χεῖράς σας, καὶ θέλετε καταμάθῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων καὶ γνωρίσῃ, ὅτι οὐ μόνον καταπάτησιν τῶν προνομίων τοῦ Σιναιίου Ὁρους δὲν ἐφρονήσαμεν ποτε, καθὼς οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κυρ Κυρίλλου σᾶς ἔπεισαν νὰ πιστεύσητε, ἀλλὰ καὶ ὅλη ψυχὴ ὑπερασπίσθημεν πάντοτε τὰ προνόμιά σας, καὶ ὡς ἐν τῶν ἱερωτέρων χρεῶν μας θεωροῦμεν τὴν ἀπαραχάρακτον αὐτῶν διατήρησιν. Καὶ ὅταν τὴν

ἀλήθειαν ταύτην γνωρίσητε, καὶ κατανοήσητε τὴν ἀπάτην τῶν ὁπαδῶν τοῦ κυρ Κυρίλλου, καὶ ἐν ὁμοιοῖα καὶ ἀγάπῃ καὶ φόβῳ Θεοῦ συνέλθητε ἅπαντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐκλέξητε ἓνα τῶν γνησίων καὶ δοκίμων καὶ ἀμέμπτων συναδελφῶν τοῦ Μοναστηρίου σας, καὶ συντάξητε μετ' αὐτοῦ τὰς ἐγγράφους συμφωνίας τῆς ἀμοιβαίας διαγωγῆς, ὡς ἀπαιτοῦσιν αἱ τάξεις τοῦ Μοναστηρίου, καὶ παραστήσητε διὰ κοινῶν γραμμάτων τὴν ἐκλογὴν σας πρὸς ἡμᾶς, τότε θέλετε εὖρη ἡμᾶς ἐτοίμους εἰς τὸ νὰ ἀναδείξωμεν τὸν ἐκλεχθησόμενον Ἀρχιεπίσκοπον ὑμῶν διὰ κανονικῆς χειροτονίας.

Ἐπειδὴ δὲ ἦλθεν εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, ὅτι ἡ ἱερὰ ὑμῶν Ἀδελφότης, ἀποπλανηθεῖσα ὑπὸ τῶν διαβολῶν τῶν ὁπαδῶν τοῦ κυρ Κυρίλλου, ἔπαυσε τὸ κανονικὸν μνημόσυνον τοῦ ὀνόματος ἡμῶν ἐν τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, καὶ ἀντὶ ἡμῶν μνημονεύει τὸ ὄνομα τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐναντίον τῶν Κανόνων, ἐγένετο περὶ τούτου λόγος πρὸς τὸν Παναγιώτατον συναδελφὸν ἡμῶν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, εἰ ἔχει εἶδησιν τῆς καινοτομίας ταύτης, καὶ ὡμολόγησεν ἢ ἐκεῖνου Παναγιότης, ὅτι οὐδὲν γνωρίζει περὶ τούτου, οὔτε ἐφρόνησέ ποτε πνευματικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ Σινᾶ, οὔτε ἀποδέχεται τοιαύτην παρανομίαν. Ἡμεῖς λοιπὸν, ὡς μὴ ἀνεχόμενοι τοιαύτην ἀθέτησιν τῶν ἱερῶν νόμων, ἐντελλόμεθα τῇ Ὁσιότητί σας, ὥστε ἐν ὅσῳ διαμένῃ χηρεύουσα ἡ Ἀρχιεπισκοπικὴ ἔδρα τοῦ Μοναστηρίου σας νὰ μνημονεύητε ἐν τῇ ἀναιμάκτῳ λατρείᾳ τοῦ Πατριαρχικοῦ ἡμῶν ὀνόματος, ἐκφωνοῦντος τοῦ ἱερέως, «ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Πατρὸς καὶ Πατριάρχου ἡμῶν Κυρίλλου». ἂν δὲ ἄλλως ἐπράξατε μέχρι τοῦ νῦν, νὰ παύσητε τὴν παρανομίαν, καὶ νὰ ζητήσητε παρ' ἡμῶν τὴν συγχώρησιν. Ἐὰν δὲ τις τῶν ἱερέων τῶν ἱερουργούντων ἐν τῷ ἱερῷ ὑμῶν Μοναστηρίῳ μὴ θέλῃ μνημονεύειν τοῦ κανονικοῦ ἡμῶν ὀνόματος, τὸν τοιοῦτον ἔχομεν ἀργὸν πάσης ἱεροπραξίας, ὡς ἀθετοῦντα τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, καὶ θέλει μένει ὁ τοιοῦτος ὑπὸ τὸν δεσμὸν τοῦ ἐπιτιμίου, ἕως οὔ μετανόησῃ καὶ λάβῃ τὴν συγχώρησιν. Ταῦτα πατρικῶς· ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἀπείρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμῶν Ὁσιότητος.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει α ω ν θ'. Νοεμβρίου ἡ.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων,

σταλεῖσα τῇ 20 Νοεμβρίου 1859.

+ Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐπιβεβαιοῖ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α΄.

Ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει μετὰστασιν τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλεως Κ. Κωνσταντίου, τοῦ καὶ κηδεμόνος Σιναίου ἡ ἱερὰ τῶν Σιναϊτῶν Κοινότης ἐξελέξατο τὸν συναδελφὸν αὐτῶν Ἀρχιμανδρίτην κυρ Κύριλλον Φιστιτζίου, καὶ τοῦτον ὡς ὑποψήφιον εἰς προχείρισιν Ἀρχιεπισκόπου προῦβάλετο τῇ Αὐτοῦ θειοτάτῃ Μακαριότητι τῷ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κατὰ τὴν ἀνεκαθεν τάξιν, καὶ ἐπειδὴ ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, αἰτιωμένη ὅτι ἡ ἐκλογή οὐκ ἐγένετο κατὰ τοὺς νενομισμένους τύπους, οὐκ ἀπεδέξατο τὴν πρότασιν τῆς χειροτονίας, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναφερθέντων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν, καὶ μάλιστα τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος αἰτησαμένης διὰ τακิริῶν ἵνα οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι συνελθόντες παρατηρήσωσι τὰ τοῦ Ἱεροσολυμικοῦ θρόνου προνόμια ἐπὶ τῶν Σιναϊτικῶν ὑποθέσεων, αὕτη δι' ἐγγράφου διαταγῆς, ὡς εἶκος, ἀνέθετο τὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ τοῖς λοιποῖς Μακαριωτάτοις Πατριάρχαις· καὶ δὴ συνελθόντες σήμερον τετάρτῃ 28 Ὀκτωβρίου τοῦ 1859· σωτηρίου ἔτους ὁ Παναγιώτατος καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κ. Κ. Κύριλλος, οἱ Μακαριώτατοι καὶ ἀγιώτατοι Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ πᾶσα ἡ ἐνδημοῦσα ἱερὰ Σύνοδος τῶν Σ. Μητροπολιτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀναδιφήσαντες τὰ ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐνυπάρχοντα ἐγγραφα,

ἐν οἷς μνημονεύονται αἱ κατὰ καιροὺς διενέξεις τῶν Πατέρων τῆς εὐ-
αγεστάτης Μονῆς τοῦ Σινᾶ πρὸς τοὺς ἀγιωτάτους Πατριάρχας τῶν
Ἱεροσολύμων, ἔγνωσαν τὰ ἐπόμενα·

Πρῶτον, ὅτι ἡ ἱερὰ Μονὴ τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ ἀνεκαθεν
διὰ νεαρᾶς τοῦ εὐσεβοῦς Αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ καὶ διὰ σιγγι-
λίων ἐκκλησιαστικῶν καθέστηκεν ἀνεξάρτητος, ἀδούλωτος, οὐδενὶ
οὐδαμῶς ὑπέικουσα, καὶ ὡς τοιαύτη κέκτηται ἀναμφιρρήστως τὸ δι-
καίωμα τοῦ ἐκλέγειν τὸν ἑαυτῆς Ἡγούμενον ἐλευθέρως καὶ ἀνεπη-
ρέαστως ἀπὸ πάσης ἐξωτερικῆς ἐπεμβάσεως.

Δεύτερον, ὅτι ὁ θρόνος τῶν Ἱεροσολύμων κέκτηται ἀποκλειστικῶς
τὸ δικαίωμα τοῦ χειροτονεῖν εἰς Ἐπίσκοπον τὸν κατὰ πλειοψηφίαν ὑπὸ
τῆς ἱερᾶς Ἀδελφότητος προτεινόμενον.

Τρίτον, ὅτι ὁ πνευματικῶς προϊστάμενος τῆς Μονῆς, ὡς μὲν Ἡ-
γούμενος ἐστὶν ὅλως ἀνεξάρτητος, οὐδενὶ ἀφείλων διδόναι λόγον τῶν
πράξεων αὐτοῦ, εἰ μὴ τῇ Μοναστηριακῇ Συνάξει, ὡς Ἀρχιεπίσκοπος
μὲν τοι ἀφείλει μνημονεῦειν τοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος τοῦ κατὰ
καιρὸν Ἱεροσολύμων. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἐν κεφαλαίῳ διεγνώσθησαν
καὶ καθωρίσθησαν ἐν τῇ παρούσῃ συνεδριάσει.

- + Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀποφαίνεται.
- + Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας.
- + Ὁ Νικαίας Ἰωαννίκιος.
- + Ὁ Θεσσαλονίκης Νεόφυτος.
- + Ὁ Ἀδριανουπόλεως Κύριλλος.
- + Ὁ Ἀμασείας Σωφρόνιος.
- + Ὁ Ἄρτης Σωφρόνιος.
- + Ὁ Δημητριάδος Δωρόθεος.
- + Ὁ Μελενίκου Διονύσιος.
- + Ὁ Σηλυβρίας Μελέτιος.
- + Ὁ Νύσσης Καλλίνικος.
- + Ὁ Σβορνικίου Ἀγαθάγγελος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β΄.

Σήμερον ἡμέρα τετάρτη Νοεμβρίου 4 τοῦ 1859 σωτηρίου ἔτους
περὶ τὴν ἐννάτην ἑσπερινὴν ὥραν, προκαθημένης τῆς Αὐτοῦ θειοτάτης
Παναγιότητος, συμπαραδρευόντων τῶν Μακαριωτάτων Πατριαρχῶν
καὶ τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, προσεκομίσθη κώδηξ τοῦ ἀγιωτάτου
θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, ἐν ᾧ εὗρηται κανονισμοὶ καὶ συμφωνίαι
γενόμεναι ἐπὶ τοῦ ἀειμνήστου Κ. Κωνσταντίου μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς
ἱερᾶς Ἀδελφότητος τοῦ Σινᾶ, διαδεξαμένου τότε τὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν
τοῦ Σινᾶ ἔδραν. Πᾶσαι δ' αἱ φερόμεναι ὑπογραφαὶ αὐτοῦ τε καὶ τῶν
Πατέρων σσημασμέναι εἰσὶν ὑπὸ τῆς ἰδιοχείρου ὑπογραφῆς του, ἐξ
ᾧν διεγνώσθη ὅτι ὁ ἐκλεχθεὶς ὑποψήφιος ἀφείλει προσάγειν τὰ πρακτι-
κὰ τῆς ἑαυτοῦ ἐκλογῆς καὶ τοὺς κανονισμοὺς καὶ τοὺς ὅρους, δι' ᾧν
μέλλει διοικεῖν τὰ τῆς Μονῆς, τῷ κατὰ καιρὸν Πατριάρχῃ τῶν Ἱερο-
σολύμων, καὶ καταχωρούμενα ἐν τῷ Ἱεροσολυμιτικῷ κώδηκι ὑπο-
γράφειν αὐτὰ ἰδίᾳ χειρὶ.

Ἐφεξῆς παραστάς ὁ διαληφθεὶς ὑποψήφιος Κύριλλος προσεκόμισεν
ἔγγραφα ἐνδεικτικὰ τῆς ἐκλογῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ
τῶν Πατέρων συνήθων κανονισμῶν, ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τῆς Σιναϊτι-
κῆς Ἀδελφότητος. Τούτων τοίνυν ἀναγνωσθέντων, σύμπασα ἡ ἱερὰ
Σύνοδος ἀνεγνώρισε τὴν ἐκλογὴν τοῦ προβαλλομένου ὑποψηφίου ὡς
γενομένην κατὰ τοὺς Μοναστηριακοὺς τύπους καὶ ἐν καλῇ τάξει ἐκτὸς
ἐπουσιωδῶν τινων. Ἐρωτηθεῖσα εὖν ἡ Α. θειοτάτη Μακαριότης, εἰ ἄρα
καλῶς ἔχοι τὰ τῆς ἐκλογῆς, καὶ εἰ κατὰ τὰς Μοναστηριακὰς διατάξεις
ἐγένετο, ἀπεκρίθη «καλῶς». Καὶ τοι δ' ἀποδεδειγμένου ὄντος ἐκ τε
τῶν κωδίκων τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἐκτοῦ τοῦ
Ἱεροσολυμικοῦ θρόνου, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἡγουμένου τοῦ καὶ ὑπο-
ψηφίου ἐστὶν ἐλευθέρα, ἀνεξάρτητος καὶ ἀνεπηρέαστος, ἀλλ' ὅμως
ἠρωτήθη, εἰ δύναται ἐξασκῆσαι δικαίωμά τι ἐπ' αὐτῆς, πρὸς ὃ διαρρή-
δην ἀπήντησεν, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον δικαίωμα κέκτηται, καὶ οὕτω τὸ περὶ
ἀνεξαρτήτου ἐκλογῆς ζήτημα ἐλύθη ὀριστικῶς ὑπὲρ τῶν Πατέρων.
Ἀκολούθως δ' ἠρώτησεν ἡ ἱερὰ Σύνοδος τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα, ἵνα
τί οὐ χειροτονεῖ τὸν Κύριλλον; ἡ δ' Αὐτοῦ Μακαριότης ἀπήντησε·
διὰ πάντα μὲν ἄλλον ἢ ἐκλογὴ ἔστι δεκτὴ, σχετικῶς δὲ πρὸς τὸ πρόσω-

πον τοῦ Κυρίλλου ἐστὶν ἀπαράδεκτος, διὸ οὐ δύναται χειροτονῆσαι αὐτὸν, καὶ τοῦτο διὰ λόγους πνευματικούς, οὓς ὁ ἀείμνηστος Κωνσταντῖος ἀποθνήσκων ἀπεκάλυψεν ἐν τῇ τελευταίᾳ πρὸς Αὐτὴν ἐξομολογήσει, ἐξορκίσας ἅμα Αὐτὴν εἰς τὸ φοβερὸν ὄνομα τοῦ οὐρανοῦ Κριτοῦ πρὸς τὸ μὴ χειροτονῆσαι τὸν Κύριλλον. Ταῦτα δ' εἰπούσης τῆς Αὐτοῦ θειοτάτης Μακαριότητος, ἐγένοντο λόγοι πολλοὶ καὶ παρατηρήσεις, ἀφορῶσαι τὸ εἶδος τῆς ἐξομολογήσεως καὶ τὸ προβαλλόμενον κώλυμα τῆς χειροτονίας, καὶ οὕτω διελύθη ἡ συνεδρίασις.

- + Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀποφαίνεται.
- + Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας συναποφαίνεται.
- + Ὁ Νικαίας Ἰωαννίκιος.
- + Ὁ Θεσσαλονίκης Νεόφυτος.
- + Ὁ Ἀδριανουπόλεως Κύριλλος.
- + Ὁ Ἀμασειᾶς Σωφρόνιος.
- + Ὁ Ἄρτης Σωφρόνιος.
- + Ὁ Δημητριάδος Δωρόθεος.
- + Ὁ Μελενίκου Διονύσιος.
- + Ὁ Σηλυβρίας Μελέτιος.
- + Ὁ Νύσσης Καλλίνικος.
- + Ὁ Σβορνικίου Ἀγαθάγγελος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ὑπογραφὴν τῶν ἀνωτέρω πρακτικῶν ἐνεκρίθη παμφηφεί, ἵνα ὁμιληθῇ ἰδίως ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων πρὸς τῆς Αὐτοῦ Παναγιότητος καὶ τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, καὶ νὰ παρακληθῇ ἀδελφικῶς εἰς τὸ νὰ μεταπεισθῇ καὶ ἐνδώσῃ εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ ὑποψηφίου Ἀρχιεπισκόπου Σιναίου κὺρ Κυρίλλου, ἐν τάξει, ὡς προεῖρηται, ἐκλεγέντος πρὸς τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος. Διὸ καὶ τῇ θ'. τοῦ παρόντος μηνὸς Νοεμβρίου, γενομένης τῆς συνεντεύξεως ταύτης, ἤσυχολήθησαν ἀμφότεροι οἱ ρηθέντες Πατριάρχαι ἵνα μεταπέισωσι τὴν Μακαριότητά του εἰς τὸ νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ ρηθέντος· ἀλλὰ μὲ ὅλας τὰς ἀδελφικὰς παρατηρήσεις, ἃς τῷ καθυπέβαλον, καὶ τὰς παρακλήσεις, ἃς ἀπέτειναν πρὸς τὴν Μακαριότητά του ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου εἰς τὸ νὰ συγκατανεύσῃ, ὅπως περατωθῇ τὸ ζήτημα ἀξιοπρεπῶς, μετὰ βαθείας θλίψεως τῆς ψυχῆς αὐτῶν εἶδον, ὅτι ἡ Μακαριότης του ἔμεινεν ἀμετάπειστος καὶ ἀκαμπτος, προτείνων πάντοτε τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ αἰοδίου Πατριάρχου κυροῦ Κωνσταντίου, καὶ οὐδὲν ἕτερον.

Σήμερον τῇ ια'. τοῦ αὐτοῦ, συνεδριάσεως γενομένης καὶ ἀπόντων δι' ἀσθένειαν τῶν Μακαριωτάτων Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, ἐμφανισθεὶς ὁ ὑποψήφιος παρουσίασε δύο σιγγίλια τῶν αἰοδίων Πατριάρχων Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίου καὶ Γαβριήλ, καὶ γράμμα τοῦ αἰοδίου Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἐκδοθὲν ἐν Ἀδριανουπόλει κατὰ τὸ ἀρχῆ. ἔτος, ὧν τινων ἀναγνωσθέντων, ἐγένοντο καταφανῆ τὰ προνόμια τοῦ εὐαγοῦς τούτου ἱεροῦ Σκηνώματος τοῦ Ὄρους Σινᾶ, καὶ τὸ ἀνεξάρτητον, ἀδούλωτον καὶ παντελεύθερον αὐτοῦ. Συγχρόνως δὲ ἀνεγνώσθησαν καὶ περικοπαὶ ἰδιοχείρων γραμμάτων τοῦ αἰοδίου Κωνσταντίου πρὸς τὸν ὑποψήφιον καὶ τοὺς Πατέρας, ἐν οἷς αἰτιᾶται παραπονούμενος καὶ δυσανασχετῶν κατὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων, ὡς θέλοντος ἐπεμβῆναι εἰς τὰ Μοναστηριακὰ προνόμια τοῦ Ὄρους Σινᾶ, ἐξ ὧν οὐδετεροῦται καὶ αὐτὴ ἡ ἐξομολόγησις τοῦ ἀειμνήστου πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα. Φωτισθεῖσα δὲ ἔτι μᾶλλον καὶ θετικώτερον ἡ ἱερά Σύνοδος ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ ὡς πρὸς

τὰ προνόμια καὶ ὡς πρὸς τὸ ἀνίσχυρον τῆς ἐξομολογήσεως, καὶ σχηματίσασα πεποιθήσιν ὑπὲρ τῶν δικαίων τῶν Σιναϊτῶν Πατέρων, ἐπέκρινε νὰ παραστήσῃ καὶ ἕτερον δεῖγμα ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ εἰλικρινοῦς διαθέσεως, ὃ ἐστὶ νὰ μεταβῶσιν αὐτοπροσώπως ὅλα τὰ μέλη τῆς ἱεραῆς Συνόδου πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα, καὶ παρακαλέσωσιν αὐτὴν τελευταῖον, ὥστε νὰ εὐαρεστηθῇ εἰς τὸ νὰ παραδεχθῇ τὴν δικαίαν καὶ εὐλογον παράκλησιν τῆς ἱεραῆς Συνόδου, καὶ ἐκπεραιωθῇ τὸ ἐκκρεμὲς τοῦτο ζήτημα.

- + Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.
- + Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας.
- + Ὁ Νικαίας Ἰωαννίκιος.
- + Ὁ Θεσσαλονίκης Νεόφυτος.
- + Ὁ Ἀδριανουπόλεως Κύριλλος.
- + Ὁ Ἀμασείας Σωφρόνιος.
- + Ὁ Ἄρτης Σωφρόνιος.
- + Ὁ Δημητριάδος Δωρόθεος.
- + Ὁ Μελενίκου Διονύσιος.
- + Ὁ Σηλυβρίας Μελέτιος.
- + Ὁ Νύσσης Καλλίνικος.
- + Ὁ Σβορνικίου Ἀγαθάγγελος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ΄.

Τῆ 14 Νοεμβρίου 1859.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἐν τῇ προλαβούσῃ συνεδριάσει παμφήφου ἐγκρίσεως ἀπελθόντα τὰ μέλη τῆς ἱεραῆς Συνόδου παρὰ τῷ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, ἐπανελάβον εἰς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα τὰς ταπεινὰς παρακλήσεις, προτροπὰς τε καὶ παρατηρήσεις, δεηθέντα καὶ αὖθις ἵνα συγκατανεύσασα ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ἐνδώσῃ εἰς τὸ νὰ ἀποπερατώσῃ τὸ ἐκκρεμὲς ζήτημα, παραδεχομένη ἵνα χειροτονήσῃ τὸν μέλλοντα ὑποψήφιον Σιναίου κὺρ Κύριλλον· ἀλλὰ μετὰ τῆς αὐτῆς θλίσεως καὶ λύπης εὗρον τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα ἐπιμένουσαν εἰς τὴν πρώτην του ἀρνησιν, καὶ προβάλλουσαν πάντοτε μετὰ πολλοὺς ἄλλους ἀνυποστάτους λόγους καὶ τοὺς λόγους τῆς ἑαυτοῦ συνειδήσεως, καὶ οὕτως ἐπέστρεψαν, μηδὲν κατορθώσαντα.

Καὶ τοι δὲ ἐπιμενούσης τῆς Μακαριότητός του εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεως, ἐπειδὴ ὅμως δὲν παρουσιάσθησαν οὔτε μαρτυρία, οὔτε ἀποδείξεις, ἐνοχοποιῶσαι τὸν ρηθέντα καὶ πιθανολογοῦσαι τὴν κατηγορίαν τῆς ἐξομολογήσεως, διὰ ταῦτα ἡ ἱερά Σύνοδος θεωρεῖ αὐτὸν ὅλως ἀνεύθυνον καὶ ἀθῶον, ὡς καὶ ὑπάρχει.

Αὐθωρεὶ ἀνεγνώσθη καὶ γράμμα ἐπίσημον τῆς ἐν Τζουβανία τῆς Αἰγύπτου Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος, ἀναφερομένης πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ἱεράν Σύνοδον, ἐν ᾗ μετὰ κατωδύγου ψυχῆς παραπονοῦνται ὅτι ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐπιθυμῶν νὰ προσβάλλῃ τὰ πρὸ αἰώνων διατηρούμενα προνόμιά των, ἀποποιεῖται τὴν χειροτονίαν καὶ παρεμβάλλει ζημιώδη προσκόμματα εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν ἐκκλησιαστικὴν προστασίαν καὶ ἀντίληψιν πρὸς ταχύτεραν διεκπεραίωσιν τοῦ ζητήματος τούτου.

- + Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.
- + Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Καλλίνικος.
- + Ὁ Νικαίας Ἰωαννίκιος.
- + Ὁ Θεσσαλονίκης Νεόφυτος.
- + Ὁ Ἀδριανουπόλεως Κύριλλος.
- + Ὁ Ἀμασείας Σωφρόνιος.

- + Ὁ Ἄρτης Σωφρόνιος.
- + Ὁ Δημητριάδος Δωρόθεος.
- + Ὁ Μελενίκου Διονύσιος.
- + Ὁ Σηλυβρίας Μελέτιος.
- + Ὁ Νύσσης Καλλίνικος.
- + Ὁ Σβορνικίου Ἀγαθάγγελος.

Ἐξ ἀπάντων οὖν, ὅσα ἀνεγνώσθησαν καὶ συνεζητήθησαν ἐν ταῖς προλαβούσαις συνεδριάσεσιν, ἐξάγεται βεβαία καὶ ἐντελής πεποιθήσις:

Α'. ὅτι ἡ Κοινότης τῶν Πατέρων τοῦ Σινᾶ ἔχει ὅλον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκλέγῃ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπεμβάσεως παρ' οὐδενὸς τῶν Πατριαρχῶν, ὥστε καὶ ἡ γενομένη ἤδη ἐκλογή ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κὺρ Κυρίλλου ὑπάρχει τακτικὴ καὶ ἀκαταιτίαιτος.

Β'. ὅτι ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων ἀπὸ μακρᾶς συνηθείας καὶ δυνάμει ἐκκλησιαστικῶν γραμμάτων ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ χειροτονεῖν εἰς Ἀρχιερέα τὸν ἐκλεχθέντα παρ' αὐτῶν ἀρχηγὸν δωρεὰν καὶ ἀνευ τινὸς ἀπολαύσεως, παρῤῥησιαζομένων πρὸς τὴν Μακαριότητά του καὶ καταγραφομένων ἐν τῷ κώδικι τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων τῶν συμφωνιῶν, αἵ τινες ἤθελον λάβει χώραν μεταξὺ τῶν Σιναϊτῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου αὐτῶν.

Γ'. ὅτι αἱ προτεινόμεναι ἐνστάσεις ἐκ μέρους τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κατὰ συνέπειαν τῆς ἐξομολογήσεως τοῦ αἰοιδίμου Πατριάρχου κυροῦ Κωνσταντίου, γενομένης, ὡς λέγει ἡ Μακαριότης του, μικρὸν πρὸ τῆς ἀποβιώσεώς του, δὲν ἔχουσι τὴν ἰσχὺν, ἵνα διακωλύσωσι τὴν χειροτονίαν τοῦ πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κὺρ Κυρίλλου, καὶ δι' ἄλλους διευκρινηθέντας λόγους, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ ρμᾶ. Κανὼν τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου ὑποχρεοῖ τὴν Μακαριότητά του ἵνα προχωρήσῃ ἐν ἐλευθέρᾳ συνειδήσει εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ κὺρ Κυρίλλου· λέγει δὲ οὕτως: « Ἦρεσεν, ἵνα, ἐάν ποτε Ἐπίσκοπος λέγῃ τινὰ αὐτῷ μόνῳ τὸ ἴδιον ἐγκλημα ὁμολογήσαι, καὶ ἐκεῖνος ἀρνῆται, μὴ λογίσῃται ὁ Ἐπίσκοπος εἰς ἰδίαν ὕβριν συντείνειν, ὅτι αὐτὸς μόνος οὐ πιστεύεται. Εἰ δὲ καὶ τῷ σκινδαλμῷ τῆς ἰδίας συνειδήσεως λέγει μὴ θέλειν ἑαυτὸν κοινωνεῖν τῷ ἀρνούμένῳ, ἐφ' ὅσον τῷ ἀφωρισμένῳ μὴ κοινωνῆ ὁ ἴδιος Ἐπίσκοπος, τῷ αὐτῷ Ἐπι-

» σκόπῳ ἄλλοι μὴ συγκοινωνήσωσιν Ἐπίσκοποι· ὥστε μᾶλλον παραφυλάττεσθαι τὸν Ἐπίσκοπον μὴ λέγειν κατὰ τινος, ὅπερ ἀποδείξουσιν ἐλέγξαι παρ' ἑτέροις οὐ δύναται ».

Ἐπὶ τῇ βάσει οὖν τῶν τριῶν τούτων κεφαλαίων ἐπηνέχθη ἀπόφασις, ἵνα προσκληθῆ αὐθις ἡ Μακαριότης του εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν χειροτονίαν τοῦ πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κὺρ Κυρίλλου, ἀναγνωρισθέντος τέως νομίμου ὑποψηφίου τῆς ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ. Ἄλλ' ἐὰν ἡ Μακαριότης του καὶ αὐθις ἐξηγηθῆ ἀποφατικῶς, τότε πρὸς διάλυσιν τοῦ διατρέχοντος σκανδάλου, τοῖς μὲν Πατράσι Σιναϊταῖς ἀπαξ καὶ μόνον ἐπὶ τῆς περιστάσεως ταύτης χορηγεῖται ἡ ἄδεια τοῦ νὰ ζητήσωσι τὴν χειροτονίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου αὐτῶν παρὰ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τὸ δὲ δικαίωμα τοῦ κατὰ καιροὺς Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων ἵνα χειροτονῆ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Ὄρους Σινᾶ, θέλει μένει ἀναλλοίωτον, καὶ ὅσα περὶ τούτου ἐκκλησιαστικὰ γράμματα ὑπάρχουσιν ἐκδεδομένα θέλουσι διατηρεῖσθαι ἐν ἰσχύϊ. Τούτων οὕτως ὀρισθέντων, ἐνεκρίθη ἵνα ἐξαχθῶσι τρία ἀντίγραφα τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ τὸ μὲν νὰ διακοινωθῆ πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην τῶν Ἱεροσολύμων Κ. Κύριλλον, τὸ δὲ νὰ ἐπιδοθῆ πρὸς τοὺς ὀσιωτάτους Πατέρας τοῦ Ὄρους Σινᾶ, τὸ δὲ διὰ ταχυρίου Πατριαρχικοῦ νὰ γνωστοποιηθῆ εἰς τὴν Ἱψηλὴν Πόρταν.

- + Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.
- + Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας.
- + Ὁ Νικαίας Ἰωαννίκιος.
- + Ὁ Θεσσαλονίκης Νεόφυτος.
- + Ὁ Ἀδριανουπόλεως Κύριλλος.
- + Ὁ Ἀμασειᾶς Σωφρόνιος.
- + Ὁ Ἄρτης Σωφρόνιος.
- + Ὁ Δημητριάδος Δωρόθεος.
- + Ὁ Μελενίκου Διονύσιος.
- + Ὁ Σηλυβρίας Μελέτιος.
- + Ὁ Νύσσης Καλλίνικος.
- + Ὁ Σβορνικίου Ἀγαθάγγελος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε΄.

Τῆ 15 Νοεμβρίου 1859.

Συνεπεία τῆς προγεγονυίας ἐγκρίσεως προσκληθεὶς ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας, ὡς μὴ παρευρεθεὶς εἰς δύο προλαβούσας συνεδριάσεις ἕνεκα τῆς σωματικῆς του ἀσθενείας, καὶ καθυποβληθέντων τῶν πρακτικῶν τοῦ Σιναϊτικοῦ ζητήματος πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα, καὶ εὐκρινῶς ἀναγνωσθέντων, καὶ προτεθέντος ἵνα προσυπογράψῃ ἐν αὐτοῖς, ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὡμολόγησε μὲν ὅτι ταῦτα πάντα ἔχουσι καλῶς, καὶ ὅτι εἶναι σύμφωνα πρὸς ὅσα ἐβρέθησαν ἐν ταῖς συνεδριάσεσι, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπογράψῃ αὐτὰ, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ Μακαριότης του ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρξε καὶ μέχρι τοῦδε ὑπάρχει καὶ θέλει ὑπάρχει ἐφ' ὅρου ζωῆς τῆς μέλος τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος· διότι καθ' ὃν καιρὸν προσεκλήθη ἵνα ἀναδεχθῆ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας, ἐποίησε τοιαύτην συνθήκην, τὸ νὰ εἶναι δηλαδὴ διὰ παντὸς Ἀγιοταφίτης. Καὶ ἐπειδὴ τότε οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ὑπῆρχεν ἐν τοῖς πράγμασι τῆς Ἐκκλησίας, καὶ δὲν δύναται νὰ γινώσκῃ τὰ τότε κατ' ἐμὲ διατρέξαντα, ἐγὼ σὰς διαβεβαίω, ὅτι οὕτω πως ἐγένοντο ὡς προεῖρηκα, καὶ οὕτως ἀπῆλθεν.

+ Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

+ Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας,

μὴ παρῶν ἐν τῇ συνεδριάσει, ἐπὶ τῇ πίστει τῆς Συνόδου ὑπέγραψα.

+ Ὁ Νικαίας Ἰωαννίκιος.

+ Ὁ Θεσσαλονίκης Νεόφυτος.

+ Ὁ Ἀδριανουπόλεως Κύριλλος.

+ Ὁ Ἀμασείας Σωφρόνιος.

+ Ὁ Ἄρτης Σωφρόνιος.

+ Ὁ Δημητριάδος Δωρόθεος.

+ Ὁ Μελενίκου Διονύσιος.

+ Ὁ Σηλυβρίας Μελέτιος.

+ Ὁ Νύσσης Καλλίνικος.

+ Ὁ Σβορνικίου Ἀγαθάγγελος.

Ἔστιν ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

Χθὲς ἐπεδόθη ἡμῖν φάκελλος τῆς ὑμετέρας Σεβασμιωτάτης Παναγιότητος, ὃν ἀναπτύξαντες μετὰ πόθου, γράμμα μέντι ἀδελφικὸν Αὐτῆς οὐχ εὐρομεν, τετράδιον δὲ μόνον, φέρον τὴν ἱερὰν Αὐτῆς ἐπιβεβαίωσιν, καὶ περιέχον ἐν ἀρχῇ ἀντίγραφα πρακτικῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἣν συνεκάλεσεν ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα διὰ δύο ὑψηλῶν τεσκερέδων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἀμοιβαίων δικαιωμάτων τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ. Παράδοξος δὲ ἐφάνη ἡμῖν ἡ ὑπερήμερος αὕτη ἐμφάνισις πρακτικῶν, ὧν οὔτε σύνταξις οὔτε ἀνάγνωσις ἐγένετο ἐν ταῖς τρεῖς γενομέναις συνεδριάσεσιν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀγίων συναδελφῶν τῶν συγκροτούντων τὴν ἐπιτροπὴν. Γινώσκει δὲ καλῶς ἡ ὑμετέρα Σεβασμιωτάτη Παναγιότης, ὅτι οὐδὲν κῦρος δύναται ἔχειν πρακτικὰ μὴ συντασσόμενα ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων, καὶ μὴ ὑποβαλλόμενα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ ἐξέτασιν καὶ ὑπογραφὴν ἀπάντων τῶν μελῶν ἐπιτροπῆς τινος ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην συνεδριάσειν· διότι ἐκ τῆς ὑπερημέρου συνταγῆς συμβαίνει διαστρέφεσθαι τὴν ἀλήθειαν, καθὰ βλέπομεν ὅτι συνέβη καὶ ἐφ' ὧν περιέχει τὸ ἀνά χειρας ἡμῶν τετράδιον πρακτικῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν οἷς πλεῖστα μὲν παρεσιωπήθησαν τῶν λεχθέντων, καὶ ταῦτα οὐσιωδέστατα, πλεῖστα δὲ ἠκρωτηριασμένα ἐξετέθησαν, καὶ πολλὰ μῆτε λεχθέντα μῆτε ἐννοηθέντα κατεχωρήθησαν, ὡς πρόχειρον παραστήσαι πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσι τὴν ἀλήθειαν. Ὅσα μὲν λοιπὸν ὡς πρακτικὰ τῆς ἐπιτροπῆς περιέχονται ἐν τῷ εἰρημένῳ τετραδίῳ, ταῦτα ὡς μῆτε τῇ ἀκριβείᾳ τῆς ἀληθείας συνάδοντα, μῆτε τοὺς ἀπαιτούμενους φέροντα τύπους τῆς ἐγκαίρου ἐξετάσεως καὶ κοινῆς ἀποδοχῆς, ἡμεῖς ὡς οὐδὲν ἄλλο δυνάμεθα θεωρῆσαι, εἰ μὴ ὡς παράτυπα καὶ ἀνίσχυρα.

Κατόπιν δὲ τούτων εἶδομεν ἐν τῷ αὐτῷ τετραδίῳ καὶ ἄλλα πρακτικὰ, ἐν οἷς δείκνυται ὅτι ἀπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς (ἣν συνεκρότησαν αἱ ῥηθεῖσαι ὑψηλαὶ διαταγαὶ) ἀποσπάσασα ἑαυτὴν ἡ ὑμε-

τέρα Σεβασμιωτάτη Παναγιότης μετὰ τῆς περὶ Αὐτὴν ἁγίας Συνόδου καὶ μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Συναδελφοῦ ἡμῶν Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, μετεσχημάτισεν εἰς ἐκκλησιαστικὸν ἀνώτατον οἶονεὶ δικαστήριον, οἷον ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ οὐ γνωρίζεται, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ ἡμῶν καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Συναδελφοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας εἰς κρίσεις καὶ ἀνακρίσεις προέβη πραγμάτων ἐκκλησιαστικῶν, ὅλως ξένων τῇ πνευματικῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ Πατριαρχικοῦ Αὐτῆς θρόνου. Μετὰ πλείστης δὲ ἀθυμίας εἶδομεν τὸ καινὸν τοῦτο σκάνδαλον ἐν μέσῳ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀναφυόμενον, καὶ ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν, ἐπιθυμοῦντες τὴν πρόρριζον αὐτοῦ ἀνάσπασιν, σπεύδομεν ἵνα παρακαλέσωμεν ἀδελφικῶς καὶ ἐν πνεύματι πραότητος τὴν ὑμετέραν Σεβασμιωτάτην Παναγιότητα, ὅπως καθ' ἃ ἡμεῖς γεραίρομεν καὶ σεβόμεθα τὰ πρεσβεῖα τοῦ ἁγιωτάτου Πατριαρχικοῦ Αὐτῆς θρόνου, οὕτω δικαιοσύνη καὶ ἡ ὑμετέρα Σεβασμιωτάτη Παναγιότης τιμᾶν τὰ τῶν ἄλλων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν πρεσβεῖα, καὶ τὴν πνευματικὴν αὐθεντίαν αὐτῶν οὐ μόνον μὴ ἀνέχεσθαι καταπατεῖν, ἀλλὰ καὶ κρατύνειν τὸ ἐπ' αὐτῇ· ἀντὶ δὲ τοῦ δικαιοῦν τὰς παρ' ἐνορίαν χειροτονίας, ἃς ὁ Ἀποστολικὸς Κανὼν ταῖς ἐσχάταις ὑποβάλλει ποιναῖς, νοθετησάτω μᾶλλον εὐαγγελικῶς τοὺς διὰ τῶν παρανόμων τρόπων ἀποπλανηθέντας ἀπὸ τῆς νομίμου ὑποταγῆς ἐπιστρέψαι εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, καὶ οὕτω τηρηθῆσεται ἡ ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχία, καὶ εἰρηνεύσει τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο Μοναστήριον τοῦ Σινᾶ, οὗ τὰ προνόμια ἐν τῇ νομιμότητι μόνῃ ἔξουσι τὴν ἀσφάλειαν. Τὰ δὲ παρὰ τοὺς ἱεροὺς Ἀποστολικούς Κανόνας καὶ διὰ τῆς βίας γινόμενα, ταῦτα οὐκ ἔρρωνται, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὰ ἀκυρά εἰσι πάντως, καὶ κατακριθῆσονται ὑφ' ἀπάσης τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦδε προδιαμαρτυρούμενοι κατὰ πάσης ἀθετήσεως τῶν πρεσβείων τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, ἀπορρίπτομεν ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν εὐθύνην ἐνώπιον αὐτοῦ τε τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ καὶ τῆς καθόλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἧς μία ἐστὶ κεφαλὴ ὁ Χριστὸς, καὶ ἔστωσαν ἐνοχοὶ ἀπολογίας οἱ τοὺς Ἀποστολικούς θρόνους ἀθετήσαντες. Ταῦτα ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τῆς θέσεως ἡμῶν· ἀποδιδόντες δὲ Αὐτῇ τὸν ἐν Κυρίῳ ἐγκάρδιον ἀσπασμὸν, διατελοῦμεν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει α ω ν θ'. Νοεμβρίου κ'.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας

πρὸς τὸν Παναγιώτατον

Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως,

δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ ἐφημερίδι Βυζαντίδι.

Μετ' ἐκπλήξεως ἀνέγνωμεν προσφάτως ἐν τῇ ἐφημερίδι Βυζαντίδι δημοσιευθέντας, μετὰ διαστροφῆς τοῦ ἀληθοῦς, τοὺς λόγους, δι' ὧν ἐξεφράσαμεν τὴν περὶ τῶν τοῦ Σιναίου Ὅρους γνώμην ἡμῶν, καὶ ἐλυπήθημεν σφόδρα, συνορῶντες τὸ ἐκ τῆς τοιαύτης παρεξήγησεως προστριβόμενον δημοσίως ὄνειδος τῷ Πατριαρχικῷ ἡμῶν θρόνῳ, ὡς δῆθεν συνευδοκοῦντι εἰς τὴν ἀθέτησιν τῶν δικαίων τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, ἣν ἐπιχειροῦσί τινες τῶν Πατέρων Σιναϊτῶν. Διὸ χρέος ἡμῶν πρὸς τὴν ἱεράν ἀλήθειαν θεωροῦμεν τὸ νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ διὰ τοῦ παρόντος πρὸς τὴν ὑμετέραν Παναγιότητα τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῶν λόγων, εὗς ἐξεφράσαμεν· ὅτι δηλαδὴ ἡμεῖς, ὡς παιδιόθεν τῷ παναγίῳ Γάφῳ ὑπηρετήσαντες, καὶ καλῶς διακριθῶσαντες τὰ καθεστῶτα νόμιμα ἐν τῇ καθόλου ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, ὡς πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τοῦ Θεοβαδίστου Ὅρους Σινᾶ, οὐδόλως συμφωνοῦμεν εἰς τὴν τοιάνδε καταπάτησιν τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἔχομεν νὰ ἐπέμβωμεν εἰς τὰ ἀποκλειστικῶς ἀνήκοντα τῇ πνευματικῇ ἐκείνου δικαιοδοσίᾳ· διὰ τοῦτα καὶ οὐχ ὑπεγράψαμεν εἰς τὴν προταθεῖσαν ἡμῖν γνωμοδότησιν, ὡς εὐρίσκοντες αὐτὴν μὴ στοιχοῦσαν τοῖς ἱεροῖς Κανόσι τῆς Ἐκκλησίας. Οὗτοί εἰσι κατὰ ἀλήθειαν οἱ λόγοι ἡμῶν· πᾶσαν δὲ παρεξήγησιν καὶ διαστροφήν τῆς ἐννοίας αὐτῶν ἀποκρούομεν ὡς ἀδίκημα κατὰ τῆς ἀθωότητος ἡμῶν. Ταῦτα ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰλικρινεῖᾳ ἀδελφικῇ· ἀποδιδόντες δὲ τῇ ὑμετέρᾳ Πανσεβάστῳ Παναγιότητι τὸν ἐν Χριστῷ ἐγκάρδιον ἀσπασμὸν, διατελοῦμεν, κ. λ. π.

Τῆ 14 Νοεμβρίου α ω ν θ'.

(ὑπογ.)

Ο ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ΙΕΡΟΘΕΟΣ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου

πρὸς τὸν Μακαριώτατον

Πατριάρχην τῶν Ἱεροσολύμων.

Επιδοθέντος ἡμῖν τοῦ ἐγγράφου τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος, σεσημειωμένου μὲν τῇ κά. Νοεμβρίου, περιστρεφομένου δὲ εἰς τὰ τῆς διαφορᾶς, ἥτις ἀνεφύη ἐσχάτως μεταξύ Αὐτῆς καὶ τῆς ἱεράς Κοινότητος τῶν Πατέρων τοῦ Ὁρους Σινᾶ, ἐνομίσαμεν καθῆκον ἵνα συγκαλέσωμεν ἐν ἐκτάκτῳ συνεδριάσει πάντα τὰ μέλη τῆς ἱεράς Συνόδου, καθὼς καὶ τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας ἐν ἁγίῳ Πνεύματι λίαν ἀγαπητὸν ἡμῖν ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν Κύριον Καλλίνικον, καὶ διακοινώσωμεν τὰ ἀναφερόμενα παρὰ τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος, ὥστε πρὸς πάντας τοὺς γνωματεύσαντας ἐπὶ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος γένωνται γνωστά, ὅσα ἡ ὑμετέρα Μακαριότης ἐκτίθησιν ἤδη ἐν τῷ ἐγγράφῳ Αὐτῆς, ἀσχάλλουσα ἐφ' οἷς ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἀπεφάνθη πρὸς ἄρσιν ἐνὸς σκανδάλου, ριφθέντος μὲν ἐν μέσῳ ἐξ ἀφορμῆς φιλοτιμιῶν ὅλως φρούδων καὶ περιττῶν, προστρίβοντος δὲ δυσφημίαν κατὰ παντὸς τοῦ ἔθνους, καὶ ἰδίως κατὰ τοῦ ὀρθοδόξου ἡμῶν Κλήρου. Καὶ δὴ γενομένων λόγων, ἐξεπλάγημεν πάντες, πῶς ἡ ὑμετέρα Μακαριότης ἐθεώρησε τοσοῦτον δυσμενῶς τὴν ἀπόφασιν, ἣν ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία, αὐτὸ δὴ τὸ ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἀρμόδιον δικαιοκλήριον, ἐπήνεγκε, κατ' αἴτησιν καὶ τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος, πρὸς ἐδραίωσιν δικαιωμάτων τοῦ ἀγιωτάτου Αὐτῆς Πατριαρχικοῦ θρόνου, ἃ τινὰ διεφιλονεικοῦντο μέχρι τοῦδε ἀνά μέσον αὐτοῦ καὶ τῆς ἱεράς Κοινότητος τῶν Σιναϊτῶν Πατέρων, καὶ ἐτέθη ἤδη ὄριον ἀπαλλάττον τὸν ἀγιώτατον Αὐτῆς θρόνον πάσης τούντευθεν συγκρούσεως μετὰ τῆς ῥηθείσης Κοινότητος. Σημειωτέον δὲ ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, προχωρήσασα εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην, δὲν ἐπραξε καινοφανές τι, ἀλλὰ προέβη κατ' ἔχνος παραδειγμάτων προηγηθέντων, ὅτι, ὁσάκις ἀνεφύη ἔρις μεταξύ τοῦ Πα-

τριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Κοινότητος τῶν Σιναϊτῶν, ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἔλυσε πάντοτε τὸ ζήτημα τῆς διαφορᾶς, ὡς ἀπὸ τῶν κωδίκων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν παρρησιασθέντων γραμμάτων ἀπεδείχθη. Ὅσον δὲ περὶ τῆς συντάξεως καὶ ὑπογραφῆς τῶν πρακτικῶν τῆς ἀνακρίσεως ταύτης, πεπεισθῶ ἡ ὑμετέρα Μακαριότης, ὅτι πάντα ἐγένοντο ἐν εὐθύτητι καὶ τάξει, ἀνευ οὐδεμιᾶς διαστροφῆς ἢ ἀλλοιώσεως.

Ἀπὸ κοινῆς οὖν γνώμης ἀπάντων τῶν συναδελφῶν ἀξιῶμεν τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα, ἵνα ὠριμώτερον σκεφθεῖσα καταπραύνη ἐαυτὴν διὰ τῆς πεποιθήσεως, ὅτι ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία πολλὴν ἐποιήσατο μέριμναν, ὅπως ἐξαγάγῃ τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα ἀπὸ τῆς ἀκανθώδους ταύτης περιπλοκῆς, ὅσον ἐνεστι φιλαδέλφως καὶ μετὰ συντηρήσεως τῆς Πατριαρχικῆς Αὐτῆς ἀξιοπρεπείας· οὕτω δὲ ἀποβραπίσασα πᾶσαν ἀλλοτρίαν ὑποβολὴν, ἐγκολπισθῆ τὸ ἄχολον καὶ ἐπεικὲς τοῦ Ἀποστολικοῦ χαρακτῆρος, καὶ εὐδοκήσασα ἐκτελέσῃ διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου Πνεύματος τὴν χειροτονίαν τοῦ κανονικῶς τε ἅμα δὲ καὶ πολιτικῶς ἀναγνωρισθέντος ὑποψηφίου διαδόχου τῆς ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Ὁρους Σινᾶ, μὴ ἀνεχθεῖσα ἵνα ἡ χειροτονία αὕτη γένηται ἄλλοθεν, μηδὲ ἐνδῶση ποσῶς εἰς τὴν ἀνυπόστατον ἰδέαν, ὅτι δῆθεν ἡ τοιαύτη χειροτονία, ἥτις ἐν περιπτώσει θετικῆς ἀποποιήσεως τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος ἀνάγκη πᾶσα ἵνα τελεσθῆ μέχρι τῆς τετάρτης, ὅτε ἐορτάζεται ἡ μνήμη τῆς πολιούχου τοῦ Σινᾶ ἀγίας Αἰκατερίνης, παρὰ τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, ἔχει τι ἀντίθετον ὡς πρὸς τὸν περὶ ἐνοριῶν Κανόνα, καθόσον οὐδὲ τὸ ἀρχαῖον τοῦτο προσκύνημα τοῦ Σινᾶ ὑπάρχει ὅλως ἐνορία τοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, ἀλλὰ Κατάστημα γεραρὸν, πεπροικισμένον ἀνέκαθεν προνομίῳ βασιλικῶς καὶ ἐκκλησιαστικῶς, ὅλως ἀδούλωτον καὶ ἀκαταπάτητον, ὡς καὶ ἀπὸ τῶν παρρησιασθέντων διαφόρων γραμμάτων ἀπεδείχθη, καὶ ἡ ὑμετέρα Μακαριότης γινώσκει καλῶς καὶ ἀδιστακτως. Εἶεν δὲ τὰ σεβάσματα Αὐτῆς ἔτη θεόθεν ὅτι πλεῖστα, ὑγιεινὰ καὶ σωτηριωδέστατα.

α ω ν θ'. Νοεμβρίου κβ'.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων
πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

ΤΗΝ ἀπὸ τῆς προχθῆς χρονολογουμένην ἱεράν ἀδελφικὴν Αὐτῆς ἐπιστολὴν δεξάμενοι, καὶ τὸν νοῦν ἀπομαζάμενοι τῶν γραφομένων, ἐλυπήθημεν ὅτι ἡ ὑμετέρα Σεβασμιωτάτη Παναγιότης μετὰ τῆς περὶ Αὐτὴν ἱεράς Ἀδελφότητος ἀνεπίσχετον ἔχει ἀπόφασιν τοῦ ἀδικῆσαι τὸν Πατριαρχικὸν ἡμῶν θρόνον, καὶ ὅτι ἐν τῷ κριτηρίῳ τῆς συνειδήσεως ἑαυτῆς οὐδένα ἔχει ἔλεγχον ὅτι, χειροτονοῦσα Ἀρχιεπίσκοπον Σινᾶ, ἀθετεῖ τὸν Ἀποστολικὸν Κανόνα τὸν τὰς παρ' ἐνορίαν χειροτονίας ἀπαγορεύοντα. Ἐπειδὴ δὲ τοῖς ἀναιροῦσι τὰς ἀρχὰς οὐδεὶς λόγος, ἡμεῖς ἐμμένοντες οἷς πρότριτα ὑπεμνήσαμεν τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμιωτάτῃ Παναγιότητι, ἀπονίπτομεν τὰς χεῖρας ἡμῶν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅτι εὐσυνειδήτως ὑπερασπίσθημεν τὰ δίκαια τοῦ τε Πατριαρχικοῦ ἡμῶν θρόνου καὶ τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ, καὶ ἀλλοτρίων ἀμαρτημάτων κοινωνοὶ οὐκ ἐγενόμεθα. Οὕτως ἔξομεν καὶ τὴν ἀπολογία ἀνεπαίσχυντον ἐν τῷ ἀδεκάστῳ κριτηρίῳ τοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ, παρ' οὗ δωρηθεῖσαν τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμιωτάτῃ Παναγιότητι ἔτη ἐπιμήκιστα καὶ πανευδαίμονα.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει α ω ν θ'. Νοεμβρίου κδ'.

ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

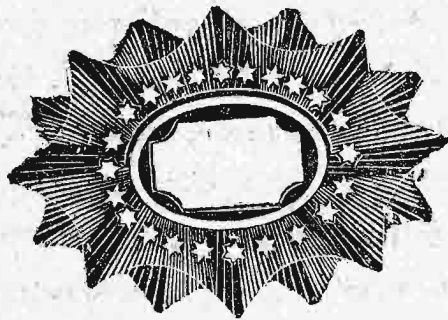
τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην τῶν Ἱεροσολύμων.

Κομισάμενοι τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν χρονολογούμενον περισπούδαστον ἡμῖν ἀδελφικὸν γράμμα τῆς, διήλθομεν μετ' ἐπιστασίας τὰ περιεχόμενα. Καὶ δὴ ἀπαντῶντες ὑπομιμνήσκομεν καὶ αὐθις τῇ ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, ὅτι ἡμεῖς, φιλαδέλφως φερόμενοι, παρεκαλέσαμεν Αὐτὴν καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως, ἵνα εὐαρεσθῆ καὶ χειροτονήσῃ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ὑποψήφιον, ὅπερ λογίζεται ὑποχρέωσις ἐπιβαλλομένη τῷ κατὰ καιροῦς Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων ὑπὸ τῶν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ Σινᾶ εὐρισκομένων χρυσοβούλλων καὶ σιγγιλίων. Τοῦτ' αὐτὸ δὲ καὶ ἤδη ποιῶντες, ἀξιοῦμεν τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα, ἵνα ἄρῃ ἐκ μέσου τὰς δυσκολίας, καὶ προβῆ εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ θεοφιλεστάτου ὑποψηφίου κὺρ Κυρίλλου, τοῦ καὶ πολιτικῶς ἤδη ἀνεγνωρισμένου. Εἰς ἐναντίαν ὅμως περίπτωσιν, μετὰ βαθείας ψυχικῆς ἡμῶν λύπης ἀναγγέλλομεν τῇ ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, ὅτι προαχθησόμεθα αὔριον εἰς τὴν τοῦ ρηθέντος χειροτονίαν ἀνυπερθέτως ἀνευ τῆς ἐλαχίστης τύψεως τοῦ συνειδότος ἡμῶν ἐπὶ ἀθετήσει δῆθεν τοῦ παρ' ἐνορίας Ἀποστολικοῦ Κανόνος, καθόσον γνωρίζομεν καλῶς, ὅτι τὸ ἱερὸν Μοναστήριον τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ ὑπάρχει ἀνεξάρτητον, ἀδούλωτον, ἀκαταπάτητον καὶ παντελεύθερον καθ' ἅπερ ἔχει ἐπίσημα ἐγγράφα, καὶ οὐχὶ ἐνορία τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων. Ἐὰν δὲ αἱ κατὰ καιροῦς γενόμεναι παρὰ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας χειροτονίαι τοσοῦτων προκατόχων Αὐτῆς, ἔτι δὲ καὶ Πατριαρχῶν τῶν ἄλλων θρόνων, ἐλογίσθησαν ὡς ἀθέτησις τοῦ διαληφθέντος Κανόνος, δύναται τότε νὰ λογισθῆ οὕτως καὶ ἡ προκειμένη χειροτονία, μολονότι ὑπάρχει τὸ ἐναντίον ὡς ἐκ πολλῶν παρα-

δειγμάτων ἀποδείκνυται. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον ἀδελφικῶς
εἶεν δὲ τὰ σεβάσματα Αὐτῆς ἔτη θεόθεν ὅτι πλεῖστα ὑγιεινὰ καὶ σω-
τηριωδέστατα.

α ω ν θ'. Νοεμβρίου κδ'.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ,

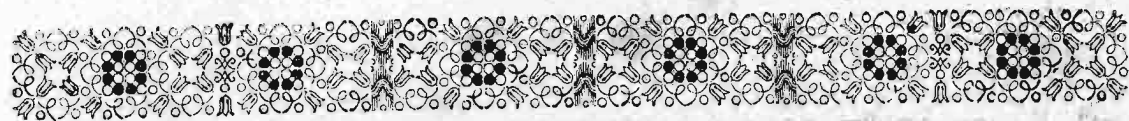
ἐκδοθεῖσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει,

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ

ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΙΝΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

+ **ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ**

Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης,
καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἰδεὶ μὲν τοὺς βουλομένους διὰ γραμμάτων συνοδικῶν τὴν ὀφει-
λομένην καὶ πρέπουσαν παρέχειν βοήθειαν ἐκάστῳ τῶν ὑπὸ βασιλικῆς
προμηθείας ἀνεγερθέντων Μοναστηρίων μὴ μόνον ἀπλῶς καὶ ἀπερι-
σκέπτως κεχρηῆσθαι τοῖς γράμμασιν, ἀλλὰ καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου σκο-
πεῖν, ὅπως τε ταῦτα βασιλικά ἐκλήθησαν ἐξ ἀρχῆς, καὶ τίσι νόμοις τε
καὶ θεσπίσμασι τῆς τοιαύτης τετύχηκε κλήσεως· ἐπειδὴ δέ τινες τῶν
πρὸ ἡμῶν πατριαρχουσάντων, ἀγνοήσαντες ὅλως, ὡς φαίνεται, τὴν
πάλαι περὶ τὸ Σινᾶ Ὅρος βασιλικὴν πρόνοιαν, μὴδ' ἐντυχόντες ταῖς
Νεαραῖς καὶ τοῖς συνοδικοῖς θείοις θεσπίσμασιν, ἀ δὴ πάντα τὰ περὶ
τούτου δηλοῦσι πλατύτερον, ἀγνοία, ὡς ἔοικε, τῶν τοιούτων γράμματά
τινα κατὰ καιρὸν ἔφθασάν ἐπιδεδωκότες, κατὰ μηδὲν τῆς ἀρχαίας ἐκεί-
νης ἀκολουθίας ἐχόμενα, ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον ἔγνωμεν, ἵνα πρῶτον
μὲν αὐταῖς λέξεσιν ὧδε ἐγχαραχθῆ ἡ φαινομένη Νεαρά τοῦ αἰοδίου
βασιλέως Ῥωμαίων Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου, ἐν ἧ πρός τοῖς ἄλλοις
καὶ τὸ Σίναιον Ὅρος ἐπισκοπῆ φαίνεται· εἴθ' οὕτω καὶ τὰ μετὰ τοῦτο
συμβάντα δῆλα τοῖς πᾶσι ποιήσωμεν. Ἐχει δὲ οὕτως ἡ Νεαρά, ἥτοι
τὸ ἐκβληθὲν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ κώδικος. Ἐπὶ Ἀναστασίου Πατριάρχου
Θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας, τὰ σκῆπτρα Ῥωμαίων ἐθύναντος
τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ, ὅτε τὰ Ἱεροσόλυμα ἐτιμήθη εἰς Πατριαρ-
χεῖον τῷ σμβ'. ἔτει, συγελθόντων συνοδικῶς τοῦ Κωνσταντινουπόλεως.

τοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Ἀντιοχείας, κατὰ μῆνα Αὐγούστον Ἰνδικτιῶνος ιγ', καὶ θεσπισάντων ἀρᾶ ὑποκείσθαι τὸν τολμήσαντα παραθραῦσαι τὸ τοιοῦτον θέσπισμα ἢ παρασαλεῦσαι, καὶ δέδωκεν ὁ Ἀντιοχείας ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων Μητροπόλεων τῷ ἑαυτοῦ θρόνῳ δύο, τὴν τῆς Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς Σκυθουπόλεως, ἀπέσπασε δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως Τύρου τὴν Πορφυρόπολιν, καὶ ἔθεντο σύνορον τὸν ποταμὸν τὸν ἀνά μέσον Ητολεμαΐδος καὶ τοῦ Καρμηλίδου Ὀρους Ζαβουλῶν· ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως Βόστρας τῆς Αὐσίτιδος Ἐπισκοπᾶς τέσσαρας, τὴν Γαδείρων, τὴν Καπετωλιάδος, τὴν Ἀβίλλης καὶ τὴν Γάβας, καὶ ἀφιέρωσε ταύτας εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἔθεντο σύνορον ἕως τῆς Αὐσίτιδος χώρας. Ὁ δὲ Ἀλεξανδρείας δέδωκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων τῷ ἑαυτοῦ θρόνῳ Μητροπόλεων, τὴν Βόστραν τῆς Ἀραβίας καὶ τὴν Πέτραν, καὶ Ἐπισκοπᾶς ἕξ, τὴν Γάζαν, τὴν Ἀσφάλωνα, τὴν Ἐλευθερούπολιν, τὴν Φαρβᾶν, τὴν Αἰλίας καὶ τὸ Σινᾶ· ἠσφαλίσαντο δὲ τὸ σύνθρονον τοῦ Σινᾶ Ὀρους, ἵνα μηδεὶς καθίσῃ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐποίησαν σύνορον ἕως τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης». Καὶ ταῦτα μὲν ἡ Νεαρά· ἐν δὲ τῷ Τακτικῷ ἔχει οὕτως· «Ὁ τοῦ Σινᾶ Ὀρους, οὗτός ἐστιν Ἡγούμενος καὶ Ἐπίσκοπος». Ἐκ δὲ τούτων καὶ τῶν τοιούτων Ἐπισκοπῆς ἀναφαινομένης τῆς κατὰ τὸ Σίναιον Ὀρος βασιλικῆς καὶ θείας Μονῆς, πρὸ χρόνων οὐκ ὀλίγων τινὲς τῶν τότε ἐνασκουμένων τῇ θείᾳ Μονῇ ταύτῃ, οὐκ οἶδα ὅπως κινηθέντες ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις, παραιτησάμενοι τοῦ ἔχειν Ἐπίσκοπον καὶ ὄλως κατὰ τὴν ἀρχαίαν στοιχεῖν ὑποτύπωσιν, βουλὴν κακίστην καὶ παρὰ τοὺς νόμους ἐκύρωσαν ἐν ἑαυτοῖς, ἵνα δηλονότι μηκέτι χειροτονῆται ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τούτῳ Ἐπίσκοπος· τούτου δὲ γενομένου, πλήρη τὰ πράγματα συγχύσεως γέγονε, καὶ Πατριαρχικὰ προέβησαν γράμματα, ἄλλοις παρὰ τὸ πρέπον καὶ δίκαιον τὴν ἐξουσίαν καὶ διοίκησιν χορηγοῦντα τοῦ αὐτοῦ θείου Μοναστηρίου. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν πρότερον, καὶ ἕως οὗ ἀφανῆς ἦν ἡ ἀνωτέρω ρηθεῖσα Νεαρά· τοῦ δὲ ἀοιδίμου ἐκείνου Πατριάρχου κύρ Διονυσίου τὸν Πατριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως διέποντος θρόνον, ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Γερμανός, σωματικῶς ὤδε ἐν Κωνσταντινουπόλει παραγενόμενος, καὶ ἐντυχῶν νομίμῳ βασιλικῷ παλαιῷ, πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν ρηθεῖσαν Νεαρὰν ἔχοντι γεγραμμένην, τὰ μὲν οὕτως ἔχοντα

τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ πάσης ὄρια ἐζήτησεν ἐπιβεβαιωθῆναι παρὰ τῆς τότε ἐνδημούσης μεγάλης τῶν Ἀρχιερέων Συνόδου, καὶ τοῦ σκοποῦ οὐ διήμαρτεν, ὡς τὸ δοθὲν αὐτῷ τότε συνοδικὸν γράμμα δηλοποιεῖ, ὅπερ ἡ Μετριότης ἡμῶν ἀρτίως ἀνέγνω καὶ ἐθεάσατο· οὐδὲν δὲ ἰδίως περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς θείας ταύτης καὶ βασιλικῆς Μονῆς, καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ὀφείλοντος εἶναι Ἐπισκόπου, καὶ τῶν ἄλλων ὅσα συντείνουσιν εἰς σύστασιν καὶ διαμονὴν ταύτης, ἐζητήθη ἢ ἐλαλήθη τῷ τότε συνοδικῶς· διὸ καὶ ἔτι μέχρι τοῦ νῦν ἀμφίβολα ἦσαν τὰ περὶ τούτου, μὴ φαινομένων τῶν εἰρημένων γραμμάτων καὶ Νεαρῶν, καὶ ἕκαστος τῶν Πατριαρχῶν ἐζήτηε καὶ ἤθελεν ἐξουσιάζειν καὶ διοικεῖν ἐν αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ Μονῇ, ἄνευ Ἐπισκόπου μενούση. Ἐπειδὴ δὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος συνοδικῶς ἀρτί προκαθημένης, συνεδριαζόντων αὐτῇ καὶ τῶν καθευρεθέντων ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, παραστάντες οἱ ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλέντες παρὰ τῆς θείας ταύτης Μονῆς, ὅτε ὀσιώτατος ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς Ἰωσήφ καὶ ὁ ἐν μοναχοῖς ὀσιώτατος Μωϋσῆς, ἤρξαντο δικαιολογεῖσθαι καὶ ἀναφέρειν τὰ κατὰ τὴν Μονὴν δίκαια, δίκαιον ἐφάνη καὶ εὐλογον καὶ θεάρεστον, ἵνα ἡ παλαιὰ αὐτῇ βασιλικῇ Νεαρά, ἣτις τανῦν εὐρέθη καὶ ἀνεγνώσθη ἐνώπιον ἡμῶν, ὑπάρχη βεβαία καὶ ἀμετάτρεπτος, ἕως οὗ ὁ ἥλιος ἐφορᾷ, καὶ προτιμᾶται τῶν ἄλλων γραμμάτων τῶν μεταγενεστέρων, παρὰ μηδὲν καταλυομένη τὸ σύνολον· ὁ γὰρ ἐπτὰ καὶ δέκατος Κανὼν τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ταῦτα φησὶν, «ὡς δέον ἐστὶ καὶ τὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν παροικιῶν τε καὶ πραγμάτων τάξιν τοῖς βασιλικοῖς τύποις ἀκολουθεῖν»· καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν· «ἐξεσι γὰρ τῷ βασιλεῖ περὶ ἐνοριῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάττεσθαι, καὶ προνόμια τινῶν ἀφαιρεῖσθαι, καὶ Ἐπισκοπᾶς αὐθις εἰς Μητροπόλεις τιμᾶν, καὶ Ἡγούμενους προχειρίζεσθαι, καὶ ἕτερα ἅτινα τοιαῦτα ποιεῖν»· ἔπειτα, κατὰ τὴν δοθεῖσαν τότε βασιλικὴν καὶ συνοδικὴν ἐξουσίαν καὶ διατύπωσιν, Ἐπισκοπὴ εἶη καὶ διαμένη τὸ κατὰ τὸ Σίναιον Ὀρος σεπτὸν Μοναστήριον, τὸ ἐπ' ὀνόματι τιμώμενον τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ ἔχη διηνεκῶς καὶ ἀμεταθέτως τὸν αὐτὸν Ἡγούμενον καὶ Ἐπίσκοπον, ὡς ἐν τῷ Τακτικῷ εὔρηται, ὅπερ αὐταῖς λέξεσιν ἀνωτέρω ἐσημειώσαμεν, ὡς ἂν αἱ τε βασιλικαὶ καὶ συνοδικαὶ διατάξεις μένωσιν ἀπαράθραυστοι, καὶ τὸ αὐτὸ θεῖον Μονα-

στήριον παρά τοῦ γνησίου Ἐπισκόπου αὐτοῦ καὶ Ἡγουμένου οἰκονομῆται καὶ διεξάγηται, γνησίως δηλονότι καὶ ἐλευθέρως, καὶ μηδεὶς ἄλλος τῶν ἀπάντων Ἀρχιερεὺς τολμᾷ παρ' ἐνορίας χειροτονεῖν ἐν αὐτῷ, σωζομένου καὶ μένοντος τοῦ καθολικοῦ Ἐπισκόπου Σινᾶ. Καὶ ὡς ἀληθῶς ἐμάθομεν παρά τῶν Κανόνων, ὅποσον οἱ παρ' ἐνορίας χειροτονοῦντες παιδεύονται· καὶ πρῶτον ὁ λέ. τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Κανὼν οὕτω φησὶν· «Ἐπίσκοπον μὴ τολμᾷν ἔξω τῶν αὐτοῦ ὄρων χειροτονίας ποιεῖσθαι, ἐν ταῖς μὴ ὑποκειμέναις αὐτῷ πόλεσι καὶ χώραις· εἰδέ τις τοῦτο πεποιηκῶς ἐλεγχθεῖη παρὰ γνώμην τῶν αὐτὰς κατεχόντων, καθαιρείσθω καὶ αὐτὸς καὶ οὐς ἐχειροτόνησεν». Ἄλλ' οὐδὲ αὐτῷ τῷ Μητροπολίτῃ ἔξοισιν εἰς ἐνορίαν τινὸς τῶν ὑπ' αὐτὸν Ἐπισκόπων ἀνιέναι, καὶ ἱεραρχικόν τι τελεῖν γνώμης ἀνευ τοῦ Ἐπισκόπου. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου γ'. καὶ κβ'. Κανὼν τὰ αὐτὰ τούτοις διαλαμβάνει. Ὡν οὕτως ἐχόντων, δίκαιον τοὺς πάντας φυλάττεσθαι, ὥστε μὴ ὑποδίκους γενέσθαι ταῖς συνοδικαῖς ἐκεῖναις ἀραῖς, καὶ τῇ καταδίκη τῶν ῥηθέντων Κανόνων· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ταῦτα ἀκριβῶς καταμαθόντες τανῦν, πάντα τὰ ἄλλα ἀφέμενοι τὰ καιρικῶς οἰκονομηθέντα, τὸ παρὸν συνοδικὸν ἤδη γράμμα παρέχομεν, δι' οὗ γράφουσα συνοδικῶς ἡ Μετριάτης ἡμῶν διορίζεται, ἵνα κατὰ τὴν ἀρχαίαν ταύτην βασιλικὴν καὶ συνοδικὴν ὑποτύπωσιν, τὴν ἀνωτέρω ρηθεῖσαν, ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ ὁ αὐτὸς εἴη Ἡγούμενος καὶ Ἐπίσκοπος, ἕως οὗ ὁ ἥλιος ἐφορᾷ, καὶ γνησίως καὶ ἐνοριακῶς ἀρχιερατεύῃ ἐν αὐτῇ, καὶ διακρίνῃ καὶ οἰκονομῇ, καὶ πάντα ποιῇ εἰς σύστασιν τῆς Μονῆς· ἔπειτα κατὰ τὴν δοθεῖσαν τῇ Μονῇ ταύτῃ βασιλικὴν ἀσφάλειαν ὑπάρχη τὸ Μοναστήριον τοῦτο ἐλεύθερον, ἀδούλωτον καὶ ἀκαταπάτητον ἐκ παντὸς προσώπου, μόνον ἔχον κατὰ καιροὺς τὸν αὐτὸν Ἐπίσκοπον καὶ Ἡγούμενον, ὡς ἀνωτέρω πολλάκις εἰρήκαμεν· ὅστις Ἐπίσκοπος ἵνα γνήσιος εἴη τοῦ Μοναστηρίου ἄνθρωπος, καὶ μὴ ἐντὸς καθεζόμενος ἔξω βλέπη, καὶ εἰς ἀφανισμόν ἀντι συστάσεως ἀφορᾷ τῆς Μονῆς, ἐκλέγεσθαι ὀφείλει παρὰ τῆς Κοινότητος πάσης τῶν προκρίτων τοῦ Μοναστηρίου γερόντων, εἴθ' οὕτω κανονικῶς καὶ ἀδωροδοκῆτως παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων τὴν χειροτονίαν δέχεσθαι, ἅτε καὶ τῆς τοιαύτης Ἐπισκοπῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἱεροσολύμων οὔσης. Τούτων οὖν οὕτως εἰρημένων κατὰ τὸ πρέ-

πον καὶ δίκαιον, καὶ Ἐπισκόπου γνησίου ὀφείλοντος εἶναι διηνεκῶς ἐν αὐτῷ, εἰκότως ἄρα παραβάτης καὶ τῷ παρ' ἐνορίας ὑπόδικος ἔσται ἐγκλήματι, ὁποίου ἂν εἴη καταλόγου, ὁ τολμήσων χειροτονίαν ποιεῖν ἐν αὐτῷ, γνησίου παρόντος Ἀρχιερέως, καὶ διακρίνειν, καὶ ἐξουσιάζειν, καὶ ἀρχεῖν· ὅπερ ἵνα μὴ συμβῇ τινι, καὶ ὑπεύθυνος τῷ τε Θεῷ καὶ τοῖς Κανόσιν εἴη ὁ τοῦτο δρᾶσαι τολμήσας, μενέτω ἕκαστος ἐν ἧ ἐτάχθη καταστάσει, καὶ μὴ ἀπτέσθω τοῦ Μοναστηρίου τὸ σύνολον· καὶ γὰρ τὸ Μοναστήριον τοῦτο ἐλεύθερόν ἐστι, καὶ Ἐπίσκοπον ἔχειν ὀφείλει ἀεὶ καὶ διοικητὴν, ὡς εἰρήκαμεν. Ταῦτα δὲ λέγοντες, συνεπινοεῖσθαι καὶ τοῦτο βουλόμεθα, ὅτι ὅσα κατὰ τινα οἰκονομίαν ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις ἐγένοντο γράμματα, ταῦτα φανείσης ἤδη τῆς ἀληθοῦς ἀποδείξεως τῶν γραμμάτων δικαίως ἀργεῖν ὀφείλουσιν, ὥστε μηδένα τῶν στηριζομένων ἐν τούτοις ἰσχύειν εἰς τὸ ἐξῆς ἐναντιοῦσθαι ἢ ἀνατρέπειν ὅλως τὴν καθολικὴν ταύτην καὶ βεβαίαν βασιλικὴν διάγνωσιν, ἐν τῷ ἐθέλειν αὐθις ἐξουσιάζειν ἐν αὐτῇ. Ὁ γοῦν ταῦτα ἀνατρέψαι βουλευθησόμενος, οἷς οἶομαι καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν ἀπαραιτήτως συναινέσειν, ἀρᾷ καὶ ἀναθέματι ὑποκείσεται, κατὰ τὸν Κανόνα τὸν οὕτως διαγορευόντα· «Τοὺς παρὰ τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἐκτεθέντας Κανόνας ἐν γνώσει παραβαίνοντας, καὶ μὴ ὡς ἀνωθεν κατενεχθέντας θείους χρησμούς ἐν τιμῇ καὶ εὐλαβείᾳ ἔχοντας, τούτους ἢ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ δ'. Σύνοδος καὶ ἡ ζ'. ἀναθέματι καθυποβάλλουσιν». Ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν γράμμα συνοδικῶς ἐγεγόνει καὶ ἐπεδόθη τῇ θεῇ καὶ βασιλικῇ Μονῇ τοῦ Σιναίου Ὅρους, τῇ ἐπ' ὀνόματι τιμωμένη τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τῷ κατὰ καιροῦς Ἐπισκόπῳ αὐτῆς σὺν τοῖς ἐκεῖσε θεοφιλῶς ἐνασκουμένοις τιμίσις ἀδελφοῖς, εἰς μόνιμον καὶ διηνεκὴ τὴν ἀσφάλειαν.

Ἐν ἔτει ζ' π' γ'. μηνὶ Ἰουλίῳ Ἰνδικτιῶνος γ'.

- + Ἱερεμίας ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.
- + Ἰωακείμ ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς.
- + Γερμανὸς ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης.

- + Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Τιμόθεος.
- + Ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Ἐφέσου Ἀθανάσιος.
- + Ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Δανιὴλ Πισιδίας.
- + Ὁ Νικαίας Κύριλλος.
- + Ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Δωρόθεος.
- + Ὁ ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Παναγίας Συμεών.
- + Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Μεθόδιος.
- + Ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Γεράσιμος Ἡρακλείας.
- + Ἰωάσαφ ταπεινός.
- + Γρηγόριος Προύσης.
- + Ὁ ταπεινὸς Πισιδίας Γαβριήλ.
- + Ὁ Τροϊανουπόλεως Ἰωάσαφ.
- + Ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Νικομηδείας Σισίνιος.
- + Ὁ Λακεδαιμονίας Θεοδόσιος.
- + Ὁ Περιθεωρίου Γρηγόριος.
- + Ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Αἴνου Ματθαῖος.
- + Ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος Ἀνθιμος.
- + Ὁ ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος Γερμανός.
- + Ὁ ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Λαζίας Ἀνθιμος.
- + Ὁ Κερκύρας Θεοδόσιος.
- + Ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Σεβέρων.
- + Ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Τρικάλλων.
- + Ὁ Μητροπολίτης Βινδνίτζας.
- Ὁ μέγας Οἰκονόμος τῆς Μ. Ἐκκλησίας Ἀναστάσιος ἱερεὺς.
- Ὁ μέγας Λογοθέτης τῆς Μ. Ἐκκλησίας Ἰέραξ.
- Ὁ μέγας Σακελλάριος τῆς Μ. Ἐκκλησίας.
- Ὁ μέγας Σκευοφύλαξ τῆς Μ. Ἐκκλησίας.
- Ὁ μέγας Χαρτοφύλαξ τῆς Μ. Ἐκκλησίας.
- Ὁ μέγας Ἐκκλησιάρχης τῆς Μ. Ἐκκλησίας.
- Ὁ μέγας Πρωτοσύγκελος τῆς Μ. Ἐκκλησίας.
- Λυγερὸς ὁ μέγας Ῥήτωρ τῆς Μ. Ἐκκλησίας.
- Ὁ Πρωτέκδικος τῆς Μ. Ἐκκλησίας.
- Ὁ Ῥήτωρ τῆς Μ. Ἐκκλησίας Γαυράς.

- Ὁ Νεμοφύλαξ τῆς Μ. Ἐκκλησίας.
- Ὁ Λογοθέτης τῆς Μ. Ἐκκλησίας Ἀνδρέας.
- Ὁ Γεώργιος Δικαιοφύλαξ τῆς Μ. Ἐκκλησίας.
- Ὁ Θεοδόσιος Πρωτονοτάριος τῆς Μ. Ἐκκλησίας.
- Ὁ Διονύσιος Ἀρχιδιάκονος τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

...καὶ ὁ μέγας Οἰκονόμος τῆς Μ. Ἐκκλησίας Ἀναστάσιος ἱερεὺς...
 ...ὁ μέγας Λογοθέτης τῆς Μ. Ἐκκλησίας Ἰέραξ...
 ...ὁ μέγας Σακελλάριος τῆς Μ. Ἐκκλησίας...
 ...ὁ μέγας Σκευοφύλαξ τῆς Μ. Ἐκκλησίας...
 ...ὁ μέγας Χαρτοφύλαξ τῆς Μ. Ἐκκλησίας...
 ...ὁ μέγας Ἐκκλησιάρχης τῆς Μ. Ἐκκλησίας...
 ...ὁ μέγας Πρωτοσύγκελος τῆς Μ. Ἐκκλησίας...
 ...ὁ μέγας Ῥήτωρ τῆς Μ. Ἐκκλησίας...
 ...ὁ Πρωτέκδικος τῆς Μ. Ἐκκλησίας...
 ...ὁ Ῥήτωρ τῆς Μ. Ἐκκλησίας Γαυράς...

+ **ΜΕΘΟΔΙΟΣ ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ**

Ἄρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης,
καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

σιώτατοι καὶ αἰδεσιμώτατοι Πατέρες τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας Μονῆς τῆς βασιλικῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ, υἱοὶ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοὶ τῆς ἡμῶν Μετριότητος· χάρις εἴη ὑμῖν ἅπασι καὶ εἰρήνη καὶ ἔλεος ἀπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐχὴ δὲ καὶ εὐλογία καὶ συγχώρησις παρ' ἡμῶν. Οὐ πανταχοῦ προσήκει τὸ βούλεσθαι τῷ βουλομένῳ παντί· οὐ γὰρ ἕκαστος ἐξουσίαν ἔχει καὶ τοῖς ὑποκύπτουσιν ὅροις, καὶ νόμοις, καὶ θερμοῖς, καὶ κανόσιν, ὡς ἐν ἄλλοις, αὐταρέσκως βούλεσθαι ὅ,τι ἂν φαντασθῆ, ἀλλὰ τὰ διατεταγμένα καὶ νενομοθετημένα κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην ἔχει δι' ὀφειλῆς αἰρεῖσθαι, πράττειν τε καὶ φρονεῖν· ἄλλως γὰρ ὡς παραβάτης καὶ παράνομος κατὰ νόμους καταδικάζεται ὁ τὴν ἰδίαν θέλησιν ὑπὲρ νόμους τιθέμενος, καὶ τῶν εὐσεβῶν ἀλλοτριούται, ὡς ἀλλότρια φρονῶν καὶ ἀλλόκοτα· πᾶν γὰρ τὸ κατὰ ἴδιον θέλημα αἰρετὸν ἀλλότριον θεοσεβούντων, ὁ μέγας φησὶ καὶ οὐρανοφάντωρ Βασίλειος. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ὁ τῆς Μονῆς αὐτῆς προστάτης καὶ Ἄρχιερεὺς ὑμῶν κύρ Ἀνανίας, οὐκ οἶδ' ὅπως φρονηματισθεὶς, ὑπεκλάπη τὸν λογισμὸν κούφοις τισὶ καὶ ἀλαζονικοῖς φαντάσμασι, καὶ ἔδοξεν αὐτῷ μεγαλύνεσθαι μόνῳ τῷ βούλεσθαι, καὶ ἀκόσμως κοσμεῖσθαι ξένοις κοσμήμασιν, ἀλλότρια καὶ παρείσπρακτα περιθέμενος ἑαυτῷ ὀνόματα καὶ σεμνολογήματα, δι' ὧν ξενοφανῶς κατακαλλύνεσθαι πῶς θέλει καὶ ὠραιζεσθαι κατὰ τὸ μυθευόμενον ἐκεῖνο ξενοποικιλότερον πτηνὸν, καὶ ὑπὲρ τὰ ἔσκαμμένα πηδᾶν ἐπιχειρεῖ γιγαντικοῖς τοῖς πηδήμασιν, ὅριά τε καταπολεμᾷ μεταίρειν αἰῶνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες ἡμῶν, μεδ' ὅπως οὖν

φροντίζων τῆς γραφικῆς ἐντολῆς· ὡς γὰρ ἐγνώμεν ἀπὸ δηλοποιήσεως τοῦ Μακαριωτάτου καὶ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίου Νεκταρίου, τοῦ ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοῦ καὶ περιποθήτου ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, ὁ καλὸς αὐτὸς Ἄρχιερεὺς ἐπεχείρησε κατὰ βραχὺ προχωρεῖν εἰς τὸ ἀνατρέπειν καὶ ἀναίρειν τὰ προνόμια καὶ τοὺς ὅρους καὶ τύπους, ὅσα περ ἐκ τοῦ πάλαι ἀρχαίου ὑπὸ τε θεσμῶν ἱερῶν διευτυπώθησαν, καὶ ὑπὸ φιλοτιμίας ἰδικῆς βασιλικῆς ἐχορηγήθησαν τῷ κατὰ καιροῦς Ἀρχιερατικῷ ἀξιώματι ποδηγετεῖν λαχόντι καὶ ἡγουμενεύειν ἐν ταύτῃ τῇ ἱερᾷ ὑμῶν συσκηνίᾳ, ἀλλὰ ἀντ' ἄλλων φρονῶν καὶ λέγων· καὶ γὰρ ὄνειροπολῶν ἀποφαίνεται εἶναι αὐτὸν αὐτοκρατῆτινα καὶ αὐτοκέφαλον Ἀρχιεπίσκοπον, κατὰ τὸν Κύπρου δηλαδὴ, καὶ Ὀχρειδῶν, καὶ ἄλλους, τοὺς μὴ ὑποκειμένους Πατριαρχείοις τισὶν, ἀλλ' αὐτονομοῦντας ἐκ φιλοτιμίας βασιλικῆς, καὶ Μακαριώτατον λέγεσθαι τε καὶ γράφεσθαι κατ' ἐκείνους· ἀνθ' ὧν καὶ τοῦ μνημονεύειν τοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος τοῦ ἰδίου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων ἀπανηνάμενος φαίνεται, καὶ κατὰ πάντα σκιοφανῶς ὑψώσας αὐτὸς ἑαυτὸν αὐτοψηφεί, θέλει καθομοιοῦσθαι τοῖς ὑπὲρ αὐτὸν, ἔξω Κανόνων καὶ νόμων καὶ θεσμῶν· παρά τε ταῦτα τὰ ἄτοπα (οἷα φιλεῖ συμβαίνειν) καὶ εἰς τὸ ἀτοπώτερον περιέστη, ἡγουν μὴ καταδεχόμενος διαιτᾶσθαι διὰ τῆς κοινῆς Συνάξεως τῶν Πατέρων, κατὰ τὴν τάξιν καὶ διατύπωσιν τοῦ Μοναστηρίου, ἀλλὰ μόνος αὐτὸς αὐθεντικῶς (καθὼς ἠκούσθη) καὶ αὐτοδεσπότως, χωρὶς βουλῆς καὶ γνώμης τῆς τῶν Πατέρων Συνάξεως, πράττειν ὅ,τι ἂν δόξη αὐτῷ, μοναρχεῖν ἱμερόμενος, ὅπερ ταχεῖαν ἐπάγειν πέφυκε καταστροφὴν καὶ φθορὰν τῷ Μοναστηρίῳ· καὶ τοιαῦτά τοι νομοθετεῖ μόνος, καὶ νεωτερίζει, καὶ καινοτομεῖ, τὰ πάντα ἀκαταστασίας καὶ ἀταξίας γέμοντα, σκανδάλων τε καὶ ταραχῶν καὶ ἀνωμαλίας πρόξενον, καὶ φθορᾶς τοῦ Μοναστηρίου παραίτια· ὧν καὶ συνοδικῶς ἡμῖν προβληθέντων, προκαθημένης τῆς ἡμῶν Μετριότητος, συνεδριαζόντων τε ταύτῃ τῶν παρατυχόντων συναδελφῶν Αὐτῆς Ἀρχιερέων καὶ τιμιωτάτων κληρικῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ τούτου θρόνου, ἐξενοφωνήθη πᾶσα ἡ περὶ ἡμᾶς ἱερὰ Σύνοδος ἐπὶ ταῖς τοιαύταις καινοπλαστίαις, καὶ κατητιάσατο σχεδὸν καὶ κατεμωμήσατο τὰ ἐκνόμως κατατολμηθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ὑμῶν· τούτου χάριν τῇ κανονικῇ ἀξίᾳ τοῦ Οἰκου-

μενικοῦ θρόνου στοιχοῦντες, δύναμιν κεκτημένη καθ' ὑπέρτερον λόγον
 βυθμίζειν καὶ τὰς ἐν ἑτέροις κλίμασιν ἐπισυμβαινούσας ἀταξίας ταῖς
 τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις, ἀνασεῖλαι διέγνωμεν τὰ μηδὲν αὐτῷ προσή-
 κοντα. Καὶ δὴ γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς, ἵνα, εἰ μὲν ὁ δια-
 ληφθεὶς Ἀρχιερεὺς ὑμῶν κύρ' Ἀνανίας, ἀφείς πᾶσαν φαντασίαν ἀπρε-
 πῆ, κυβερνᾶται καὶ διάγει, καθὼς καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ Ἀρχιερεῖς τῆς αὐ-
 τῆς Μονῆς διετέλεσαν, καὶ φυλάττει τὰ ὅρια αὐτοῦ ἀπαράβατα, καὶ
 λέγεται ὅπερ ἐστὶ, θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ὄρους Σινᾶ
 καὶ ὑπέρτιμος, γινώσκων ἑαυτὸν ὑπ' ἀναφορὰν τελοῦντα πρὸς τὸν
 ἴδιον Πατριάρχην τῶν Ἱεροσολύμων, ὑφ' οὗ καὶ τὴν χειροτονίαν διω-
 ρισμένως λαμβάνει, καὶ τοῦ ὀνόματος ἐκείνου μνημονεύη ἐν ταῖς ἱεραῖς
 τελεταῖς, ὡς ἀνωθεν οἱ πρὸ αὐτοῦ Ἀρχιερεῖς τοῦ Σινᾶ ἐμνημόνευον
 αὐτοῦ· οὔτε γὰρ Μακαριώτατός ἐστιν, οὔτε αὐτοκρατῆς Ἀρχιεπίσκο-
 πος, ἀλλ' Ἡγούμενος τῆ ἀληθείᾳ βραχύτατος μιᾶς καὶ μόνῃς Μονῆς,
 πεφιλοτιμημένος Ἀρχιερατικῶ μόνῳ βαθμῶ, ὡς ἐν τῷ βασιλικῷ
 Χρυσοβούλλῳ ὑμῶν διατρανοῦται, λέγοντι· «Θεσπίζομεν τὸν αὐτὸν
 Ἐπίσκοπον εἶναι καὶ Ἡγούμενον». Ἀρχιεπίσκοπός τε ὑποβεβηκῶς
 τῷ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχῃ, καθὰ καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιεπίσκοποι
 τοῦ αὐτοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, εἰκοστῷ τετάρτῳ θρόνῳ καθιδρυμέ-
 νος τῶν ὑποκειμένων θρόνων τῷ Ἱεροσολύμων, ὡς ἐν πολλοῖς φαίνε-
 ται, καὶ τὸ μὲν Ἀρχιερεὺς κυρίως ἔχει καὶ ἐνεργῶς, τὸ δ' Ἀρχιεπί-
 σκοπος, εἰ χρή κατ' ἀκριβολογίαν εἰπεῖν, καταχρηστικῶς πως κέκτη-
 ται καὶ κατὰ χάριν, μέχρι μόνου φιλοῦ ὀνόματος· ἐπεὶ περ φησὶν ὁ
 ἀγιώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας Κύριος Θεόδωρος ὁ Βαλσαμῶν
 κατὰ λέξιν· «Ὁρίσθη γὰρ παρὰ τῶν ἀγίων Πατέρων, τὰς μὲν ἐχούσας
 διοικήσεις πόλεις πολλὰς, ὑπὸ Ἐπισκόπων ἰθυνομένας, παρὰ Μητρο-
 πολιτῶν διεξάγεσθαι, οὓς καὶ πρώτους οἱ Κανόνες ὀνομάζουσι· τὰς δὲ
 μὴ ἐχούσας ὑφ' ἑαυτὰς πόλεις τινὰς, ὑπὸ Ἐπισκόπων κυβερνωμένας,
 παρὰ Ἀρχιεπισκόπων ἱερατεύεσθαι». αὐτὸς οὖν μῆτε ποτὲ εἶχε, μῆτε
 νῦν ἔχει πόλεις ὑφ' ἑαυτὸν, μῆτε πολλὰς, μῆτε ὀλίγας, μῆτε γε μίαν,
 ὥστε συνάγεται παρὰ ταῦτα μηδὲ κατ' ἐνέργειαν πραγμάτων Ἀρχι-
 ἐπίσκοπος λέγεσθαι, ἀλλὰ κατὰ χάριν, καὶ ἐν μόνῳ τῷ λέγεσθαι θεω-
 ρεῖται τοιοῦτος· τὸ δ', ὅπερ λέγει, τρίτος ἀριθμεῖσθαι τῶν αὐτοκεφά-
 λων Ἀρχιεπισκόπων, λίαν ἀμαθῶς καὶ κακοσχόλως παρεξηγούμενος

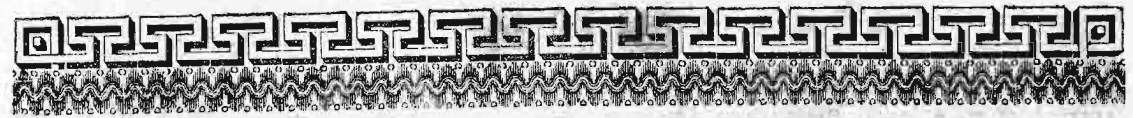
ἐρμηνεύει· τρίτον γὰρ τῶν ὑπερτίμων Ἀρχιεπισκόπων τοῦ θρόνου τῶν
 Ἱεροσολύμων ἀποφαίνεται αὐτὸν τὸ βασιλικὸν Χρυσόβουλλον, καὶ
 οὐχὶ τρίτον τῶν φημιζομένων Μακαριώτατων· ἐκεῖνοι γὰρ ὑπέρτιμοι
 οὐ λέγονται, ἀλλ' αὐτοκέφαλοι Ἀρχιεπίσκοποι, καὶ ὑφ' αὐτοὺς ὑπο-
 κειμένους ἔχουσι Μητροπολίτας, καὶ Ἐπισκόπους, καὶ Ἰνδικτιῶνας
 υπογράφουσι, καὶ Μακαριώτατοι φημιζονται· ὧν αὐτὸς ὀλοτελῶς
 ἐσιν ἄμοιρος, μῆτε Μητροπολίτας, μῆτε Ἐπισκόπους ἔχων ὑποκειμέ-
 νους αὐτῷ, μῆτε πόλιν, μῆτε τι τῶν ἀκολούθων γνώρισμα τῆς ἧς
 ἐπωνυμίας ἀντιποιεῖται, ἀλλ' ὄνειρώττων φαντάσματα φθέγγεται· εἰ
 γοῦν, ὡς εἴρηται, ἀποστῆ τῶν ἀνυποστάτων αὐτῶν τερατολογιῶν, καὶ
 φυλάττων τὰ ὅρια αὐτοῦ ποιεῖ, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, Ἡγούμενον γι-
 νώσκων ἑαυτὸν καὶ Ἀρχιεπίσκοπον τῶν ἡγουμενευομένων ὑπ' αὐτοῦ
 Πατέρων, Ἀρχιεπίσκοπόν τε κατὰ φιλοτιμίαν τοῦ θρόνου τῶν Ἱερο-
 σολύμων, καὶ μνημονεύη τοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος τοῦ τῶν Ἱερο-
 σολύμων, ὡς οἱ πρὸ αὐτοῦ, καὶ τὸ προσήκον σέβας ἀπονέμη αὐτῷ, καὶ
 ἐπὶ πᾶσι φυλάττη ἀπαρεγγχείρητον τὴν τάξιν καὶ τὸ προνόμιον τοῦ
 Μοναστηρίου, ὥστε δαιτᾶν πάντα τὰ κατ' αὐτὸ μετὰ συνάξεως καὶ
 βουλῆς τῶν Πατέρων μηδὲν νεωτερίζων, ἀλλὰ τοὺς παλαιοὺς τύπους
 κατέχων, καὶ κατ' ἔχνος ἐπόμενος τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀρχιερατευσάντων,
 ἀγαπητὸς ἔσται καὶ παρ' ἡμῖν, προσφιλέτης τε καὶ εὖνους καὶ ἀνεπί-
 φογος· εἰ δὲ προδοὺς τὰ ἀρχαῖα ἔθη καὶ προνόμια τοῦ Μοναστηρίου,
 νεωτεροποιεῖ τὰ προβῆθέντα ξενοπρεπῆ ἀναπλάσματα, καὶ διώκει αὐ-
 τονομίας ἀνοικείας καὶ πλαστοπρωτεῖα, καὶ τοῦ ἰδίου Πατριάρχου
 ἀποστατεῖν ἐπιχειρεῖ, ἔχομεν αὐτὸν ἀργὸν πάσης Ἀρχιερατικῆς ἐνερ-
 γείας καὶ τάξεως· ἂν δὲ τῆς ἀργίας καταφρονητῆς φανῆ, ἔσται τῆ τε-
 λείᾳ καθαιρέσει ὑπόδικος, κατὰ τοὺς θείους Κανόνας, καὶ μηδεὶς τολ-
 μήσῃ συμφορῆσαι αὐτῷ ἢ συλλειτουργῆσαι, ἐν βάρει ἀργίας· ἀλλ' εἰ
 καὶ τις ἐκφωνῆ αὐτὸν ἢ γράψῃ Μακαριώτατον, βαρυτάτοις κατὰ Κα-
 νόνας ὑποπεσεῖται ἐπιτιμίαις, ὡς καταφρονητῆς τῶν συνοδικῶν ἐνταλ-
 μάτων. Οὕτω γενέσθω καὶ μὴ ἄλλως ἐξ ἀποφάσεως.

Ἐν ἔτει α χ ξ η. ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ Ἰνδικτιῶνος ε'.

+ Ὁ Ἡρακλείας Βαρθολομαῖος.

+ Ὁ Κυζίκου Μητροφάνης.

- + Ὁ Νικομηδείας Νεόφυτος.
- + Ὁ Τορνόβου Γεράσιμος.
- + Ὁ Ἀδριανουπόλεως Νεόφυτος.
- + Ὁ Κορίνθου Παρθένιος.
- + Ὁ Ἀρμασειας καὶ Καφᾶ Γεράσιμος.
- + Ὁ Δρύστρας Μακάριος.
- + Ὁ Φιλιππουπόλεως Γαβριήλ.
- + Ὁ Μελενίκου Ζαχαρίας.
- + Ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Βαρθολομαῖος.
- + Ὁ Μεσημβρίας Δαμασκηνός.
- + Ὁ Προύσης Ἄνθιμος.
- + Ὁ Βιδύνης Λαυρέντιος.
- + Ὁ Ἄνδρου Ἰάκωβος.
- + Ὁ Καλλιουπόλεως Μακάριος.
- + Ὁ Δέρκων Χρῦσανθος.
- + Ὁ Προικονήσου Κωνστάντιος.
- + Ὁ Λοφτζοῦ Ἰεζεκιήλ.
- + Ὁ Τζερβενοῦ Ἰωσήφ.
- Ὁ μέγας Λογοθέτης Κωνσταντῖνος Ἰουλιανός.
- Ὁ μέγας Χαρτοφύλαξ Ἰωάννης.
- Ὁ Πρωτέχδικος Μιχαήλ.
- Ὁ μέγας Ῥήτωρ Ἀλέξανδρος.
- Ὁ μέγας Ἐκκλησιάρχης Νικόλαος.
- Ὁ Δικαιοφύλαξ Κωνσταντῖνος.
- Ὁ Ὑπομνητογράφος Ἀνδρόνικος.
- Ὁ Πρωτονοτάριος Μπαλάσιος.
- Ὁ μέγας Δεσμηνευτής Φώτιος.
- Ὁ Ταβουλλάριος Σταμάτης.
- Ὁ Ῥήτωρ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Δράκος.

+ ΜΕΘΟΔΙΟΣ ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ

Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης,
καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἦσαν μὲν τάξιν, παρὰ Θεοῦ τὴν αἰτίαν λαβοῦσαν, τὸ ἰδρυμένον ἔχειν καὶ στάσιμον δεῖ, ὡς πρὸς ὠφελείας κοινῆς ἐξενεχθεῖσαν σκοπὸν παρὰ τοῦ τὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομοῦντος Θεοῦ, τὰς δ' ὑπερεπέκεινα τάξεις τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, καὶ τοῦ πνευματικοῦ ταύτης ὕψους τὰς εὐκοσμίας, ὅσας ἢ τῶν πάλαι θεοφόρων Πατέρων ἀγωγὰ τῆ πληθὺς, τῆ τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐμπνεύσει καὶ ἀπηχήσει, πρὸς εὐκατάστατον σκοπὸν πνευματικῶς αὐτῆ συνηρμόσαντο, καὶ μάλα καθ' ὑπέρτερον δῆπου συντηρήσεως λόγον περιέπειν χρεῶν τοῦς τῶν πνευματικῶν συστημάτων ἀφηγουμένους καὶ προεξάρχοντας, πάσης τε καὶ παντοίας ἐξαλλαγῆς ἀνωτέραν διαφυλάττειν ὅλαις δυνάμεσι τὴν πρεσβυγενῆ τῶν καθόλου καὶ κατὰ μέρος οἰκονομίαν, ὡς τὰ καθέκαστα μέρη πρὸς ἀλληλα συναρμολόζουσαν, καὶ τὸ πᾶν ὁμόλογον ἑαυτῶ καὶ ζύμφωνον περισώζουσαν, οὐ μόνον ὅτι τὸ ἀρχαιότητι διαφέρον αἰδέσιμον, ἀλλ' ὅτι, καὶ μικρᾶς που προχωρησάσης ἐξαλλαγῆς, στάσις οἶδεν ὑπανακύπτειν εὐθὺς, καὶ πραγμάτων ἀλλοιώσεις, καὶ τάξεως ὀλοκλήρου καταστροφή, καὶ πρὸς ἀκαταστασίαν ἀνώμαλον μεταχώρησις, ὅπερ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας ἀλλότριον. Οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεός, ἀλλ' εἰρήνης· διὸ καὶ πᾶσαν καινοτομίαν νεωτερισμὸν τε καὶ αὐταρέσκειαν καλῶς ποιοῦντες οἱ θεοφόροι Πατέρες ἀποσοβεῖν ἀεὶ μέχρις αἵματος ἠγωνίσαντο, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, κατὰ τὴν Ἀποστολικὴν ἐντολήν. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ τανῶν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ὁ Ἄρ-

χιεπίσκοπος τοῦ Σιναίου Ὀρους Ἀνανίας, τοὺς ἀρχαίους ὄρους καὶ
 τύπους ὑπερφρονήσας, καινουργεῖν τὰ κατ' αὐτὸν ἐπεχείρησε, ξένα τινὰ
 προτερήματα καὶ παρείσπρακτα κατ' ἐριθείαν τινὰ καὶ κενοδοξίαν
 εἰσποιησάμενος, ὧν περ οὐδόλως οἱ πρὸ αὐτοῦ μετέσχον, οὔτε διε-
 νοήσαντο, Μακαριώτατον ἑαυτὸν θέλων ἐπιφημίζειν, καὶ αὐτόνομον
 διάγειν καὶ αὐτοκέφαλον, καὶ συνεξετάζεσθαι τοῖς αὐτονόμοις Ἀρχι-
 επισκόποις, τῷ Ἀχριδῶν δηλαδὴ καὶ Κύπρου καὶ τοῖς ὁμοίοις, καὶ
 κατ' αὐτοὺς ἐκείνους Μετριότητα γράφειν, ἀνθ' ὧν καὶ τὸ κανονικὸν
 ἀπεσίγησε μνημόσυνον τοῦ ἰδίου Πατριάρχου, τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων,
 ὑπὲρ πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων τὴν μναίαν ξενοπρεπῶς ἐκφωνή-
 σας, καθ' οὓς πρὸ βραχέος τόπους διέτριβε τῶν βορείων Ἡγεμονιῶν,
 καὶ τὴν χειροτονίαν, λέγει, βούλεται λαμβάνειν τὸν κατὰ καιροὺς
 Ἐπίσκοπον τοῦ Σινᾶ οὐκ ἀπὸ τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχου,
 ἀλλ' ὄθεν οὖν ἐπαρέσκον ἐκείνῳ φανῆ· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ διὰ τῆς κοι-
 νῆς τῶν Πατέρων συνάξεως τὰ τοῦ Μοναστηρίου διεξάγειν, νενομι-
 σμένον ὑπάρχον κατ' ἀρχάς, ἀνατρέψαι διενεόθη, μοναρχεῖν ἱμειρόμε-
 νος, καὶ τὸ ἱερὸν Σύνθρονον ἠσφαλισμένον διαμένον ἀπὸ τῶν ἡμερῶν
 τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ, ὡς μὴ δυναμένου τοῦ Ἐπι-
 σκόπου καθεσθῆναι ἐν αὐτῷ, ἠγουμενείας χρεῖαν μᾶλλον πληροῦντος
 ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, ἀλλ' οὐκ αὐθεντίαν Ἐπισκοπικὴν, πρὸς βουλή-
 σεως ἐποίησεν ἀνοιξαι, καὶ σχεδὸν ἀνάστατα τιθέναί πάντα τὰ περὶ
 αὐτοῦ τοῦ Μοναστηρίου θεσπισθέντα βασιλικῆ προμηθεία ἐκ τοῦ πά-
 λαι ἀρχαίου, τῶν τε διοριζόντων Κανόνων τὰ τῶν Ἀρχιερατικῶν θρό-
 νων προνόμια κατορχεῖσθαι προὔχώρησε, καινοτομίαις καὶ νεωτερικαῖς
 κενοφωνίαις ἔξω παντὸς λόγου καὶ μέτρου φερόμενος· περὶ ὧν ἀγω-
 γὴν κινήσαντος τοῦ μικρὸν ἔμπροσθεν διατελέσαντος Πατριάρχου τῶν
 Ἱεροσολύμων Κυρίου Νεκταρίου, καὶ ἐξαιτησαμένου συνοδικῶς αὐτὸν
 σωφρονισθῆναι, ἐγένετο μετὰ πάσης κανονικῆς ἀκριθείας ἐπιτιμηθῆ-
 ναι αὐτὸν διὰ Πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος ἐλθεῖν εἰς ἑαυ-
 τὸν, καὶ ἀποστὰς τῶν ἀνυποστάτων φαντασμάτων αὐτῶν, τοῖς τετυ-
 πωμένοις προνομίοις προσκεῖσθαι, καὶ διάγειν ὡς οἱ πρὸ αὐτοῦ Ἐπί-
 σκοποι δαιτῶντο κατὰ Κανόνας. Ἀλλὰ δυσπαλλάκτως ἔχειν τὸν
 ἄνδρα τῆς πλάνης δοκεῖ, καθὰ δεδήλωκεν ἡμῖν ὁ νῦν Μακαριώτατος
 καὶ ἀγιώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Κύριος Δοσίθεος, ὁ ἐν ἀγίῳ

Πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν Μετριότη-
 τος, ἐκ τῶν πρὸς ἐκείνου πεμφθέντων γραμμάτων τῆ Αὐτοῦ Μακα-
 ριότητι, συνοδικῶς καὶ αὔθις θεωρῆναι τὰ κατ' αὐτὸν προβαλλόμενος·
 τὸ μὲν γὰρ κοινῶς διοικεῖν τὰ τοῦ Μοναστηρίου ἐν ἀμφιβόλοις ἀφήκε,
 τὸ δὲ μνημονεῦειν τοῦ Ἱεροσολύμων κατὰ χάριν ποιεῖ, φησὶν, ἀλλ' οὐ
 κατ' ἐπιταγὴν δῆθεν κανονικὴν. Πρὸς τούτοις ὑπονοήσας ἀποφυγεῖν
 τὸ ὑφειμένον τῆς τάξεως καὶ ὑπεῖκον, σκαιῶς καὶ ἀπαιδευτῶς ὑπέ-
 γραψεν ἑαυτὸν εὐχέτην τοῦ Πατριάρχου· περὶ ὧν καὶ ὑπέστη συνοδι-
 κῶς τὴν κατὰ νόμους καὶ Κανόνας ποινὴν, ὡς παρανομῶν ἀντικρυς,
 νεωτερίζοντε, καὶ τῶν ἱερῶν Κανόνων καταφρονῶν. Ὁ γὰρ τοῦ Σι-
 ναίου Ὀρους βραχὺς τις Ἐπίσκοπος ἀνεκαθ' ἐστὶ καὶ λέγεται, καὶ
 παρὰ πάντων γινώσκεται, ὑπὸ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον τῶν Ἱεροσο-
 λύμων τελῶν, ὡς ἐν τῇ συγγραφῇ τοῦ Τακτικοῦ φέρεται, εἰκοστὸς
 τέταρτος θρόνος καταριθμούμενος ὁ τοῦ Σιναίου Ὀρους τῶν ὑποκει-
 μένων τῷ Πατριαρχικῷ θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερο-
 σολύμων τὴν χειροτονίαν λαμβάνει, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ Ἀνανίας καὶ
 πάντες οἱ πρὸ αὐτοῦ ἐχειροτονήθησαν, ἐπιλοθόμενος οἷα τὰ νενομι-
 σμένα μέσον τῆς Ἐκκλησίας παρά τε Θεῷ καὶ ἀνθρώποις καθομο-
 λογήσας, ὑπέσχετο ἔπεσθαι καὶ ὑποτάσσεσθαι κατὰ πάντα τῷ Μακα-
 ριωτάτῳ αὐτοῦ Πατριάρχῃ, καὶ τὰ λοιπὰ, καθὰ νενόμισται, τηρεῖν καὶ
 φυλάττειν ἀπαρεγχείρητα. Καὶ τὴν ἀλήθειαν τούτου πρὸς πολλῶν μὲν
 ἀρχαιολογικῶν συγγραφῶν, οὐχ ἦττον δ' ἀναμαθεῖν ἔνεστιν ἐκ πλεί-
 στων ὄσων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς κώδεξι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Με-
 γάλῃς Ἐκκλησίας φερομένων ὑπομνημάτων, καὶ παλαιγενῶν συνοδι-
 κῶν γραμμάτων, Ἀρχιεπίσκοπον τὸν τοῦ Σινᾶ Ὀρους προσαγορεύ-
 οντα, καὶ ὑποκείμενον τῷ τῶν Ἱεροσολύμων θρόνῳ παρεμφαίνοντα,
 ἔστι δ' ὅπου καὶ Ἐπίσκοπον ἀπλῶς ἀποκαλοῦσι, καὶ πολλοὺς τῶν Ἐπι-
 σκόπων τοῦ Σινᾶ κατὰ διαφόρους καιροὺς καθαιρεθῆναι, καὶ ἀργίας
 ἐπιτιμίαις καθυποβληθῆναι ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπό-
 λεως, Ἀλεξανδρείας τε καὶ Ἀντιοχείας ὑπομνηματίζουσι, καὶ Ἐπι-
 σκόπους ταπεινῶς καὶ ὑφειμένως πρὸς τοὺς Πατριάρχας γράφοντας
 αὐτοὺς ὑποδηλοῦσι· καὶ Λαυρέντιός τις Ἐπίσκοπος Σινᾶ, ἐν τῷ ἰδίῳ
 γράμματι Δεσπότης ἑαυτοῦ τὸν Ἀντιοχείας καὶ τὸν Ἱεροσολύμων
 ἀναφωνεῖ· ἐν οἷς καὶ γράμμα συνοδικὸν διεξοδικώτερον κατέστρωται

τοῦ πάλαι Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Ἱερεμίου, τὴν Νεαρὰν αὐτολεξεὶ περιφέρον τοῦ αἰοιδίμου ἐν βασιλεῦσιν Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου, καταλέγουσαν ὅσας Μητροπόλεις καὶ Ἐπισκοπὰς κατ' ὄνομα ὁ Ἀντιοχείας καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας ἐκ τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς παροικιῶν συνεισενέγκαντες ἐπροσήλωσαν τῷ θρόνῳ τότε τῶν Ἱεροσολύμων, ἠνίκα εἰς Πατριαρχεῖον ἀτιμήθη, ἐξ ὧν μία ἐστὶν ἡ Ἐπισκοπὴ τοῦ Σινᾶ, ὑπὸ τοῦ Ἀλεξανδρείας ἐρανισθεῖσα· τότε δέ, φησὶ ῥητῶς ἡ Νεαρὰ, ἡσφαλίσαντο καὶ τὸ Σύνθρονον τοῦ Σιναίου Ὄρους, ἵνα μηδεὶς καθίσῃ ἐπ' αὐτό· ἐξ οὗ καὶ δῆλόν ἐστιν, ὡς οὐχ ὅτι μόνον αὐτοκέφαλος καὶ αὐτόνομος Ἀρχιεπίσκοπος οὐκ ἐστίν, ἀλλ' οὐδ' Ἐπισκοπικῆς αὐθεντίας ἐνέργειαν ἔχει ἐν τῷ Μοναστηρίῳ· ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ Συνθρόνου καθέδραν οὐ κέκτηται, ἥτις μόνη παρὰ πάντα ἰδίως ἀπανταχοῦ τὸν γνήσιον Ἐπίσκοπον ἐκάστης ἐπαρχίας διορίζειν πέφυκε. Πῶς γὰρ τὸ Μοναστήριον Ἐπισκοπὴ ποτ' ἂν γένοιτο καθ' αὐτό, τάξεως ἄλλης ἐχόμενον; ἄλλος γὰρ ὁ τῶν Μοναστηρίων ἐστὶ τύπος καὶ ὁ σκοπὸς, καὶ ἄλλος τῶν ἐν κόσμῳ πολιτειῶν, ἐν αἷς ἐπιστατεῖν ἐτάχθησαν οἱ Ἐπίσκοποι, περὶ οὗ καὶ παρὰ τισιν ἄρχοντες κικλήσκονται λαοῦ, ὡς λαοῦ κατάρχοντες, καὶ λαϊκὰς ὑποθέσεις ἱεροπρεπῶς διευθετεῖν προβληθέντες· ἀλλ' ἐν τοῖς Μοναστηρίοις ἀρχοντολογεῖσθαι τὸ παράπαν οὐκ ἐνεστίν, οὔτε τὸ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι πέφυκεν ἐμφιλοχωρεῖν ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' ἰσομοιρία πάντας ἰσοσταθμίζει τοὺς συναθλοῦντας ἐν αὐτοῖς. Φησὶ καὶ γὰρ περὶ τούτων ὁ Οὐρανοφάντωρ διατυπούμενος, ὡς ὑπάρχουσιν ἀλλήλων ἰσόδουλοι, καὶ ἀλλήλων κύριοι, καὶ ἐν τῇ ἀμάχῳ ἐλευθερίᾳ τὴν ἀκριβεστέραν δουλείαν ἀλλήλοις ἀντεπιδείκνυνται καὶ αὔθις· κοινὰ δ' αὐτοῖς τὰ σύμπαντα, ψυχαί, γινῶμαι, καὶ σώματα· καὶ ὅσοις τὰ σώματα τρέφεται, εἰς οἱ πολλοὶ, καὶ ὁ εἷς οὐ μόνος, ἀλλ' ἐν πλείοσιν. Ὅπου τοιγαροῦν τσαύτη ἰσότης, καὶ ταυτότης, καὶ σύγκρασις, πῆ ποτε χώραν ἔξει τὸ ὑπερέχον καὶ ὑπερεχόμενον, καὶ ἐν ποίοις ὑποκειμένοις θεωρηθεῖ τὸ δεσπόζον καὶ δεσποζόμενον; πάντως οὐκ ἐστὶν οὐδαμοῦ. Διὰ ταῦτα καλῶς ἐπιστάμενοι οἱ τὰ τῆς Ἐκκλησίας ὀροθετεῖν ἀξιωθέντες θεῖοι Πατέρες, τὸν τοῦ Σιναίου Ὄρους Ἐπίσκοπον, ὡς ἐν Μοναστηρίῳ προσεδρεύειν ἔχοντα, Ἠγούμενον κατωνόμασαν, τὴν κυριωνυμίαν ἀποδόντες αὐτῷ μετὰ τῆς ἐνεργείας ἀραρότως· γέγραπται γὰρ ἐν τῷ Τακτικῷ, ὁ τοῦ Σιναίου Ὄρους, οὗτός ἐστιν

Ἠγούμενος καὶ Ἐπίσκοπος· ὡστε καθὸ ἐντέτακται Ἠγούμενος τῷ Μοναστηρίῳ, τῷ λόγῳ τῆς ἡγουμενείας εἴη ἂν Ἠγούμενος αὐτεξούσιος, ὡς τῆς ἡγουμενείας αὐτοῦ ὑπὸ μηδενὸς χορηγουμένης αὐτῷ, ἀλλ' ἢ μόνον ὑπὸ τῆς κοινότητος τοῦ Μοναστηρίου· καθὸ δ' Ἐπίσκοπος, οὐκ ἂν εἴη αὐτεξούσιος· κατὰ τοῦτο γὰρ ἐξ ἀνάγκης ὑπόκειται τῷ ὑφ' οὗ χειροτονεῖται, ὡς οἱ θεῖοι Κανόνες θεσπίζουσι, καὶ ἔξεστι τῷ βουλομένῳ κατιδεῖν αὐτοὺς ἐν πολλοῖς ἀκριβολογουμένους, ὡς καὶ παρὰ τῷ τοῦ Ματθαίου Βλαστάρεως συντάγματι διαγορευόντας, πάντας, ὑφ' ὧν χειροτονοῦνται, ὑπ' ἐκείνων καὶ ἀνακρίνεσθαι, καὶ κατὰ Κανόνας εὐθύνεσθαι, καὶ τὴν ἐκφώνησιν καὶ μνήμην τῶν οἰκείων ὀνομάτων ποιεῖν, ὅπερ ἐστὶ τὸ κανονικὸν λεγόμενον μνημόσυνον· τῷ δ' Ἐπισκόπῳ τοῦ Σινᾶ οὐκ ἔξεστιν ἄλλοθεν λαβεῖν τὴν χειροτονίαν ὡς ἀδιδάκτως καὶ ἀμαθῶς ἀκαιρολογήσας ὁ κύρ Ἀνανίας εἶρηκεν, ἡ μόνον ὑπὸ τοῦ ἰδίου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων. Φησὶ γὰρ καὶ τὸ συνοδικὸν γράμμα τοῦ κύρ Ἱερεμίου· «ἐκλέγεσθαι ὀφείλει παρὰ τῆς κοινότητος πάσης τῶν προκρίτων τοῦ Μοναστηρίου γερόντων, εἴθ' οὕτω κανονικῶς καὶ ἀδωροδοκῆτως παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων τὴν χειροτονίαν δέχεσθαι, ἅτε καὶ τῆς τοιαύτης Ἐπισκοπῆς ἐντὸς τῶν ὀρίων τοῦ Ἱεροσολύμων οὔσης». Καὶ καλῶς λίαν εἶρηκεν· ἡ γὰρ ὑπερόριος χειροτονία ἀκυρος μένει, καὶ ὡς μὴ γεγонуῖα ἀνατρέπεται ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων· ὅτι μόνη ἡ χειροτονία ἐστὶν ἡ κυρία αἰτία, δι' ἧς ἡ διαφορὰ τῶν Ἀρχιερατικῶν στάσεων γίνεται· τριχῶς γὰρ ἅπαντα προβαίνει ἡ Ἀρχιερατικὴ χειροτονία, καὶ χειροτονεῖται, φημί, ἕκαστος Ἀρχιερεὺς ἢ ὑπὸ Πατριάρχου, καὶ ἐστὶ Μητροπολίτης, ἢ καὶ λιτὸς Ἀρχιεπίσκοπος, ὑποκείμενος τῷ αὐτῷ Πατριάρχῳ, ἢ ὑπὸ Μητροπολίτου χειροτονεῖται, καὶ ἐστὶν Ἐπίσκοπος ὑποκείμενος τῷ Μητροπολίτῃ, ἢ χειροτονεῖται ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, καὶ ἐστὶν αὐτοκέφαλος Ἀρχιεπίσκοπος, ὡς ὁ Βουλγαρίας ἦτοί ὁ Ἀχιριδῶν, καὶ ὁ Κύπρου, καὶ ὁ τῶν Ἰθέρων, καθάπερ ῥητῶς φησὶν ἡ Ἰουστινιάνειος Νεαρὰ· «τὸν δὲ Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς, τῆς ἡμετέρας πατρίδος, ὑπὸ τῆς οἰκείας Συνόδου χειροτονεῖσθαι»· ὡστε τὸν μὴ ἔχοντα ὑποκειμένας αὐτῷ Ἐπαρχίας καὶ Σύνοδον Ἀρχιερατικὴν, καθάπερ ὁ τοῦ Σιναίου, μηδέ ποτε τοιούτων εὐμοιρήσας, ἀδύνατόν ἐστι γενέσθαι αὐτοκέφαλον, ὅτι τῷ χει-

ροτονοῦντι ὑπόκειται ἀπαραιτήτως. Διὸ καὶ πολλή τις ἦν ἡ περὶ τούτου φροντίς τοῖς ἱεροῖς Πατράσιν, ἀπείργουσιν ὀλοτελῶς χειροτονίας ἀδιορίστους καὶ παρενορίους, καὶ ἀκυροῦσιν αὐτάς· ἦν περ τῆς χειροτονίας ἀκρίβειαν τοσοῦτον ἰσχύειν ἐβουλήθησαν, ὥστε καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως, ὑπεραναβάντα τῶν ἄλλων, διετάξαντο ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείας χειροτονεῖσθαι διὰ τὸ ὑπ' ἐκεῖνον πρότερον ὑπάρξαι, καὶ διαμεῖναι τὴν χειροτονίαν ἀνεξάλλακτον· καὶ ἄλλων ὡσαύτως Ἐπισκοπῶν εἰς Μητροπόλεις προβιβασθεισῶν, ἡ χειροτονία τῶν τοιούτων οὐκ ἀφηρέθη τῶν ὑφ' ὧν προῦπετέλουν Μητροπολιτῶν· φησὶ καὶ γὰρ ὁ δωδέκατος τῆς τετάρτης ἀγίας Συνόδου Κανῶν, αἷ δὲ βασιλικῶν γράμματι τιμηθεῖσα πόλις τῆς τιμῆς μόνης ἀπολαυέτω σὺν τῷ Ἐπισκόπῳ, τῇ δὲ ὡς ἀληθῶς Μητροπόλει σωζέσθω τὰ δίκαια. Ὅ τοίνυν Ἐπίσκοπος Σινᾶ, ὡς Ἐπίσκοπος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων ἀναμφιβόλως ὑπάρχων, ὑπ' ἐκεῖνου κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην χειροτονεῖσθαι ὀφείλει, κἀντεῦθεν τὰ κεκανονισμένα περὶ τὴν χειροτονίαν, τὸ τε μνημόσυνον δηλαδὴ καὶ τὸ ὑποτελές καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς εἴρηται, διατηρεῖν ἀπαράθραυστα· ἂν γὰρ ἄλλοθι χειροτονηθῆ, ἀχειροτόνητός ἐστιν, ἐπεὶ περ οἱ θεῖοι Κανόνες, ὁ δέκατος ἕκτος τῆς πρώτης ἀγίας Συνόδου, καὶ ὁ δωδέκατος τῆς ἐν Σαρδικῇ, διορίζονται, αἷ τις Ἐπίσκοπος τὸν ἑτέρῳ διαφέροντα παρὰ γνώμην ἐκεῖνου χειροτονήσει, ἀκυρος ἡ χειροτονία». Τούτου χάριν ἡ Μετριότης ἡμῶν, μετὰ τῆς περὶ Αὐτὴν ἱεράς τῶν Ἀρχιερέων Συνόδου, τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν Αὐτῆς ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, καθ' ἣν ἡμῖν ἐπιχορηγεῖ δύναμιν καὶ ἐξουσίαν κανονικοῖς προνομίοις τὸ θεῖον ἀνάκτορον ταύτης τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, προθέλυμνον ἀποσπᾶν πᾶσαν καινοφανῆ περιττότητα, ὡς ἐκ τῶν εἰρημένων πάντων, καὶ πολλῶν ἄλλων, γνώμολογοῦντες τοῦ πράγματος τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν τοῦ Σιναίου Ὅρους Ἀνανίου ξενοφανῆ κενοσπουδίαν καὶ ματαιολογίαν, αἷ τε διάκενον, ἄρρυθμόν τε καὶ παράνομον, καὶ τῶν ἱερῶν Κανόνων ἀπεναντίαν, καὶ τοῖς πνευματικοῖς ὅροις καὶ νόμοις ἀντίθετον, ἀναιροῦντες καὶ ἐξαφανίζοντες, γράφομεν συνοδικῶς καὶ ἐν ἁγίῳ ἀποφαινόμεθα Πνεύματι, ἵνα, καθάπερ ἦν ἐξ ἀρχῆς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὁ τοῦ Σιναίου Ὅρους Ἐπίσκοπος, ὅ, τε νῦν καὶ πᾶς τις ἄλλος μετ' αὐτόν, ὁ κατὰ καιροῦς χρηματίσων, εἴη

καὶ διατελῆ ὑποκείμενος τῷ ἁγιωτάτῳ Πατριαρχικῷ Θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων, κἀκεῖθεν τὴν χειροτονίαν λαμβάνη ἀδωροδοκῆτως, καὶ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων μνημονεύη κατὰ χρέος κανονικόν, οὐ κατὰ χάριν, ὡς αὐτὸς φησὶν· οὐ γὰρ ἔχει τις Ἀρχιερεὺς ἐξουσίαν χαρίσασθαι τινὶ χάριν τοιαύτην, καὶ μνημονεύειν οὐ τις ἂν θελήσῃ, ἀλλ' ἐκεῖνου μόνου τοῦ ὃν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ὅροι αὐτῷ διετάξαντο· οὐ γὰρ ἀποκαλυμένως τρέχει τὰ πράγματα· ἄλλως δὲ ποιῶν κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν, ὡς παραβάτης καὶ παράνομος ἀντικρυς κατακριθήσεται· θεοφιλέστατός τε Ἀρχιεπίσκοπος ὀνομάζεται, καὶ οὐχὶ Μακαριώτατος, κατ' οὐδὲν ἀρμοζούσης αὐτῷ τῆς τοιαύτης προσηγορίας, καὶ ἡ ταπεινότης ἡμῶν γράφῃ, οὐχ ἡ Μετριότης· κἀπιτούτοις τὴν ἔκκλητον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἔχειν ἁγιώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων, ὑπ' αὐτοῦ ἀνακρινόμενος κατὰ τοὺς θεῖους Κανόνας, κατ' οὐδὲν ἐκ τούτων παραβλαπτομένων τῶν προνομίων τοῦ Μοναστηρίου· αὐτὸ γὰρ βουλόμεθα μένειν ἐν τοῖς ἰδίοις προτερήμασιν ἀπαρασαλεύτως, ἀδούλωτον, ἀσύδοτον, ἀκαταπάτητον πάντη καὶ πάντως ἐλεύθερον καὶ αὐτοκέφαλον· μήτε γὰρ τῷ Πατριάρχῃ ὑπόκειται τὸ Μοναστήριον, μήτε τῷ Ἐπισκόπῳ, ἐξηρημένον ὑπάρχον Ἐπισκοπικῆς αὐθεντίας· εἰ γὰρ ἦν ὑποκείμενον τῷ Ἐπισκόπῳ, οὐκ ἂν ἦν ἐλεύθερον, ἀλλ' ὑπόδουλον αὐτῷ. Ἀλλ' οὐδ' ὁ Ἐπίσκοπος ἔχει πληροῦν τῷ Πατριαρχικῷ Θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων, μήτε πολὺ, μήτε ὀλίγον ὀλοτελῶς, μήτε ἀγαρεία τινὶ ὑποκεῖσθαι, μήτε δουλοσύνην τινὶ, ἀλλ' ἡ μόνον κατὰ τοὺς θεῖους Κανόνας τῷ λόγῳ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀρχὴν ἑαυτοῦ γινώσκειν τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων, καὶ ὡς κεφαλῇ ἰδίᾳ ὑποκεῖσθαι αὐτῷ, καὶ μνημονεύειν τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, καὶ τὴν ἔκκλητον πρὸς ἐκεῖνον ἔχειν, οὐδὲν δ' ἕτερον δουλοπρεπές καὶ βίαιον πάσχειν. Ταῦτα πάντα συντετηρημένως διασχεψάμενοι, δικαιοῦμεν εἶναι μόνιμα εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἀπαρασάλευτα· ὅποιος δ' ἂν ὀψέποτε ἐπιχειρήσῃ ἀνατρέψαι τὴν νόμιμον ταύτην ἐπίκρισιν καὶ δικαίαν ἀπόφασιν, ὁποίας ὦν τάξεως καὶ πολιτείας καὶ στάσεως, ἀφωρισμένος ὑπάρχῃ ἀπὸ τῆς παναγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον αἰωνίως, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ εἴη μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα καὶ τῶν σταυρωσάντων τὸν Κύριον, καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος, καὶ ἔνοχος τοῦ πυρός

τῆς γεέννης· ἐκκοπεῖη τῆς παρούσης ζωῆς, ἐκπέσοι καὶ τῆς αἰωνίου, καὶ Θεοῦ πρόσωπον οὐ μὴ ἴδοι. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν σιγγιλλιδῶδες γράμμα τῷ ἁγιωτάτῳ Πατριαρχικῷ θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ α χ ο α. ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ Ἰνδικτιῶνος θ'.

(ὑπογ.) ΜΕΘΟΔΙΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης,
καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

- + Ὁ Ἡρακλείας Βαρθολομαῖος.
- + Ὁ Κυζίκου Μητροφάνης.
- + Ὁ Νικομηδείας Νεόφυτος.
- + Ὁ Νικαίας Δαμασκηνός.
- + Ὁ Φιλιππουπόλεως Γαβριήλ.
- + Ὁ Ἀδριανουπόλεως Νεόφυτος.
- + Ὁ Λαρίσσης Διονύσιος.
- + Ὁ Ἀθηνῶν Ἀνθιμος.
- + Ὁ Ἰωαννίνων Κύριλλος.
- + Ὁ Δρύστρας Μακάριος.
- + Ὁ Δέρκων καὶ Νεοχωρίου Χρύσανθος.
- + Ὁ Βιζύης Κοσμάς.

+ **ΙΑΚΩΒΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ**

Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης,
καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

τῶν ἀπειρημένων τοῖς τοῦ πνεύματος νόμοις, ὅσοι τὴν ἱεράν τῆς Ἐκκλησίας κατάστασιν, Ἀποστολικοῖς τε καὶ Πατρικοῖς τοῖς θεσπίσμασιν ἐκ θείας ἀνωθεν ἐξευρημένην προνοίας, ἐν ἀρραγεῖ θεμελίῳ τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος ἐπήξαν, οὐδὲν οὕτως ἀποτροπιάζεται σφόδρα, καὶ παραγκωνιζόμενον ἀπορραπίζεται μακρὰν, ὡς τὸ αὐταρέσκως ἐπιχειρεῖν ποτέ τινα μετακινεῖν ἀναιδεῖα τὰ νενομοθετημένα καλῶς καὶ προτετυπωμένα κανονικῶς προνομίαις ἀνέκαθεν· τοῦτο γὰρ ἀνατροπὴ τῆς κοινῆς εὐταξίας ἐστὶ καὶ ἀκαταστασίας ὑπόθεσις. Ὅθεν οἱ θεῖοι Πατέρες τοῦτ' αὐτὸ κανονικῶς ἀποκρούοντες, ἔδοξε, φασί, τῇ ἁγίᾳ καὶ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ σώζεσθαι ἐκάστη ἐπαρχία καθαρὰ καὶ ἀβίαστα τὰ αὐτῇ προσόντα δίκαια ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνωθεν, κατὰ τὸ πάλαι κρατῆσαν ἔθος. Ἐνθεν τοι καὶ ὁ προχρηματίσας Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ὄρους Σινᾶ Ἀνανίας, μετὰ τὸ χειροτονηθῆναι ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ὑπ' ἐκείνον τελῶν, κατὰ τοὺς πρὸ αὐτοῦ Ἐπισκόπους, οὐκ οἶδ' ὅπως μικρὸν ὕστερον, φρονηματισθεὶς ἐν παρανοίᾳ σχεδὸν, εἰς φαντασίαν ἀποστασίας ἐχώρησε, λέγων καὶ πράττων νεωτερίσματά τινα ἔκφυλα καὶ ἀλλόκοτα, καὶ τῇ τάξει αὐτοῦ ἀνοίκεια· τρίτον γὰρ αὐτοκρατῆ καὶ αὐτοκέφαλον Ἀρχιεπίσκοπον αὐτὸς ἑαυτὸν ἐσχεδίασε τάττεσθαι, μετὰ τὸν Ἀχρειδῶν καὶ τὸν Κύπρου, φησὶ, καὶ μὴ ὑπὸ Πατριάρχην τελεῖν, ἀλλ' αὐτόνομον κατ' ἐκείνους εἶναι διίσχυριζόμενος. Καὶ ταῦτα μὲν κενοφωνῶν, ὤρετο διαβεβαιοῦν ἀπὸ ῥηματίων τινῶν τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Σινᾶ βραβευθέντος χρυσοβούλλου γράμματος παρὰ τοῦ βασιλέως μεγά-

λου Ἰουστινιανοῦ, παρεξηγῶν ἐκεῖνα καὶ ἀντ' ἄλλων ἄλλα φθειγγόμενος. Μακαριώτατον δ' ἑαυτὸν ξενοπρεπῶς ἐπεφήμισε, καὶ τὸ πάντων χερίστον καὶ παράνομον, ὅτι τὸ μνημόσυνον τοῦ ἰδίου Πατριάρχου μεθ' ὄσης ἀπανηνάμενος ἐκφωνεῖν τόλμησεν, τὸ μνήσθητι πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, ὡς Πατριάρχης, ἀντεφθέγγετο· πρὸς τούτοις καὶ μίτραν ἐπιθείς τῇ κεφαλῇ, σὺν ἀκοσμίᾳ μακρᾷ, κατὰ τινα πραγμάτων ἔρημον φαντασίαν, αὐτοστεφῆς τις ἀθρόως ἀνέκυψεν. Ὡν ἕνεκα κινήσας ἀγωγὴν ὁ τηνικαῦτα τὸν Πατριαρχικὸν διέπειν λαχὼν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων κὺρ Νεκτᾶριος, ἐκ τῆς αὐτῆς συσκηνίας προὔπαρξας κἀκεῖνος τῆς σεβασμίας Μονῆς ἐκείνης, σοφὸς τε τ' ἄλλα ὢν, καὶ τὰ σφῶν προνόμια καὶ τὰς ἀνέκαθεν ἐκεῖσε τάξεις δεδιδασκόμενος, κατὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Οἰκουμενικοῦ κριτηρίου τὰς ἐκείνου τοιαύτας τερατώδεις πλασματουργίας προβαλὼν, ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Πατριάρχου κὺρ Μεθοδίου, σαθρὰ καὶ ἐξίτηλα τὰ ἐκείνου κομπάσματα διήλεγξεν, ἐν ἀκριβείᾳ διαλευκάνας τὰ τοῦ χρυσοβούλλου ῥήματα, καὶ τὸν νοῦν τοῦ τρίτον τάττεσθαι διατρανώσας. Τιμᾷ γὰρ ἡ βασιλεία μου, φησὶ, τὸν κατὰ καιροῦς ἐν τῷ Σινᾷ προστησόμενον τῶν ὑπερτίμων τῷ ἀξιώματι, καὶ τρίτον εἶναι τῶν λεγομένων ὑπερτίμων διακελεύεται· ἤγουν τῶν ὑποκειμένων μὲν τῷ θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐπισκόπων, φημιζομένων δέ τινων ἐξ αὐτῶν ὑπερτίμων· ἀλλ' οὐχὶ τρίτον τῶν αὐτονόμων Ἀρχιεπισκόπων· ὁ γὰρ Ἀχρειδῶν καὶ ὁ Κύπρου ὑπερτίμοι οὐ λέγονται· ἄλλως τε, οὐ μόνοι δύο εἰσὶν ἐκεῖνοι, ὥστε τὸν μετ' ἐκείνους εἶναι τρίτον, ἀλλὰ τέσσαρες· τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ Πεκίου, καὶ ὁ τῶν Ἰβήρων· διὸ οὐ τρίτον, ἀλλὰ πέμπτον ἔχρῃν ἀριθμεῖσθαι τὸν μετ' ἐκείνους ταττόμενον. Κατὰ τούτοις ἡ τηνικαῦτα ἱερὰ Σύνοδος τοῦ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικοῦ καὶ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, διὰ πολλῶν ἀποδείξεων, ὡς φαίνεται ἐν τοῖς συνοδικοῖς γράμμασι τοῖς τότε συντελεσθεῖσι, τὸν τοῦ Σιναίου Ὅρους Ἐπίσκοπον ὑποκείμενον εἶναι τῷ Πατριαρχικῷ θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων ἀνέκαθεν παραστήσασα, καὶ εἰκοστὸν τέταρτον ἀριθμούμενον τῶν ὑποκειμένων Ἐπισκόπων τῷ Πατριαρχικῷ ἐκείνῳ θρόνῳ, μάλιστα δι' ἀρχαιοτέρων τινῶν ὑπομνημάτων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς κώδηξι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κειμένων, τὴν τῶν ἐλέγχων παράστασιν διεβεβαίωσατο. Κατὰ καιρὸν γὰρ, ὡς ἐν ἐκείνοις

παρίσταται, τοῦ Ἀλεξανδρείας ἀπὸ καιρικῆς περιπετείας δράξασθαι διανοηθέντος τῆς Ἐπισκοπῆς ἐκείνης, προεβλήθη ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ κριτηρίου τὰ τῆς ὑποθέσεως, παρόντος τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχου κὺρ Γερμανοῦ, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ πρόπαλαι Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κὺρ Διονυσίου, καὶ ἐξεδόθη γράμμα συνοδικὸν διαβεβαιῶν τὸ Σίναιον εἶναι ὑπὸ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων· καὶ αὖθις τοῦ Ἀλεξανδρείας παρενοχλοῦντος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κὺρ Ἰερεμίου, ἡ αὐτὴ προέβη ἀπόφασις· ἀλλὰ δὴ καὶ μεθ' ἱκανοῦς χρόνους τοῦ Ἐπισκόπου Σινᾶ Λαυρεντίου καινοτομήσαντος, καὶ Πατριαρχικᾶ παρ' ἀξίαν ἀναλαβόντος ἄμφια καὶ μίτραν, αὐτὸς τε καὶ οἱ συναινέσαντες αὐτῷ Σιναῖται Πατέρες ἀφορισμῶ καθυπεβλήθησαν ὑπὸ Πατριαρχῶν τοῦ Ἀντιοχείας καὶ τοῦ Ἱεροσολύμων. Ἐφθασεν ἔτι ὁ Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος, ὡς ἀναμαθεῖν ἔξεστιν ἐκ τῶν εἰς τοὺς κώδικας εἰρημένων ὑπομνημάτων, ἀδειαν δεδωκέναι τῷ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας παιδεύειν αὐθεντικῶς τοὺς Σιναίτας, ἐὰν ἀμετανόητοι διαμείνωσι, καὶ τῶν καινοτομιῶν μὴ ἀποστῶσιν· οὗ ἕνεκεν ἐκεῖνοι, εἰς μετάνοιαν γεγονότες ἐν οἷς προεπλημμέλησαν, ἐνεχείρισαν ἐκείνῳ τῷ Πατριάρχῃ συμφωνητικὸν γράμμα, καθυπείξαντες καὶ ὑποσχεθέντες δι' αὐτοῦ τοῦ χρυσοῦ λώρου ἀπέχειν καὶ τῶν Πατριαρχικῶν ἀμφίων, ἐν ᾧ σὺν πολλοῖς ἄλλοις μετανόιας ῥήμασι, κεῖται καὶ ταῦτα ῥητῶς· ἐγὼ μὲν ὁ Ἐπίσκοπος φυλάξω, Θεοῦ βοηθοῦντος, τὰ τε δόγματα καὶ νόμους ἱεροῦς, πολιτευόμενος ὡς Ἐπίσκοπος κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας τῶν ὀρθοδόξων, μὴ ὑπερβαίνων, οὔτε καινοτομιῶν τι, οὔτε ἔνδον τοῦ Μοναστηρίου, οὔτε ἐκτός, ἐπιγραφόμενος καὶ ὑπογραφόμενος Ἐπίσκοπος, τὰ τε Ἐπισκόπῳ προσήκοντα Ἀρχιερατικὰ ἀμφιεννύμενος ἄμφια, χωρὶς τοῦ καινοτομηθέντος παρ' ἐμοὶ χρυσοῦ λώρου, καὶ τῶν τῇ Πατριαρχικῇ ἀξίᾳ προσηκόντων. Τούτοις οὖν ἄπασι τὸν διάκενον τύπον τοῦ κὺρ Ἀνανίου καταρβράξασα τέως ἡ Σύνοδος, ἀπεφήνατο διὰ Πατριαρχικῶν συνοδικῶν γραμμάτων ἐμμένειν τοῖς ἀρχαίοις ὅροις αὐτὸν, καὶ ὑποκείμενον εἶναι τῷ Πατριαρχικῷ θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων, μνημονεύειν τε τοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος, ὡς καὶ πρότερον, ἀφιστάμενον ὀλοσχερῶς ἐκείνων τῶν παρανόμων νεωτερισμάτων, ἐφ' οἷς καὶ ἀργία τῆς Ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ ἐπετιμήθη, ἐὰν

παρήκοος ἀναφανῆ τῶν συνοδικῶς ἀποφανθέντων. Τὰ αὐτὰ δὲ πάλιν ἀνυποστόλως διαπραξάμενος, καὶ καθηρέθη συνοδικῶς μετέπειτα δι' ἀγωγῆς τοῦ μετὰ βραχὺ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων διαδεξαμένου καὶ μέχρι τοῦ νῦν σὺν Θεῷ διέποντος ἐκεῖνον θεοφιλῶς Κυρίου Δοσιθέου, διὰ παρακλήσεώς τ' αὐθις τῶν Πατέρων τῆς σεβασμίας ἐκείνης Μονῆς ἀθώσεως ἠξιώθη. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ Ἀνανίας ἦν ὁ αὐτός, τῇ ἰδίᾳ γνώμῃ στοιχῶν· κἀντεῦθεν τοῖς πεισιμονῆς κέντροις βαλλόμενος, ὡς ἀφηνιᾶν μεμαθηκώς, ἀπέρριψε τὸν ἐπ' αὐχένος εὐαγγελικὸν ζυγὸν ἐν κότῳ βαρεῖ, παραίτησιν ποιησάμενος τῆς ἐπισκοπικῆς ἐκείνης ἡγουμενείας, καὶ ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ὄρους Σινᾶ ὁ κύρ Ἰωαννίκιος ἐχειροτονήθη κανονικῶς ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων. Οὐ μὲν τοι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐφησυχάζειν ἔγνω καὶ ἡρεμεῖν, ἄλλ' ὡς ἀνιάτῳ τινὶ κατειλημμένος νοσήματι, πάλιν καὶ πάλιν τὰ ὑπεκκαύματα τῆς ἐνδομυχούσης αὐτῷ ἀλαζονείας ἀνακινῶν, ἀποστασίας ἐξάπτειν ἀποπειρᾶται πυρὰν, καὶ ὅπου ἂν περινοσῆ ταξειδίων προφάσει, τὰς ψευδωνυμίας ἐκείνας συμπεριφέρει, καὶ τὰ φιλενδεικτικὰ πρεσβεῖα διώκει, Μακαριώτατος φημιζόμενος, ὅπερ προαπεῖρξεν αὐτῷ ἡ Σύνοδος, θεοφιλέστατον παρεγγυησαμένη προσαγορεύεσθαι κατὰ τὸ πρότερον, τό, τε μνήσθητι πάσης Ἐπισκοπῆς ἐκφωνῶν, καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν τῷ κατ' αὐτοὺς λογιζομένῳ Μετοχίῳ ἐν τῷ Ἀρχιερατικῷ ἱστάμενος θρόνῳ, κατὰ Πατριάρχην ἐφέρετο, μηδὲ ὅλως ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενος, οἷα τὰ παρ' ἀξίαν κατατολμᾷ, τὴν ἰδίαν κακοβουλίαν ὑπὲρ νόμους καὶ Κανόνας τιθέμενος. Ἄτινα καὶ ἐνηχῆθησαν μὲν ἡμῖν παρὰ πολλῶν, πληρέστερον δὲ ἐξηγγέλθησαν ἤδη συνοδικῶς παρὰ τοῦ αὐτοῦ Μακαριωτάτου καὶ λογιωτάτου Πατριάρχου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης Κυρίου Δοσιθέου, τοῦ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, ἐξαιτησαμένου ὡς εἰκὸς τὴν ἀπὸ τῶν θείων νόμων καὶ ἱερῶν Κανόνων προτεινομένην ἐνδικὸν ἐπεξέλευσιν κατὰ τῶν τοῦ εὐθέος ἀποσφαλέντων, καὶ εἰς κρημνοὺς θελημάτων ἰδίων κατολισθαιόντων ἐν τῇ ἱερᾷ τῆς Ἐκκλησίας καταστάσει. Τοῦτου χάριν τῷ ἀρχαιοπαραδότῳ Κανόνι στοιχοῦντες τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τάξεως, ὡς ἀπαραθήραυστα βουλόμενοι διασώζεσθαι τὰ τῶν ἀπανταχοῦ ἁγίων Ἐκκλησιῶν προνόμια,

κατὰ τοὺς Ἀποστολικούς τύπους καὶ τοὺς συνοδικούς καὶ κανονικούς τῶν θείων Πατέρων ὄρους καὶ θεσμούς, καθ' ἣν ἔφθασεν ὁ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικὸς θρόνος κανονικὴν πλουτισθῆναι δύναμιν, ὡς καὶ τὰς προβαλλομένας ἐπὶ διαίτησιν αὐτῷ ἀνακρίνειν ὑποθέσεις, τὰς τ' ἐπισυμβαινούσας ἀταξίας ταῖς ἐν ἐτέροις κλίμασι τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις καταστέλλειν, κἀπὶ τὸ εὐθετον μεταρρυθμίζειν τὰ τοιαῦτα, γράφομεν καὶ ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων Ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα κατὰ τὰ προεκτεθέντα, ἅπερ ἔφθημεν εἰπόντες, Πατριαρχικὰ καὶ συνοδικὰ γράμματα ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ κύρ Μεθοδίου ἐκείνου, ὅσα μὲν ὁ χρηματίσας Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ὄρους Σινᾶ Ἀνανίας ἐνεωτέρισε παρὰ Κανόνας καὶ νόμους καὶ ἐκκλησιαστικούς ὄρους, τὸ αὐτόνομον εἶναι δηλαδὴ καὶ αὐτοκέφαλον Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ τὸ Μακαριώτατον ἐπιφημιζέσθαι, καὶ τὸ μίτραν περιβάλλεσθαι καὶ Πατριαρχικοῖς περιβλήμασιν ἀμφιέννυσθαι, καὶ τὸ μνήσθητι πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων ἐκφωνεῖν, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ξένα καὶ παρείσπρακτα μετῆλθεν ἀτάκτως καὶ ἀνοικείως, ἄχυρα ὑπάρχωσι καὶ πάντῃ ἀπρακτα καὶ καταβεβλημένα καὶ ἀνίσχυρα, διαλελυμένα τε διόλου καὶ ἐξηφανισμένα, καὶ λήθης παραδεδομένα βυθοῖς, ὡς ἄρδην ἀνύπαρκτα καὶ ἀνυπόστατα· παρὰ ταῦτα δὲ, καὶ εἶποτε κατὰ συναρπαγὴν τινα τυχὸν ἢ ἐτέραν περιστάσιν ἔφθασεν ἀποσπᾶσαι γράμμα ὁποιοῦν ἐπὶ δεφεντεύσει τῶν τοιούτων αὐτοῦ καινοτομιῶν, ὅποια φιλεῖ ὡς τὰ πολλὰ συμβαίνειν, ἄχυρον ὑπάρχη πολλαπλασίως κἀκεῖνο καὶ ἀνίσχυρον, καὶ ὡς μὴ γεγονὸς λογιζόμενον. Ὁ δὲ τοῦ Συναίου Ὄρους Ἐπίσκοπος, ὅ, τε τῆς ἡμέρας, καὶ πᾶς τις ἕτερος μετ' αὐτὸν κατὰ πάντα καιρὸν, ὡς ἐκ τοῦ πάλαι ἀρχαίου, ὑπάρχη καὶ λέγεται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται Ἀρχιεπίσκοπος, ὑποκείμενος τῷ Πατριαρχικῷ θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ὑπ' ἐκείνου τὴν χειροτονίαν λαμβάνων τοῦ Πατριάρχου, καὶ πρὸς ἐκεῖνον τὴν ἀναφορὰν κεκτημένος· τό, τε Σίναιον Ὄρος θρόνος εἰκοστὸς τέταρτος τῶν ὑποκειμένων ἐκείνῳ θρόνῳ ἐντεταγμένος, καθάπερ ἐν πολλοῖς τῶν Ἀρχιερατικῶν θρόνων καταλόγοις κἀν τῷ ἐν Ἱεροσολύμοις Τακτικῷ διάδηλον γίνεται· καὶ μνημονεῦη τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων ὀνόματος ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, ὡς κανονικῶς γενόμενισται, καθάπερ οἱ προχρηματίσαντες

ἅπαντες Ἐπίσκοποι τοῦ Σινᾶ τοῦ Πατριάρχου αὐτῶν ἐμνημόνευον, καὶ τὴν προσήκουσαν τιμὴν ἀπένεμον αὐτῷ, καὶ τὰ ὄρια καὶ προνόμια τοῦ Πατριαρχικοῦ ἐκείνου θρόνου ἐφύλαττον ἀπαρεγγεῖρητα· καὶ θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος προσφωνῆται κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν καὶ συνήθειαν, μηδὲν ἀλλέξαλλον καὶ ἀνοίκειον εἰσποιούμενος, οὐδὲ τῶν εἰθισμένων Πατριάρχαις καὶ αὐτονόμοις Ἀρχιεπισκόποις· καὶ γὰρ οὔτε τοιοῦτός ἐστιν, οὔτε τοῖς αὐτοῖς συνεξετάζεσθαι πέφυκεν, ἀλλὰ τὸ κύριον εἰλικρινῶς εἰπεῖν, ὡς καὶ ἐν τοῖς προειρημένοις συνοδικοῖς γράμμασι διείληπται, Ἡγούμενός ἐστι τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ Μονῇ συνασकुμένων Πατέρων, Ἀρχιερατικῶ τετιμημένος βαθμῶ κατὰ φιλοτιμίαν βασιλικῆς εὐλαβείας· φησὶ γὰρ ἐν τῇ παρ' αὐτοῖς Νεαρᾶ· «Θεσπίζομεν τὸν αὐτὸν Ἡγούμενον εἶναι καὶ Ἐπίσκοπον»· ἔχη τε ἐν τῷ ἰδίῳ Μοναστηρίῳ τὰ ἀρχαῖα προνόμια τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ ἀμετακίνητα, καὶ προστατεύῃ τῶν ἐν τῇ Μονῇ ὀσιωτάτων Πατέρων, κατὰ τὰς ἀρχαίας αὐτῶν ὑποθήκας καὶ τάξεις. Τὸ μὲν τοι σεβάσμιον Μοναστήριον ἐκεῖνο τοῦ Ὄρους Σινᾶ, μήτε τῷ Πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων ὑπόκηται, μήτε τῷ Ἐπισκόπῳ αὐτῷ τῷ ἐν αὐτῷ ἡγουμενεύοντι, ἀλλ' αὐτόνομον διατελεῖ καὶ αὐτεξούσιον, καὶ πάντῃ ἐλεύθερον καὶ ἀδούλωτον, καὶ μόνην τὴν κανονικὴν ἔκκλητον ἔχη εἰς τὸν Ἱεροσολύμων θρόνον, καὶ οὐδὲν ἕτερον εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Ὅς δ' ἂν ὀψέποτε φανῆ ἀντιλέγων ἢ ἀντιπράττων τούτοις τοῖς συνοδικῶς ἡμῖν ἀποφανθεῖσι, καὶ κανονικῶς συνταχθεῖσιν, ἄλλως τε παρὰ τὰ γεγραμμένα τολμήσῃ ποιεῖν, ὁποίας ἂν ὑπάρχῃ τάξεως καὶ ὁποίου βαθμοῦ, ἀφωρισμένος εἴη ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος, καὶ κατηραμένος, καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον, καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα, καὶ ταῖς Πατρικαῖς καὶ Συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπόδικος, καὶ ἔνοχος τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης. Ὅθεν εἰς ἐνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν προσεπεδόθη καὶ τὸ παρὸν Πατριαρχικὸν συνοδικὸν γράμμα.

α χ π ζ'. ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ Ἰνδικτιῶνος ια'.

- + Ὁ Ἡρακλείας Βαρθολομαῖος.
- + Ὁ Νικομηδείας Μελέτιος.
- + Ὁ Νικαίας Σωφρόνιος.
- + Ὁ Χαλκηδόνος Κλήμης.

- + Ὁ Θεσσαλονίκης Νεόφυτος.
- + Ὁ Ἀδριανουπόλεως Νεόφυτος.
- + Ὁ Λαρίσσης Παρθένιος.
- + Ὁ Προύσης Καλλίνικος.
- + Ὁ Ἀγγιάλου Δανιήλ.
- + Ὁ Βεβροῖας Ἰωακείμ.
- + Ὁ Δρύστρας Παρθένιος.
- + Ὁ Διδυμοτείχου Νεόφυτος.
- + Ὁ Χίου Γρηγόριος.
- + Ὁ Δέρκων Μακάριος.
- + Ὁ Παροναξίας Ἰωάσαφ.

μένων τῷ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, καθὼς φαίνεται ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐπαρχιῶν· μετ' ὀλίγον δὲ ἀποστασίαν ὑπέδειξεν ἀναιδῶς καὶ ἀναισχύντως, καὶ νεωτερίσματα ἐπενόησέ τινα, ξένα καὶ παρείσπρακτα, καὶ εἶπεν ὅτι ὑπάρχει Ἀρχιεπίσκοπος αὐτοκέφαλος, κατὰ τὸν Κύπρου καὶ τὸν Ἀχρειδῶν, καὶ ἀπέκοψε τὸ κανονικὸν μνημόσουν τοῦ ἰδίου Πατριάρχου, μηκέτι μνημονεύων αὐτοῦ ὡς νενόμισται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὡς Πατριάρχης διεφώνησε τὸ, μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, καὶ διεφήμισεν ἑαυτὸν Μακαριώτατον, καὶ ἔθετο μίτραν ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ, στέψας αὐτὸς ἑαυτὸν ὡς ἄφρων καὶ ἀσύνητος καὶ μιξοβάρβαρος, μὴ διακρίναι γινώσκων, τίνα εἰσὶν ἃ ποιεῖ, καὶ ὅποια φθέγγεται μωρολογήματα· χωρὶς γὰρ ἐπαρχίας, καὶ χωρὶς πόλεων καὶ πολιτειῶν καὶ θρόνων ἄλλων ὑποκειμένων αὐτῷ, ἐνὸς μόνου Μοναστηρίου Ἡγούμενος ὑπάρχων, Ἀρχιερατικῶς σεμνυνόμενος ὀνόματι κατὰ χάριν τοῦ κτίτορος, ὡσπερ φησὶν ἡ περὶ αὐτοῦ βασιλικὴ διάταξις, «δεῖ τὸν Ἡγούμενον τῆς αὐτῆς Μονῆς εἶναι καὶ Ἐπίσκοπον», αὐτὸς σχεδιάζεται καὶ Πατριάρχης, καὶ συνεξετάζεται τοῖς αὐτοκεφάλοις Ἀρχιεπισκόποις, οἳ τινες ἔχουσι καὶ θρόνους καὶ ἐπαρχίας καὶ Ἀρχιερεῖς ὑποκειμένους αὐτοῖς, καὶ δύνανται κρίνειν δι' Ἀρχιερατικῶν Συνόδων, ὡς οἱ θεῖοι νόμοι διακελεύουσι, τὰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις· κατὰ μικρὸν τε προχωρήσας τοῖς ἀτοπήμασιν, ἐτόλμησε διαμερίζειν καὶ συγχωροχάρτια σάμπινα ὁ Ἡγούμενος, ὅπερ μόνοις τοῖς Πατριάρχεις ἐφειμένον ἐστὶ· βαβαὶ τῆς ἀναισθησίας καὶ ἀναισχυντίας τοῦ νηπιόφρονος! Οὐ τινος τῶν κακουργιῶν τῆς ἀποστασίας αὐτοῦ δημοσιευθεισῶν τέως, ἐκίνησε πρὸ χρόνων ἀγωγὴν κατ' αὐτοῦ ὁ τῆς ὁσίας μνήμης Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κὺρ Νεκτάριος ἐν τῷ Οἰκουμηνικῷ κριτηρίῳ, ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ κὺρ Μεθοδίου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐπέμφθησαν γράμματα συνοδικὰ πρὸς τοὺς Σιναίτας Πατέρας, ἐντελλόμενα κατεπειν τῷ σφῶν Ἐπισκόπῳ σωφρονισθῆναι, καὶ παυσάμενον τοῦ ἀτακτεῖν καὶ νεωτερίζειν, ἐμμένειν τοῦ λοιποῦ τοῖς ἐξ ἀρχῆς ὅροις καὶ τύποις· ἀντέγραψαν δὲ οἱ Πατέρες, ὅτι παρήκοός ἐστι, καὶ οὐ παύεται πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ὅθεν, ἀνιάτου μείναντος αὐτοῦ, ἄτε πρὸς θάνατον νοσήσαντος ψυχικόν· οἱ γὰρ θεῖοι Πατέρες φασίν, ἁμαρτία πρὸς θάνατόν ἐστιν, ὅταν τινὲς ἁμαρτάνοντες ἀδιόρθωτοι μείνωσι· καὶ αὖθις, μετὰ τὸν κὺρ Νεκτάριον, τὴν αὐ-

τὴν ἀγωγὴν ἐκίνησε κατ' αὐτοῦ ὁ νῦν Μακαριώτατος καὶ σοφώτατος Πατριάρχης τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης Κύριος Δοσίθεος, ὁ ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς καὶ περιπόθητος ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν Μετριότητος, γυμνασθείσης τε τῆς ὑποθέσεως ἐπὶ Συνόδου μεθ' ὅσης ἀκριβείας, ἐξελέγχθησαν ἅπαντα τὰ παρ' αὐτοῦ προφερόμενα νεκρὰ καὶ μάταια, ὅσα διίσχυρίζετο πρὸς σύστασιν τοῦ ἀσυστάτου αὐτοῦ καινοτομήματος. Σὺν πολλοῖς γὰρ ἄλλοις, καὶ τὰ κείμενα παλαιὰ συνοδικὰ ὑπομνήματα εἰς τοὺς ἱερούς κώδικας τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐφάνέρωσαν τὴν ἀκριβείαν τῆς ἀληθείας, καὶ μάλιστα ἡ κρίσις, ἣτις ἐγένετο εἰς τὸ Οἰκουμηνικὸν κριτήριον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ πρόπαλαι Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κὺρ Διονυσίου, τοῦ ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως Νικομηδείας προβιβασθέντος ἐπὶ τὸν Οἰκουμηνικὸν θρόνον, διὰ τὸ διίσχυρίζεσθαι κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας ἐξουσιάζειν τὴν Ἐπισκοπὴν τοῦ Σινᾶ, παρόντος τότε τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κὺρ Γερμανοῦ, καὶ ἐξετασθέντων τῶν πραγμάτων συνοδικῶς μεθ' ὅσης ἐπιμελείας, ἐξενήνεκται συνοδικὴ ἀπόφασις, διαβεβαιούσα τὸν τοῦ Σινᾶ Ὄρους Ἐπίσκοπον εἶναι ὑποκείμενον τῷ Πατριαρχικῷ θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων· καὶ αὖθις τοῦ Ἀλεξανδρείας παρενοχλοῦντος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ κὺρ Ἱερεμίου Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχου, ἡ αὐτὴ προέβη ἀπόφασις· καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ πολύστιχα γράμματα κεῖνται, κανονικῶς τρανολογοῦντα τὸν Ἐπίσκοπον τοῦ Σινᾶ ὑποκείμενον εἶναι τῷ Πατριαρχικῷ θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων. Δι' ὧν ἀπάντων ἀπεκρούσθησαν τηνικαῦτα καὶ ἄρδην ἀπερραπίσθησαν τὰ τοῦ Ἀνανίου φαντασιώδη τερατολογήματα, καὶ διελύθησαν φροῦδα γεγονότα, καὶ ἀπεσκυβαλίσθησαν, ἐπετιμήθησάν τε τὰ νεωτερισθέντα ὑπ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς καθηρέθη τῆς Ἀρχιερωσύνης, ὡς νεωτεριστῆς καὶ ἀποστάτης καὶ καταφρονητῆς τῶν κανονικῶν προνομίων τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων· ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῶν Πατέρων τοῦ Μοναστηρίου ὁ κὺρ Ἰωαννίκιος, καὶ λαβὼν ἐξ αὐτῶν γράμματα ὡς ἔθος, παρεγένετο εἰς Ἱεροσόλυμα, ποιησάμενός τε τὰ κανονικὰ ὑπομνήματα, καὶ γράψας καὶ υπογράφας αὐτὰ ἐν τοῖς κώδικεσι τοῦ Πατριαρχικοῦ ἐκείνου θρόνου, ἐδέξατο κανονικῶς ἐκεῖθεν τὴν χειροτονίαν, καὶ ἐπέστρεψεν ἐν εἰρήνῃ

εἰς τὸ ἴδιον Μοναστήριον, διαιτώμενος κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν καὶ ὑποτύπωσιν. Μετὰ μικρὸν δὲ, μεσιτείας γεγонуίας ὑπὲρ τοῦ Ἀνανίου, δέδοται λύσις τῆς κατ' αὐτοῦ καθαιρέσεως, καὶ ἐπετρέπη τὸ ἐνεργοῦν μόνον ἔχειν τῆς Ἀρχιερωσύνης, ἐλέει τῆς Ἐκκλησίας. Οὐ μὲν τοι καὶ μετ' αὐτὰ τῆς πλάνης ἀπήλλακται, μήτε τὸ κακότεχνον αὐτοῦ τῆς ψυχῆς ἐξεκενώθη, ἀλλ' ἔμεινεν ὁ Ἀνανίας καὶ πάλιν Ἀνανίας, τὰ αὐτὰ καὶ φρονῶν, καὶ λέγων, καὶ πράττων ἀνυποστόλως, κατὰ τοὺς πυρέττοντας ἐκτικῶ πυρετῶ, οἵτινες, φασίν, οὐδ' αἰσθάνονται ὅτι πυρέσσουσιν, ἀλλὰ δοκοῦσιν ὑγιῶς ἔχειν ἐν αὐτοῖς καὶ καλῶς τῷ διόλου καὶ ὁλοσχερῶς κρατηθῆναι ὑπὸ τοῦ πάθους, καὶ οὐδενὸς τῶν μελῶν ἐλευθέρου μείναντος, δι' οὗ δύνασθαι τὴν αἰσθησιν ἐνεργῆσαι καὶ ἀναδιδάξαι τὸ πάθος. Ἀποσταλεῖς γὰρ μετὰ ταῦτα κατὰ τόπους ὑπὸ τῶν Πατέρων χάριν ἐλεημοσύνης, καὶ περιερχόμενος ἔνθεν κακεῖθεν, πάλιν αὐτὰ ἐκεῖνα μετερχόμενος ἦν τὰ παράνομα καὶ παράλογα, τὰ συνοδικῶς καταγνωσθέντα καὶ ἐξοστρακισθέντα, καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μίτραν ἐτίθετο, καὶ Μακαριώτατος ἐφημίζετο, καὶ ὡς Πατριάρχης τὸ, μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, διεφώνει, καὶ συγχωροχάρτια διεμέριζε, μὴ ἐντρεπόμενος ἐξ αὐτῶν τῶν πρὸ ὀφθαλμῶν κειμένων πραγμάτων, ἐλεγχόντων αὐτοῦ τὴν ἀνοιαν. Ὁ γὰρ ἤδη τελῶν Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Σινᾶ κύρ Ἰωαννίκιος τοιαῦτα οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ πολιτεύεται· αὐτὸς δὲ ὁ κατωφρυωμένος καὶ δοξομανῆς, μήτε Ἐπισκοπὴν ἔχων, μήτε ἐξουσίαν τινὰ ἐπισκοπικὴν, ἀλλ' ἐξωσμένος ὑπάρχων καὶ ἀπόβλητος, ξένοις καὶ ἀλλοτρίοις πτεροῖς καλλωπίζει ἑαυτὸν, ὡς ὁ μυθευόμενος ξενοποικιλόπτερος χολοῖός· ἀνθ' ὧν καὶ μικρὸν ἔμπροσθεν, ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ πρὸ ἡμῶν Πατριάρχου κύρ Ἰακώβου, γνωριμοποιηθέντων αὐτῶν τῶν τοῦ Ἀνανίου ῥαδιουργημάτων, ἐγένετο γράμμα συνοδικόν, ὑποστηρίζον μὲν ἐνθέσμως τὰ κανονικὰ προνόμια τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων κατὰ τὰ προγενέστερα γράμματα τοῦ κύρ Μεθοδίου, ἀνασκευάζον δὲ καὶ ἐξαφανίζον τὰς καινοτομίας τοῦ Ἀνανίου καὶ τῶν συναινούντων ἐκείνῳ Σιναϊτῶν. Ἐφ' οἷς ἅπασιν καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἤδη πατριαρχείας, ἀξιῶσει τοῦ Μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Κυρίου Δοσιθέου, συνετάχθη μετὰ ἀκριβείας Τόμος περιεκτι-

κός, περιέχων ὅσα γράμματα Πατριαρχικὰ συνοδικὰ εὑρίσκονται εἰς τοὺς ἱεροὺς κώδικας τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, παλαιγενῆ τε καὶ μεταγενέστερα, τὰ διαλαμβάνοντα ὑποθέσεις καὶ κρίσεις καὶ διενέξεις τῶν Σιναϊτῶν Πατέρων, ὅσαι κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐγένοντο μέχρι τῆς δεῦρο, καὶ τὰς περὶ αὐτῶν ἐξενεχθείσας συνοδικὰς ἀποφάσεις, δι' ὧν ἀπάντων πᾶσα λύεται ἀμφιβολία, καὶ δείκνυνται πρῶτον, ὅτι τὸ Σίναϊον Ὅρος καὶ πρὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ὑπῆρχεν Ἐπισκοπὴ· δεύτερον, ὅτι ὑπόκειται κανονικῶς τῷ Πατριαρχικῷ θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων· τρίτον, ὅτι ὑπάρχει ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς εἰκοστὸς τέταρτος θρόνος τῶν ὑποκειμένων τῷ Πατριαρχεῖῳ τῶν Ἱεροσολύμων· τέταρτον, ὅτι, καὶ τοι ὡς νόθου διαβεβλημένης τῆς παρ' αὐτῶν προτεινομένης Νεαρᾶς, τρίτος μὲν τοι τῶν υπερτίμων Ἀρχιερέων ὁ τοῦ Σινᾶ ἐν αὐτῇ νοεῖται, συναριθμούμενος ἐκείνοις τοῖς υπερτίμοις, οἵτινες ὑπόκεινται τῷ Ἱεροσολύμων, οὐχὶ τοῖς αὐτονόμοις, ὡς αὐτὸς πλανώμενος φθέγγεται· πέμπτον, ὅτι θεοφιλέστατος λέγεται ἕκτον, ὅτι οὔτε μίτραν ἐπὶ κεφαλὴν φέρειν δύναται, οὔτε ἕτερα ἄμφια προσήκοντα τῇ Πατριαρχικῇ ἀξίᾳ· ἕβδομον, ὅτι κανονικῶ θεσμῶ μνημονεύειν ὀφείλει τοῦ ἰδίου Πατριάρχου, ἐξ οὗ τὴν χειροτονίαν λαμβάνει, ὅπου ἂν τύχη λειτουργῶν ὄγδοον, ὅτι συγχωρητικὰ γράμματα τελείως οὐ διανέμει, μόνοις γὰρ τοῖς Πατριάρχεις ἐδόθη τοῦτο ἔννατον, ὅτι τὸ παρ' αὐτοῖς Πατριαρχικὸν γράμμα, ὅπερ πανούργως καὶ ὑπούλως ἔλαβον πρὸς σύστασιν τῶν ἀσυστάτων ῥαδιουργιῶν τοῦ Ἀνανίου, διέμεινεν ἄκυρον, καὶ ὡς μὴ γεγονὸς λογιζόμενον, ὅπως μηκέτι τοῦ λοιποῦ συγχέωνται τὰ Πατριαρχικὰ ὅρια, καὶ οἱ θεοὶ νόμοι καὶ ἱεροὶ Κανόνες, καὶ ἡ εὐσταθὴς τάξις καὶ εὐταξία τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, καὶ ψυχικὸς ὑποτρέχη κίνδυνος περὶ τοὺς ἀποτωμένους καὶ τοὺς ἀπατῶντας. Τούτοις οὖν καὶ ἡμεῖς συναρεσθέντες διαφερόντως οὐκ ἔλαττον τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας ἀντεποιησάμεθα, μὴ ἀνεχόμενοι διόλου παραχαράττεσθαι τοὺς ταύτης θεσμούς· ἀκαινοτόμητοι γὰρ φυλάττειν ὀφείλομεν τὰ πάλαι νενομοθετημένα τοῖς ἱεροῖς προβάλοις τῆς Ἐκκλησίας, κωλύειν τε χρεῶν ὅλαις χερσὶ τὸν ἀδικεῖν περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιχειροῦντα, καὶ μὴ ξυναδικεῖν αὐτῷ χαριζόμενος οὐθ' ὑπομένομεν ὄραν παραθραύεσθαι τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς καὶ τὰς Ἀποστολικὰς καὶ συνοδικὰς παραδόσεις, καὶ τοὺς ἱεροὺς Κα

νόνας αὐτῶν. Τούτου χάριν, τῷ κανονικῷ στοιχοῦντες ἔθει τῆς Ἐκκλησίας, γράφομεν καὶ ἀποφαινόμεθα, γνώμη κοινῇ συνοδικῇ τῶν τε σωματικῶς συμπαραουσιαζόντων ἡμῖν ἤδη Μακαριωτάτων καὶ ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν, τοῦ Ἀντιοχείας Κυρίου Ἀθανασίου καὶ τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων Κυρίου Δοσιθέου, καὶ τῶν παρευρεθέντων ἱερωτάτων Ἀρχιερέων καὶ υπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι πάντων ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα πάντα τὰ πρὶν ἡμῶν ἐκδοθέντα Πατριαρχικὰ καὶ συνοδικὰ γράμματα, πρὸς ἀνατροπὴν μὲν τῶν παρὰ νόμῳ ἐπινοηθέντων νεωτερισμάτων ὑπὸ τοῦ Ἀνανίου, τοῦ κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος Ἀρχιεπισκόπου λογισθέντος τοῦ Σινᾶ, ἐπὶ σύστασιν δὲ καὶ διαφέντευσιν τῶν δικαίων καὶ κανονικῶν προνομίων τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, ἔχῃ τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ ἐνεργοῦν ἀμεταθέτως καὶ ἀμεταποιήτως μέχρι παντός. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος τοῦ Σινᾶ Ὅρους, κατὰ τὴν περίληψιν τῶν αὐτῶν γραμμάτων καὶ τοὺς ἀρχαιοπαραδότους τύπους, ὑπάρχει, καθάπερ ἦν ἐξ ἀρχῆς, ὑποκείμενος τῷ Πατριαρχικῷ θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων, χειροτονοῦμενος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου, καὶ μνημονεύων αὐτοῦ κανονικῇ θεσμοθεσίᾳ κατὰ χρέος· παρὰ δὲ ταῦτα διατελῶν ἐν τῷ ἰδίῳ Μοναστηρίῳ τόπον Ἠγουμένου ἀναπληροῦ, καὶ μετὰ τῆς Συνάξεως τῶν Πατέρων δαιτᾶται, κατὰ τοὺς ἀρχαίους αὐτῶν ὅρους καὶ τύπους, φυλαττομένης αἰεὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Μοναστηρίου βεβαίας καὶ ἀμετατρέπτου. Οὔτε γὰρ ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ Ἐπισκόπου ἐξουσιάζεται τὸ Μοναστήριον τοῦ Σινᾶ, οὔτε ὑπὸ Πατριάρχου, οὔτε ἄλλου τινός, ἀλλ' ὑπάρχει αὐτεξούσιον καὶ ἀδούλωτον· ὁ μὲν τοι ἐν αὐτῷ ἡγουμένεῦον Ἐπίσκοπος ὑπόκειται τῷ ἰδίῳ Πατριάρχῃ, ὑφ' οὗ χειροτονοῦμενος ἀναδείκνυται Ἐπίσκοπος. Τὰ δὲ νεωτερίσματα τοῦ Ἀνανίου, ὅσα κατηρίθμηνται ἀνωτέρω, καθάπερ συνοδικῶς ἀπερῆραπίσθησαν καὶ ἀπεκρούσθησαν ὡς παράνομα καὶ κατεγνωσμένα, οὕτω καὶ ταρ' ἡμῶν ἤδη συνοδικῶς ἐξαλείφονται κατὰ κράτος, καὶ ἐξοστρακίζονται τῇ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ καὶ χάριτι τοῦ παναγίου Πνεύματος· ἴσα τε ὁμοῦ παρ' αὐτοῖς ὄψεποτε φανῶσι γράμματα Πατριαρχικὰ καὶ συνοδικὰ, ὅπως δῆπως ἐξαρπασθέντα, σύστασιν τάχα τινὰ τῶν ἱουστάτων νεωτερισμάτων τοῦ Ἀνανίου σχεδιάζοντα, καὶ τὰ κανονικὰ προνόμια τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων παραβλά-

πτοντα, ἀπαξάπαντα συναποφαινόμεθα εἶναι ἀπρακτα, καὶ ἄκυρα, καὶ ἀνίσχυρα, καὶ εἰς οὐδὲν λογιζόμεθα· τὴν μὲν τοι ἐλεημοσύνην καὶ εὐλάβειαν περὶ τὸ ἱερόν ἐκεῖνο Μοναστήριον μηδεὶς ποτε τολμήσῃ ἐμποδίσαι τὸ σύνολον. Ὅποιοι δ' ἂν ὄψεποτε φανῶσιν ἀνατρέποντες τὰ νῦν συνοδικῶς ἐν τῷ παρόντι ἀποφασισθέντα, καὶ ὅσοι ἂν συναινώσωσι ποτε ἐκείναις ταῖς διαβεβλημέναις καινοτομίαις τοῦ Ἀνανίου, καὶ διαφημίσει θελήσωσι Μακαριώτατον τὸν Ἐπίσκοπον τοῦ Σινᾶ, καὶ αὐτοκέφαλον Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ στέρξωσιν αὐτὸν κατανεύοντες κεκοσμημένον μίτρα καὶ ἀμφίους Πατριαρχικοῖς, καὶ μνημονεύοντα ἐν τοῖς διπτύχοις ὡς Πατριάρχην, καὶ ὅσοι λάβωσιν ἐξ αὐτοῦ συγχωροχάρτια, ἅπερ, ὡς παράνομα καὶ διαβεβλημένα, ψευδοχάρτια εἰσι, καὶ οὐχὶ συγχωροχάρτια· τὰ γὰρ παράνομα, ὡς προεῖρηται, οὐκ ἔχουσι τὴν τῶν νομίμων δύναμιν καὶ ἐνέργειαν· πάντες οἱ τοιοῦτοι, ὡς ἀντιπράττοντες ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀποφάσεσιν, ὁποίας ἂν ᾧσι τάξεως, καὶ ὁποίου βαθμοῦ, ἀφωρισμένοι εἴησαν ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος, καὶ κατηραμένοι καὶ ἀσυγχώρητοι καὶ ἄλυτοι μετὰ θάνατον· αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος λυθήσονται, αὐτοὶ δὲ οὐδαμῶς, καὶ ἡ μερὶς αὐτῶν εἴη μετὰ τοῦ Ἰούδα, καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικοι, καὶ ἔνοχοι τοῦ πυρός τῆς γεέννης, καὶ ταῖς πατρικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπόδικοι. Τὸ δὲ παρὸν γράμμα ἀναγνωσθήτω παρῆρησια, μηδενὸς ἐμποδίζοντος, ἐν ἐπιτιμίῳ ἀλύτῳ, ἐξ ἀποφάσεως.

Ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος ιγ'. α χ π θ'.

+ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

+ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἐλέῳ Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας.

+ Ὁ Ἱεροσολύμων ΔΟΣΙΘΕΟΣ συναποφαινόμεθα.

- + Ὁ Χαλκηδόνος Γαβριήλ.
- + Ὁ Φιλιππουπόλεως Νεόφυτος.
- + Ὁ Προύσης Κύριλλος.
- + Ὁ Ἰωαννίνων Κλήμης.
- + Ὁ Σηλυβρίας Ἀρσένιος.
- + Ὁ Πρόεδρος Διδυμοτείχου Νεκτάριος.
- + Ὁ Σίφνου Φιλάρετος.

